

**การสำรวจความรุนแรง และความถี่ของการล้ม ของผู้สูงอายุ
ตามสถานที่ต่างๆ ในวัด ภายในเขตจังหวัดนครราชสีมา**

นายนิติกร ดรกันยา

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
การบริหารงานก่อสร้างและสาระรูปโภค¹
สาขาวิชาชีวกรรมโยธา สำนักวิชาชีวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนาครี
ปีการศึกษา 2555

การสำรวจความรู้และความคิดเห็นของการล้มของผู้สูงอายุ
ตามสถานที่ต่างๆ ในวัด ภายในเขตจังหวัดนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อนุมัติให้นับโครงการฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบโครงการ

(ผศ. ดร.พรศิริ คงกล)
ประธานกรรมการ

(รศ. ดร.อวิรุทธิ์ ชินกุลกิจนิเวศน์)
กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ)

(รศ. ดร.วชรภูมิ เบญจโภพ)
กรรมการ

(ผศ. ดร.ปริยาพร โภਯา)
กรรมการ

(รศ. ร.อ. ดร.กนต์ธร ชำนิประสาสน์)
คณบดีสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์

นิติกร ครกันยา : การสำรวจความรุนแรง และความถี่ของการล้ม ของผู้สูงอายุ ตามสถานที่ต่างๆ ในวัด ภายในเขตจังหวัดนครราชสีมา (FREQUENCY AND VIOLENCE OF FALLING ARE ELDERLY OUT AT TEMPLE IN NAKHON RATCHASIMA PROVINCE) อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.อวิรุทธิ์ ชินกุลกิจนิวัฒน์

การเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทยมีแนวโน้มมากขึ้นในช่วงหลายศวรรษที่ผ่านมา และวัดเป็นหนึ่งในสถานที่สาธารณะที่ผู้สูงอายุนิยมไปอย่างไรก็ตามพบว่าวัดส่วนใหญ่ไม่มีการติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุอย่างเหมาะสม วัดถูกประสงค์ของการศึกษานี้ศึกษาความถี่ และความรุนแรงของการล้มของผู้สูงอายุในวัดในจังหวัดนครราชสีมา วัด 22 แห่ง จาก 22 อำเภอ ในจังหวัดนครราชสีมาถูกเลือกในการศึกษาครั้งนี้ ทำการศึกษาพบว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่เคยล้มในวัดอย่างน้อย 1 ครั้ง และพบว่าการบาดเจ็บส่วนใหญ่จะเป็นการบาดเจ็บแบบซ้ำ และแบบฟอกเข้า ตามลำดับ และสถานที่ที่พบการล้มมากที่สุด 2 ลำดับแรกคือ ทางเดินนอกอาคาร และห้องน้ำ ตามลำดับ ผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุในวัด

NITIKORN DORNKANYA : FREQUENCY AND VIOLENCE OF FALLING
ARE ELDERLY OUT AT TEMPLE IN NAKHON RATCHASIMA PROVINCE.
ADVISOR : ASSOC. PROF. AVIRUT CHINKULKIJNiwAT, Ph.D.

The growth in number of elderly is increasing during past decades. Temple is one of public places that elderly is most likely visit. However, facilities for elderly in most temples are not installed properly. The objectives of this study were to investigate frequency and violence of falling of elderly in temple area. 22 temples from 22 district in Nakhon Ratchasima were chosen in this study. The results show most of the elderly ever experience falling in temple once. Dislocation is mostly likely occurs for falling of the elderly. The second most likely occurs for falling of the elderly is contusion. The most and the second most likely places where an incident of falling takes place are an outdoor walking place and toilet. Results from this study will be useful for planning an installation of facilities for elderly in temple area.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการนี้ประසบความสำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย รองศาสตราจารย์ ดร.อวิรุทธิ์ ชินกุลกิจนิวัฒน์ ที่ได้ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ถ่ายทอดความรู้ด้าน วิชาการ และด้านการดำเนินโครงการ อย่างมีแนวทางในการทำโครงการ และแก้ไขข้อบกพร่อง ต่างๆจนทำให้โครงการเด่นนีสมบูรณ์ ในครั้งนี้ ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณประธานกรรมการสอบโครงการ ศาสตราจารย์ ดร.สุขสันต์ หอพิบูลสุข และ กรรมการทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำแนะนำข้อเสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนมีความสมบูรณ์ ยิ่งขึ้น และขอบคุณท่านอาจารย์ผู้สอนทุกท่านที่ได้ประสิทธิ ประสาทวิชาแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลศรีลักษกอที่ให้โอกาสในการศึกษาครั้งนี้ รวมทั้ง เจ้าหน้าที่ เพื่อนพนักงาน ที่อย่างช่วยเหลือข้าพเจ้า

ขอบคุณเพื่อน ๆ พี่น้องบัณฑิตศึกษาหลักสูตรบริหารงานก่อสร้างและสารานุปโภคทุกท่านที่ช่วยเหลือหาข้อมูลในการทำวิจัยและมีส่วนร่วมในการทำโครงการครั้งนี้

สุดท้ายผู้วิจัย ระลึกถึงพระคุณ บิดา แมรดา ผู้ให้กำเนิดและผู้อบรมเลี้ยงดูข้าพเจ้า และค่อยให้กำลังใจที่ดีเสมอมา จนโครงการนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

นิติกร ดรกันยา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูปภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2 ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 การมีส่วนร่วมของประชาชน	5
2.2 ข้อกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุ ในประเทศไทย	5
2.3 การดำเนินความสำคัญ	6
2.3.1 เงื่อนไขการเงิน	6
2.3.2 เงื่อนไขทางเศรษฐศาสตร์	6
2.3.3 เงื่อนไขทางสังคม	6
2.4 การล้มของผู้สูงอายุ : สาเหตุ และผลกระทบ	8
2.4.1 ปัจจัยที่ทำให้ผู้สูงอายุเกิดการหลบล้ม	8
2.4.2 ผลจากการล้ม	9
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
2.5.1 โครงการ จารุพัฒน์ (2551)	10
2.5.2 ผลงานวิจัย	12
2.6 จุดเด่นของงานวิจัย	13

3 วิธีดำเนินการวิจัย	15
3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล	15
3.1.1 พื้นที่ศึกษา	15
3.1.2 กลุ่มตัวอย่างของการศึกษา	15
3.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	15
3.1.4 เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล	16
3.2 ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย	16
4 ผลการวิจัย	17
4.1 ความสัมพันธ์ของสถานภาพผู้สูงอายุ สังคมสุขภาพและความเป็นอยู่	34
4.2 ความสัมพันธ์ของประวัติการล้ม/เก็บล้มในวัดที่ทำการสำรวจ	41
4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ กับประวัติการล้ม/เก็บล้ม ในวัดที่ทำการสำรวจ	50
4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ กับผลกระทบการล้ม ด้านร่างกาย	61
4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างประวัติการล้มในวัดที่ทำการสำรวจ กับผลกระทบการล้ม ด้านร่างกาย	64
5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	84
5.1 สรุปผลการศึกษา	84
เอกสารอ้างอิง	87
ภาคผนวก	101
ประวัติผู้เขียน	121

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 สรุปผลการประเมินดัชนีตาม 5 ยุทธศาสตร์ของแผนผู้สูงอายุแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545 - 2564) (วิพรรณ ประจำหน้าและคณะ, 2551)	2
3.1 ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย	16
4.1 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุและญาติผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามประวัติการล้ม	18
4.2 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุและญาติผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามกลุ่มอายุ	19
4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ	20
4.4 ประวัติการล้ม/เก็บล้มในวัดที่ทำการสำรวจ	24
4.5 ผลกระทบการล้มด้านร่างกาย	31
4.6 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เก็บล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับการพักอาศัยคนเดียว ตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปีและมีโรคประจำตัวที่ต้องรับประทานยาประจำ	35
4.7 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เก็บล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับความรู้สึกต่อสุขภาพ โดยรวมของตนเอง	36
4.8 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เก็บล้มในวัด จำแนกตามความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวม ของตนเอง กับโรคหรืออาการเจ็บป่วยประจำตัวที่ต้องไปพบแพทย์หรือรับการรักษา เป็นประจำหรือบ่อยๆ	38
4.9 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เก็บล้มในวัด จำแนกตามความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวม ของตนเอง กับการพักอาศัย	39
4.10 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เก็บล้มในวัด จำแนกตามความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวม ของตนเอง กับการตรวจสุขภาพประจำปี	40
4.11 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เก็บล้มในวัด จำแนกตามลักษณะการล้ม ¹ กับช่วงเวลาที่ล้ม/เก็บล้ม	41
4.12 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เก็บล้มในวัด จำแนกตามลักษณะพื้น ² กับช่วงเวลาที่ล้ม/เก็บล้ม	42
4.13 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เก็บล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่ล้ม ³ กับช่วงเวลาที่ล้ม/เก็บล้ม	43
4.14 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เก็บล้มในวัด จำแนกตามสถานที่ล้ม ⁴ กับช่วงเวลาที่ล้ม/เก็บล้ม	44

4.15 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามสาเหตุการล้ม กับช่วงเวลาที่ ล้ม/เกือบล้ม	46
4.16 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามสถานที่ล้ม กับลักษณะการล้ม	47
4.17 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่ล้ม กับลักษณะการล้ม	49
4.18 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับลักษณะการล้ม	50
4.19 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับลักษณะพื้นที่ล้ม	51
4.20 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับบริเวณที่ล้ม	52
4.21 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับสถานที่ล้ม	53
4.22 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับสาเหตุการล้ม 5 อันดับแรก	54
4.23 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกือบล้ม/เคยล้มในวัด จำแนกตามลักษณะการล้ม กับปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย	55
4.24 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกือบล้ม/เคยล้มในวัด จำแนกตามลักษณะพื้น กับปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย	56
4.25 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกือบล้ม/เคยล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่ล้มกับ ปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย	57
4.26 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกือบล้ม/เคยล้มในวัด จำแนกตามสถานที่ล้มกับ ปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย	58
4.27 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกือบล้ม/เคยล้มในวัด จำแนกตามสาเหตุการล้มกับ ปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย	60
4.28 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกือบล้ม/เคยล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุ กับอาการ ที่เป็นผลกรรมจาก การล้ม	62
4.29 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุ กับการบาดเจ็บจากการล้ม	63
4.30 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามจำนวนครั้ง ของการล้มในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา กับอาการที่เป็นผลกรรมจาก การล้ม	65
4.31 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามลักษณะการล้ม กับอาการที่เป็นผลกรรมจาก การล้ม	66

4.32 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด จำแนกตามลักษณะพื้นที่ลืม กับอาการที่เป็นผลผลกระทบจากการลืม	68
4.33 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด จำแนกตามบริเวณที่ลืม กับอาการที่เป็นผลผลกระทบจากการลืม	69
4.34 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด จำแนกตามสถานที่ลืม กับอาการที่เป็นผลผลกระทบจากการลืม	71
4.35 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด จำแนกตามสาเหตุการลืม กับอาการที่เป็นผลผลกระทบจากการลืม	73
4.36 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด จำแนกตามจำนวนครั้งของการลืม ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมากับการบาดเจ็บจากการลืม	74
4.37 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด จำแนกตามลักษณะการลืม กับการบาดเจ็บจากการลืม	76
4.38 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด จำแนกตามลักษณะพื้นที่ลืม กับการบาดเจ็บจากการลืม	77
4.39 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด จำแนกตามบริเวณที่ลืม กับการบาดเจ็บจากการลืม	79
4.40 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด จำแนกตามสถานที่ลืม กับการบาดเจ็บจากการลืม	80
4.41 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด จำแนกตามสาเหตุการลืม กับการบาดเจ็บจากการลืม	82

สารบัญรูปภาพ

รูปที่	หน้า
1.1 พิรามิดประชากรของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2533, 2543, 2551, 2573.....	2
2.1 ขั้นตอนการจัดลำดับความสำคัญของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ.....	7
2.2 การล้มแบบพลาดหรือสะคุด.....	8
2.3 การล้มแบบลื่นไถล.....	8
2.4 ให้พลิกตะแคง ยกศีรษะขึ้น.....	9
2.5 ยืดเก้าอี้ให้หัวไปมั่นคงโดยใช้มือสองข้าง.....	10
2.6 พยุงตัวขึ้นมาค่อยๆยกตัวขึ้นมาโดยเข้าข้างหนึ่งอยู่บนพื้น.....	10
2.7 ค่อยๆนั่งบนเก้าอี้ให้มั่นคง.....	10
4.1 ร้อยละของผู้สูงอายุและญาติผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามประวัติการล้ม.....	18
4.2 ร้อยละของผู้สูงอายุและญาติผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	19
4.3 ร้อยละของผู้สูงอายุ และญาติผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศ.....	20
4.4 ร้อยละของผู้สูงอายุ จำแนกตามปัญหาการทำงานของร่างกาย.....	23
4.5 ร้อยละของโรคประจำตัวในผู้สูงอายุกลุ่มตัวอย่าง 5 อันดับแรก.....	23
4.6 ร้อยละของผู้สูงอายุล้มหรือเกือบล้มในวัด จำแนกตามลักษณะการล้ม.....	27
4.7 ร้อยละของผู้สูงอายุล้มหรือเกือบล้มในวัด จำแนกตามช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์.....	27
4.8 ร้อยละของผู้สูงอายุล้มหรือเกือบล้มในวัด จำแนกตามลักษณะพื้นที่เกิดเหตุการณ์.....	28
4.9 ร้อยละของผู้สูงอายุล้มหรือเกือบล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่เกิดเหตุการณ์.....	28
4.10 ร้อยละของผู้สูงล้มหรือเกือบล้มในวัด จำแนกตามสถานที่ 5 อันดับแรก.....	29
4.11 ร้อยละของสาเหตุการล้มหรือเกือบล้มในวัดของผู้สูงอายุ 5 อันดับแรก.....	30
4.12 ร้อยละของผู้สูงอายุล้มในวัด จำแนกตามอาการหลังล้ม.....	33
4.13 ร้อยละของผู้สูงอายุล้มในวัด จำแนกตามการบาดเจ็บและผลกระแทบที่ตามมา.....	33
4.14 ร้อยละของผู้สูงอายุล้มในวัด จำแนกตามการบาดเจ็บด้านร่างกาย.....	34
4.15 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้ม ในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับการพักอาศัยคนเดียว ตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี และมีโรคประจำตัวที่ต้องรับประทานยาประจำ.....	35
4.16 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้ม ในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับความรู้สึกต่อสุขภาพ โดยรวมของตนเอง.....	37

4.17 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวม ของตนเอง กับโรคหรืออาการเจ็บป่วยประจำตัวที่ต้องไปพบแพทย์หรือ รับการรักษาเป็นประจำหรือบ่อยๆ	39
4.18 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวม ของตนเองกับการพักอาศัย	40
4.19 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวม ของตนเอง กับการตรวจสุขภาพประจำปี	41
4.20 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามลักษณะการล้ม ^{กับช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม}	42
4.21 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามลักษณะพื้นกับช่วงเวลา ที่ล้ม/เกือบล้ม	43
4.22 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่ล้มกับ ช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม	44
4.23 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามสถานที่ล้ม กับช่วงเวลา ที่ล้ม/เกือบล้ม	45
4.24 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามสาเหตุการล้มกับ ช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม	47
4.25 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามสถานที่ล้ม กับลักษณะการล้ม	48
4.26 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่ล้มกับลักษณะ การล้ม	49
4.27 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับลักษณะการล้ม	51
4.28 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับลักษณะพื้น	52
4.29 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับบริเวณที่ล้ม	53
4.30 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับสถานที่ล้ม	54
4.31 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับสาเหตุการล้ม 5 อันดับแรก	55
4.32 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกือบล้ม/เคยล้มในวัด จำแนกตามลักษณะการล้มกับ ปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย	56

4.33 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกื้อบลัม/เคลบลัมในวัด จำแนกตามกับลักษณะพื้นกับ ปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย	57
4.34 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกื้อบลัม/เคลบลัมในวัด จำแนกตามบริเวณที่ลัมกับ ปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย	58
4.35 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกื้อบลัม/เคลบลัมในวัด จำแนกตามกับสถานที่ลัมกับ ปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย	59
4.36 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกื์อบลัม/เคลบลัมในวัด จำแนกตามกับสาเหตุการลัมกับ ปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย	61
4.37 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลบลัมในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับอาการที่เป็น ผลผลกระทบจากการลัม	62
4.38 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลบลัมในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับการบาดเจ็บหลังลัม	64
4.39 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลบลัมในวัด จำแนกตามจำนวนครั้งของการลัม ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา กับอาการที่เป็นผลกระทบจากการลัม	65
4.40 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลบลัมในวัด จำแนกตามลักษณะการลัมกับอาการที่ เป็นผลกระทบจากการลัม	67
4.41 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลบลัมในวัด จำแนกตามลักษณะพื้นที่ลัม กับอาการที่เป็นผลกระทบจากการลัม	68
4.42 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลบลัมในวัด จำแนกตามบริเวณที่ลัมกับอาการที่เป็น ผลกระทบจากการลัม	70
4.43 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลบลัมในวัด จำแนกตามสถานที่ลัม กับอาการที่เป็นผลกระทบจากการลัม	72
4.44 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลบลัมในวัด จำแนกตามสถานที่ลัม กับอาการที่เป็นผลกระทบจากการลัม	74
4.45 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลบลัมในวัด จำแนกตามจำนวนครั้งของการลัม ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา กับการบาดเจ็บจากการลัม	75
4.46 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลบลัมในวัด จำแนกตามลักษณะการลัม กับการบาดเจ็บจากการลัม	76
4.47 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลบลัมในวัด จำแนกตามลักษณะพื้นที่ลัม กับการบาดเจ็บจากการลัม	78
4.48 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลบลัมในวัด จำแนกตามบริเวณที่ลัมกับการบาดเจ็บ จากการลัม	79

4.49 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด จำแนกตามสถานที่ลืมกับการบาดเจ็บจากการลืม	81
4.50 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด จำแนกตามสถานที่ลืม กับการบาดเจ็บจากการลืม	83

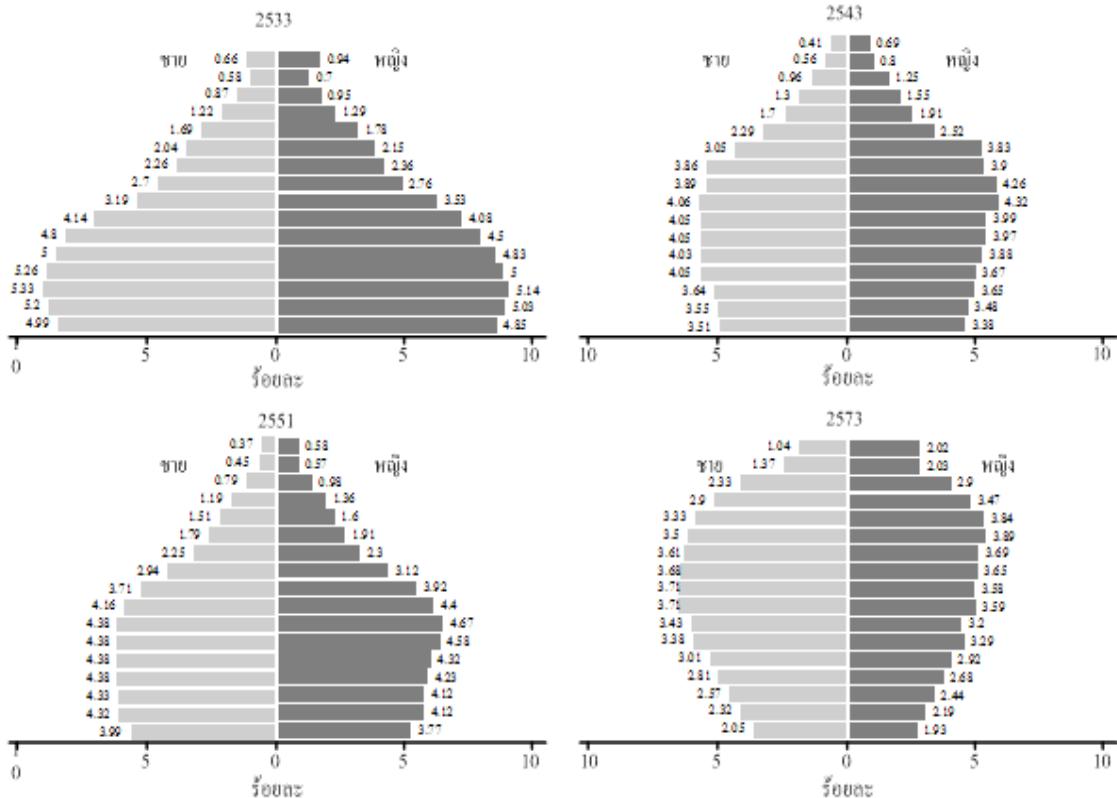
บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหา

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2550 แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีประชากรผู้สูงอายุ (คือมีอายุมากกว่า 60 ปี ขึ้นไป) อยู่ร่วาง 7,038,000 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ของประชากรทั้งประเทศ โดยเป็นชาย 3.13 ล้านคน และหญิง 3.89 ล้านคน เมื่อพิจารณาโครงสร้างอายุของประชากรพบว่า ประชากรวัยเด็กมีแนวโน้มลดลง โดยในปี พ.ศ. 2537 มีประชากรวัยเด็กร้อยละ 30 และลดลงเป็นร้อยละ 24.9 และ 22.4 ในปี พ.ศ. 2545 และ 2550 ตามลำดับ ในขณะที่ ประชากรผู้สูงอายุกลับมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยปี พ.ศ. 2537 มีประชากรผู้สูงอายุคิดเป็นร้อยละ 6.8 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 9.4 และ 10.7 ในปี พ.ศ. 2545 และ 2550 ตามลำดับ

ปี พ.ศ. 2537 ประเทศไทยมีอัตราส่วนการเป็นภาระวัยสูงอายุ (Aging dependency ratio) เท่ากับร้อยละ 10.7 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 14.3 และ 16.0 ในปี พ.ศ. 2545 และ 2550 ตามลำดับ เมื่ออัตราส่วนการเป็นภาระวัยสูงอายุ (Aging Dependency Ratio) คือการคำนวณอัตราส่วนผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) ต่อผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน (อายุ 15 – 59 ปี) 100 คน เมื่อเปรียบเทียบความเร็วของการเข้าสู่การเป็นสังคมสูงอายุของประเทศไทยกับประเทศต่างๆ เช่น สหรัฐอเมริกา ประเทศไทยในกลุ่มยุโรป และประเทศญี่ปุ่น (รูปที่ 1) พบว่าประเทศไทยใช้เวลาเพียงประมาณ 22 ปี ในการเพิ่มสัดส่วนประชากรอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป จากร้อยละ 7 เป็นร้อยละ 14 ซึ่งหากคาดคะเนไปอีก 20 ปีข้างหน้าประเทศไทยจะมีอัตราส่วนของผู้สูงอายุต่อประชากรวัยทำงาน (อายุ 15 – 59 ปี) สูงถึง 1:3 ดังพิรานมิคประชากรแสดงดังรูปที่ 1

รูปบาลและหน่วยงานของรัฐได้กำหนดถึงการเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุ และได้กำหนดแผนผู้สูงอายุแห่งชาติขึ้น แผนผู้สูงอายุแห่งชาตินับปัจจุบัน (พ.ศ. 2545-2564) ได้กำหนด ยุทธศาสตร์ 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเตรียมพร้อมของประชากรเพื่อวัยสูงอายุที่มีคุณภาพ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมผู้สูงอายุ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ระบบคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการเพื่อการพัฒนางานด้านผู้สูงอายุระดับชาติและการพัฒนาบุคลากรด้านผู้สูงอายุ และ ยุทธศาสตร์ที่ 5 การประมวลและพัฒนาองค์ความรู้ด้านผู้สูงอายุและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ แต่จากการติดตามผลและประเมินผลแผนผู้สูงอายุฯ ในช่วงปี พ.ศ. 2545-2549 พบว่า ผลการประเมินดัชนีของยุทธศาสตร์ที่ 3 (ระบบคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุ) มีจำนวนดัชนีที่ผ่านการประเมิน 15 ดัชนีจากทั้งหมด 26 ดัชนี หรือเพียงร้อยละ 57.7 แสดงในตารางที่ 1 ซึ่งดัชนีของยุทธศาสตร์ที่ 3 ที่ไม่ผ่านการประเมินส่วนใหญ่เป็นดัชนีในมาตรการ 4 ระบบบริการและเครือข่ายเกื้อหนุน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในประเทศไทยยังขาดระบบบริการและเครือข่ายเกื้อหนุนที่เพียงพอสำหรับผู้สูงอายุ

รูปที่ 1.1 พิรามิดประชากรของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2533, 2543, 2551, 2573
(รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2551, มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย)

ตารางที่ 1.1 สรุปผลการประเมินดัชนีตาม 5 ยุทธศาสตร์ของแผนผู้สูงอายุแห่งชาติฉบับที่ 2
(พ.ศ. 2545-2564) (วิพรรณ ประจำหน้าและคณะ, 2551)

ลำดับที่ยุทธศาสตร์	จำนวน ดัชนี	จำนวนดัชนีที่			%ผ่าน
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	มีเงื่อนไข/ไม่แน่ใจ	
1. การเตรียมความพร้อมของประชากรเพื่อ วัยสูงอายุที่มีคุณภาพ	10	5	5	0	50
2. การส่งเสริมผู้สูงอายุ	10	6	3	1	60
3. ระบบคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุ	26	15	10	1	57.7
4. การบริหารจัดการเพื่อการพัฒนางานด้าน ผู้สูงอายุระดับชาติและการพัฒนาบุคลากร ด้านผู้สูงอายุ	5	4	0	1	80

ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

ลำดับที่ยุทธศาสตร์	จำนวน ด้วย	จำนวนด้วยที่			%ผ่าน
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	มีเงื่อนไข/ไม่แน่ใจ	
5. การประเมินและพัฒนาองค์ความรู้ด้านผู้สูงอายุและการติดตามประเมินผล	6	3	1	2	50
รวม	57	33	19	5	57.9

ผลการศึกษาของหน่วยวิจัยสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ คณะกรรมการปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าปัจจุบันพื้นที่สาธารณะ เช่น วัด ตลาด สวนสาธารณะ โรงพยาบาล และสถานที่ราชการต่างๆ ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอต่อผู้สูงอายุ (ไม่ถึงร้อยละ 30) แม้ว่ากฎหมาย พ.ศ. 2548 จะกำหนดให้อาคารและสถานที่สาธารณะต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการ ทุพพลภาพ และผู้สูงอายุ ทว่ากฎหมายดังกล่าวมีผลบังคับใช้เฉพาะสถานที่ที่มีพื้นที่เกิน 300 แห่งอย่างใด

โครงการนี้มุ่งเป้าพื้นที่ศึกษาในสถานที่สาธารณะที่ผู้สูงอายุจะไปบ่อย ได้แก่ วัด โดยศึกษาเฉพาะ วัด ในเขตจังหวัดนราธิวาส ด้วยเลือกเห็นว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะให้ความสนใจหรือหันเข้าหาวัดหรือธรรมะเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุมากขึ้น (บริบูรณ์ พรพิญลักษณ์, 2528) แต่องค์กรทางศาสนากลับไม่ให้ความสำคัญกับสิ่งอำนวยความสะดวกกับผู้สูงอายุมากนัก ทั้งนี้พบว่าสัดส่วนขององค์กรทางศาสนาที่จดบัญชีเพื่อผู้สูงอายุมีเพียงร้อยละ 4.3 (แผนผู้สูงอายุแห่งชาตินับที่ 2, 2445-2462) ซึ่งแสดงให้เห็นว่างบประมาณในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุในวัดจะมีอยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้ ผลศึกษาของ ไตรรัตน์ จารุทัศน์ (2552) ซึ่งทำการสำรวจอาคารสถานที่ที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ โดยมีวัดที่ส่งเข้าประกวดในโครงการทั้งสิ้นจำนวน 8 วัด พบว่าทั้ง 8 วัดที่ส่งเข้าประกวดมีคะแนนประเมินต่ำกว่าร้อยละ 60 ทั้งหมด ซึ่งบ่งบอกว่าแม้จะเป็นวัดที่เข้าใจว่ามีความพร้อม (เนื่องจากสมัครเข้าประกวด) ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่ำกว่าเกณฑ์

แม้จะมีโครงการวิจัยและหน่วยงานที่เลือกเห็นถึงการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุภายในวัด เช่น ไตรรัตน์ จารุทัศน์ (2552) แต่จานวิจัยที่ผ่านมา ยังไม่มีการวิจัยโดยจัดลำดับความสำคัญของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในวัด ซึ่งมีงบประมาณจำกัดในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก หากมีการลำดับความสำคัญของสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสม ทางวัดจะสามารถตัดสินใจกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกได้โดยง่ายตามงบประมาณที่เอื้ออำนวย ผลกระทบจากการวิจัยนี้จะส่งเสริมการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุในวัดให้ได้อย่างเหมาะสม

โครงการนี้จะเริ่มต้นโดยการสำรวจความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุในวัดในจังหวัดนราธิวาส โดยใช้แบบสำรวจที่ปรับปรุงจากแบบสำรวจในงานวิจัยของ รศ. ไตรรัตน์ จารุทัศน์ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์ 2552) และสำรวจการล้ม ตำแหน่ง สาเหตุ ความถี่ ความ

รุนแรง เพื่อนำมาวิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญของสิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการประชากรที่ศึกษาจะเป็นพระสัมมະและคุ้หาสตที่ใช้และไม่ใช้ wheel chair

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อสำรวจความรุนแรง การล้มของผู้สูงอายุ ตามสถานที่ต่างๆ ภายในวัด
- 1.2.2 เพื่อสำรวจความถี่ การล้มของผู้สูงอายุ ตามสถานที่ต่างๆ ภายในวัด
- 1.2.3 เพื่อสำรวจบริเวณภายในวัดที่ผู้สูงอายุ เกิดการล้มถี่ที่สุด

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

- 1.3.1 ขอบเขตเชิงประชากร การวิจัยครั้งนี้ เป็นการจัดทำฐานข้อมูลพื้นฐาน ของผู้สูงอายุ ที่มาใช้บริการวัด ภายใน จังหวัดนครราชสีมา ได้จากการสำรวจความคิดเห็น และการเก็บอุบัติเหตุของผู้สูงอายุ (มากกว่า 60 ปี) ที่เข้าวัดเป็นประจำสัปดาห์ละ ไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง
- 1.3.2 ขอบเขตเชิงพื้นที่
 - (ก) พื้นที่ศึกษาจะเป็นวัดในพุทธศาสนาในเขตจังหวัดนครราชสีมา
 - (ข) สำรวจความคิดเห็นและการเก็บอุบัติเหตุของผู้สูงอายุ (มากกว่า 60 ปี) ที่เข้าวัดเป็นประจำสัปดาห์ละ ไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 ทราบถึงความรุนแรง การล้มของผู้สูงอายุ ตามสถานที่ต่างๆ ภายในวัด
- 1.4.2 ทราบถึงความถี่ของ การล้มของผู้สูงอายุ ตามสถานที่ต่างๆ ภายในวัด
- 1.4.3 ทราบถึงสถานที่ภายในวัดที่ผู้สูงอายุ เกิดการล้มถี่ที่สุด

บทที่ 2 ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การมีส่วนร่วมของประชาชน

เนื่องจากโครงการนี้เป็นโครงการที่มีผลต่อประชากรผู้สูงอายุในพื้นที่ศึกษา จึงต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชากร อัฟฟอฟ (Uphoff, 1981) ได้แบ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมออกเป็นสามแบบ คือ 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นการมีส่วนร่วมตึ้งแต่เริ่มต้นตึ้งแต่การเริ่มดำเนินกิจกรรม 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม อาจมีส่วนร่วมในการให้การสนับสนุนทรัพยากร การมีส่วนร่วมในการบริหาร รวมทั้งการร่วมมือ และ 3) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล เป็นการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานทั้งหมด รูปแบบการมีส่วนร่วมสามารถแบ่งได้หลายแบบ องค์การสหประชาชาติ (United Nations Department of International Economic and Social Affairs) ได้แบ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมไว้สามแบบ คือ 1) การมีส่วนร่วมแบบเป็นกันเอง อาจเป็นในรูปอาสาสมัครหรือการรวมตัวกันเองเพื่อแก้ไขปัญหาของตนเอง โดยมิได้รับความช่วยเหลือจากภายนอก 2) การมีส่วนร่วมแบบชักนำ เป็นการที่รัฐบาลให้การสนับสนุนหรือให้ความเห็นชอบ และ 3) การมีส่วนร่วมแบบบังคับ โดยดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลภายใต้การจัดการของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ รูปแบบการมีส่วนร่วมประเภทนี้โดยผู้กระทำได้รับผลทันที แต่ข้อจำกัดได้แก่ผลในระยะยาวที่อาจไม่ยั่งยืน หรือการไม่ได้รับการสนับสนุนจากประชาชน

2.2 ข้อกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกความหลากหลายแก่ผู้สูงอายุ ในประเทศไทย

สรีระร่างกายของผู้สูงอายุ จะเปลี่ยนไปจากวัยทำงาน ทั้งผู้หญิงและผู้ชายจะมีความสูงลดลงประมาณ 1.2 ซม. ทุก ๆ อายุที่เพิ่มขึ้น 20 ปี และจะลดลงอย่างรวดเร็วในช่วงอายุ 80-90 ปี หมอนรองกระดูกสันหลังของผู้สูงอายุจะบางลง ซึ่งว่าระหว่างปีถึงของกระดูกสันหลังแคบลง กระดูกสันหลังสันลงทำให้หลังอ ศีรษะจะเงยขึ้นไปทางหลัง คอสัน รวมทั้งในส่วนของสายตา กี เสื่อมถอย มีปัญหาสายตาやり ต้อกระจก ทำให้มองไม่ชัด การได้ยินของประสาทหูเริ่มไม่ชัดเจน การเปลี่ยนแปลงสรีระดังกล่าวล้วนแต่เป็นอุปสรรคที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุ จึงมีความจำเป็นที่จะทำการกำหนดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุในที่สาธารณะ

ด้วยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมในการเป็นสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย หน่วยงานต่าง ๆ จึงได้ออกกฎหมาย เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุ ไว้อย่างมีระบบ ได้แก่ กฎหมายทั่วไปบัญชี 4 (พ.ศ.2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพัฒนาระบบราชการ พ.ศ. 2542 กฎหมายทั่วไปกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุในอาคารสำหรับผู้

พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา พ.ศ. 2548 และคู่มือปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม การออกแบบสถาปัตยกรรมลักษณะสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับทุกคน (Universal Design Code of Practice) ฉบับ พ.ศ. 2551 ซึ่งสามารถแจกแจงได้ทั้งสิ้น 9 หมวด ได้แก่ หมวดที่ 1 ป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวก หมวดที่ 2 ทางลาด (รวมร้าวจับ) และลิฟท์ หมวดที่ 3 บันได หมวดที่ 4 ที่จอด หมวดที่ 5 ทางเข้าอาคาร ทางเดินและทางเชื่อมระหว่าง หมวดที่ 6 ประตู หมวดที่ 7 ห้องส้วม หมวดที่ 8 พื้นผิวต่างสัมผัส หมายถึงพื้นผิวที่มีผิวสัมผัส และสีซึ่งมีความแตกต่างไปจากพื้นผิวและสีในบริเวณข้างเคียง และหมวดที่ 9 โรงพยาบาลประชุม และโรงพยาบาล

2.3 การจัดลำดับความสำคัญ

ในการจัดลำดับความสำคัญ ควรจะเป็นผลการพิจารณาทั้งการประเมินทางการเงิน การประเมินทางเศรษฐศาสตร์ และการวิเคราะห์ผลกระทบทางสังคมพร้อมกัน เนื่องจากในการจัดลำดับความสำคัญของโครงการอาจมาจากเงื่อนไขต่อไปนี้

2.3.1 เนื่องจากการเงิน ประกอบด้วย

- (1) ผลตอบแทนต่อการลงทุน Return on Investment
- (2) แหล่งเงินทุนที่จัดหาได้
- (3) ความเร่งด่วนหรือความจำเป็นตามกาลเทศะ
- (4) ทางเลือกที่สามารถใช้ในการตัดสินใจ

2.3.2 เนื่องจากทางเศรษฐศาสตร์ ประกอบด้วย

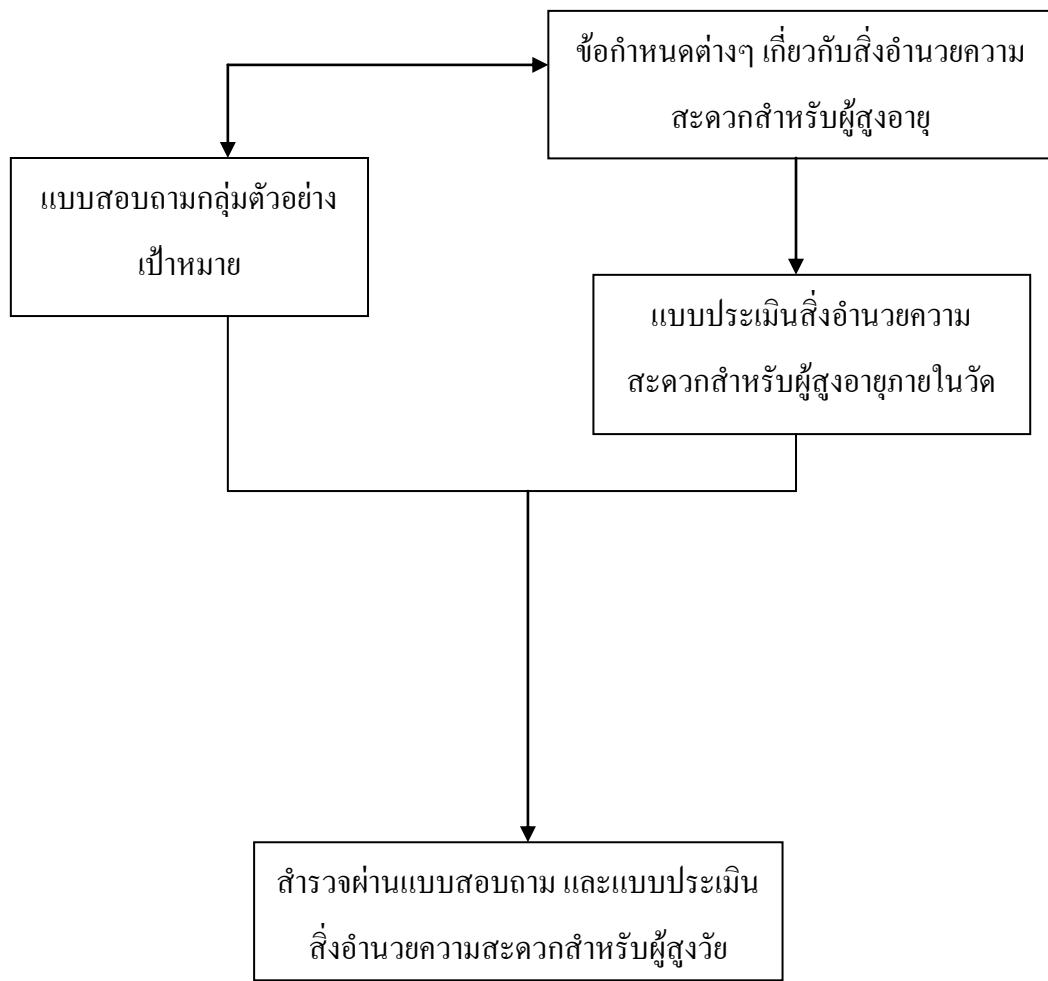
- (1) ต้นทุนหรือผลประโยชน์ทางสังคม
- (2) ผลกระทบหรือผลพลอยได้ต่อสังคม

2.3.3 เนื่องจากทางสังคม

- (1) วาระที่เป็นที่สนใจ หรือ กระแสทางสังคม
- (2) ประเด็นด้านสุขภาพ ความปลอดภัยต่อชีวิต ทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อม

การระบุถึงความจำเป็นและความสำคัญในการคัดเลือกแต่ละ โครงการอาจจะพิจารณาโดยอิงอยู่บนเงื่อนไข 3 ลักษณะข้างต้น โดยอาจจะนำมาจัดทำเป็นคะแนน (Score) การแจกแจงค่าคะแนนอาจจะทำได้หลายลักษณะ เช่น ตัวอย่างตามลักษณะต่อไปนี้ จากการกำหนดและจัดกลุ่มคะแนนดังกล่าวข้างต้นแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม เช่น กลุ่มมีความจำเป็นอย่างยิ่ง กลุ่มมีความจำเป็นมาก กลุ่มมีความจำเป็น กลุ่มมีความจำเป็นน้อย และกลุ่มไม่มีความจำเป็นเลย เป็นต้น

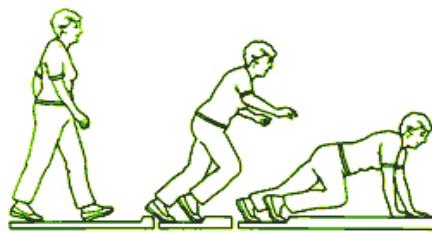
ขั้นตอนการจัดลำดับความสำคัญของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุแสดงดังรูปที่ 2.1 โดยเริ่มจากการรวบรวมข้อกำหนดเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ แล้วนำมาจัดทำแบบสอบถาม และแบบประเมินสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในวัด จากนั้นจึงทำการสำรวจผ่านแบบสอบถาม พร้อมๆ กับทำการประเมินวัดที่สำรวจในเรื่องลิสต์อำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อนำมากำหนดลำดับความสำคัญของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ

รูปที่ 2.1 ขั้นตอนการจัดลำดับความสำคัญของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ

2.4 การล้มของผู้สูงอายุ : สาเหตุ และผลกระทบ

การล้ม หมายถึง การที่เกิดการเปลี่ยนท่าโดยไม่ตั้งใจ เป็นผลให้ร่างกายทรุด หรือลงนอนกับพื้น หรือ ปะทะสิ่งของต่างๆ เช่น โต๊ะ เดียง (สุทธิชัย จิตะพันธ์กุล, 2542) การล้ม แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือการล้มแบบพลาดหรือสะดูด และการล้มแบบลื่นไถล ซึ่งพบได้ทั้ง 2 แบบ ในผู้สูงอายุพบว่าการหกล้มที่พบ 50-67 % เป็นการหกล้มที่เกิดขึ้นในบ้าน ผู้สูงอายุเพศหญิงจะมีอัตราการหกล้มสูงกว่าผู้สูงอายุเพศชาย (อ้างอิงจาก : ประเสริฐ อัสสันตชัย, 2544)

รูปที่ 2.2 การล้มแบบพลาดหรือสะดูด

(อ้างอิงจาก:นายแพทย์วสุวัฒน์ กิติสมประยูรกุล สมาคมเวชศาสตร์พื้นฟูแห่งประเทศไทย.2552)

รูปที่ 2.3 การล้มแบบลื่นไถล

(อ้างอิงจาก:นายแพทย์วสุวัฒน์ กิติสมประยูรกุล สมาคมเวชศาสตร์พื้นฟูแห่งประเทศไทย.2552)

2.4.1 ปัจจัยที่ทำให้ผู้สูงอายุเกิดการหกล้ม

แบ่งออกได้ เป็น 2 ปัจจัยคือ

- ปัจจัยภายในร่างกาย

ปัญหาในการมองเห็น ความบกพร่องของการทรงตัว เพราะผู้สูงอายุระบบควบคุมการทรงตัวลดลง ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อลดลง รวมทั้งการเลื่อนของข้อต่อ และอ่อนร้อนข้อต่อ ปัญหาในการได้ยิน และปัญหาเกี่ยวกับความเจ็บป่วย นำไปสู่การหกล้มได้

(อ้างอิงจาก : โครงการขยายโอกาสทางการเรียนรู้ด้านการดูแลตนเองสู่ประชาชน คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กันยายน2545)

▪ ปัจจัยภายนอกร่างกาย

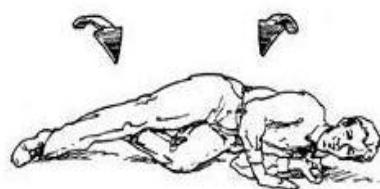
การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เอื้อต่อผู้สูงอายุ เช่น พื้นผิวทางมีระดับไม่เสมอ กันทางลาด มีความลาดเอียงไม่เพียงพอและไม่มีรัวจับ บันไดไม่มีรัวจับทึ่งสองข้าง ขนาดลูกนอนของบันไดน้อยกว่า 30 เซนติเมตร ลูกตึ้งสูงเกิน 15 เซนติเมตร ห้องน้ำพื้นผิวทำจากวัสดุที่ลื่น ไม่มีรัวจับ พื้นเปียก มีหยดน้ำ พื้นผิวชุ่มชื้น แสงสว่างไม่เพียงพอ อุปกรณ์ของใช้ไม่มั่นคงชำรุดใช้อุปกรณ์ช่วยเดินไม่เหมาะสม รวมไปถึงเสื้อผ้า รองเท้าไม่พอดี ทำงานเสียง (อ้างอิงจาก : โครงการขยายโอกาสทางการเรียนรู้ด้านการดูแลตนเองสู่ประชาชน คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กันยายน2545)

2.4.2 ผลจากการล้ม

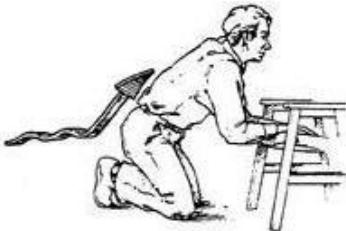
การล้มส่งผลโดยตรงต่อตัวผู้สูงอายุ และครอบครัว ผล ผลกระทบของการหล่ม อาจนำไปสู่การบาดเจ็บ หมวดสติการเสียชีวิต กรณีในรายที่ล้มศีรษะฟ้า ผลทางด้านจิตใจ พบว่าผู้สูงอายุจะเกิดความอ้าย กลัวการหล่ม ไม่มั่นใจในตนเอง ซึ่งเหล่านี้ทำให้ผู้สูงอายุกลัวทำกิจกรรมที่เคยทำ (อ้างอิงจาก : โครงการขยายโอกาสทางการเรียนรู้ด้านการดูแลตนเองสู่ประชาชน คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กันยายน2545)

การลูกเข็นจากการหล่ม

(อ้างอิงจาก : นพ.เนลิมชาติ วรรณพุกษ์ การหล่มในผู้สูงอายุ. 2548)

รูปที่ 2.4 ให้พลิกตะแคง ยกศีรษะขึ้น

รูปที่ 2.5 ยืดเก้าอี้มั่นคงโดยใช้มือสองข้าง

รูปที่ 2.6 พยุงตัวขึ้นมาค่อยๆ กดตัวขึ้นมาโดยเจ้าข้างหนึ่งอยู่บนพื้น

รูปที่ 2.7 ค่อยๆ นั่งบนเก้าอี้ให้มั่นคง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 ไตรรัตน์ จาธุทัศน์ (2551) ได้ทำการถอดตัวแบบโครงการที่ได้รับรางวัลจากโครงการกิจกรรมการประกวดให้รางวัลอาคาร – สถานที่ที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งมีอาคาร-สถานที่ดังนี้คือ 1. วัดปัญญานันทนาราม 2. วัดปงคก 3. วัดมงคลโภวิหาร 4. เทศบาลตำบลปากท่อ 5. เทศบาลตำบลหนองป่าตองพัฒนา 6. ศูนย์อนุกประสงค์สำหรับผู้สูงอายุในชุมชนเทศบาลเมืองสกลนคร และ 7. ศูนย์ผลิตภัณฑ์และการท่องเที่ยวครรชาภิกร ฯ การถอดแบบทำให้ได้แนวทางการปรับปรุงที่จอดรถ ทางเดิน-ทางเชื่อม ทางลาด ราวกันน้ำ ป้าย-สัญลักษณ์ ห้องส้วม

และบันได ภายในอาคาร เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้สูงอายุ โดยสรุปแนวทาง ได้ดังนี้

- ที่จอดรถต้องมีผิวเรียบเสมอ กัน มีสัญลักษณ์รูปผู้พิการที่พื้นและรูปผู้สูงอายุที่ป้าย โดยจัดทำสัญลักษณ์รูปผู้พิการ ที่พื้นตามแบบ และจัดซ่องจอดรถให้มีขนาด 2.40×6.00 เมตร และมีที่วางค้านข้างรถ ไม่น้อยกว่า $1.00 - 1.40$ เมตร และควรติดตั้งป้าย สัญลักษณ์รูปผู้พิการ/ผู้สูงอายุ ตามแบบโดยติดสูงจากพื้น 2.00 เมตร
- ทางเดิน ทางเชื่อมบริเวณทางแยกต้องมีพื้นผิวต่างสัมผัส โดยพื้นผิวต่างสัมผัส เดือนต้องมีขนาดความกว้าง 300 มิลลิเมตร และมีความยาวเท่ากับความกว้าง ของช่องทางสัญจร และนานาไปกับความกว้างของช่องทางสัญจร ควรมีฝ่าท่อระบายน้ำ และฝ่าท่อระบายน้ำต้องมีขนาดมาตรฐานของตะแกรงห่างไม่เกิน 1.3 เช่นเดิม และไม่นานนั้นแนวทางเดิน
- ทางลาดชานพักต้องยาวไม่น้อยกว่า $1,500$ มิลลิเมตร และควรมีความชันไม่เกิน $1:12$ และมีความยาวแต่ละช่วงไม่เกิน $6,000$ มิลลิเมตร ถ้าทางลาดยาวตั้งแต่ 2.50 เมตรขึ้นไป ต้องมีราวกันทั้ง 2 ข้าง ปลายทางลาดต้องทำด้วยคอนกรีต เสริมเหล็ก ตรงจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดทางลาดต้องมีสภาพดี เชื่อมต่อเสมอ กับพื้นเดิมระยะทางยาว 1.50 เมตร โดยราวกันต้องทำด้วยวัสดุเรียบ มีความมั่นคง แข็งแรง ไม่เป็นอันตรายในการจับและไม่ลื่น มีลักษณะกลม โดยมีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 30 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 40 มิลลิเมตร สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 800 มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน 900 มิลลิเมตร ราวกันด้านที่อยู่ติดผนังให้มีระยะห่างจากผนังไม่น้อยกว่า 50 มิลลิเมตร มีความสูงจากจุดยึดไม่น้อยกว่า 120 มิลลิเมตร และผนังบริเวณราวกันต้องเป็นผนังเรียบ และราวกันต้องยาว ต่อเนื่องและส่วนที่ยึดติดกับผนังจะต้องไม่กีดขวางหรือเป็นอุปสรรคต่อการใช้ของผู้สูงอายุ
- ทางลาดต้องมีพื้นผิวต่างสัมผัสเดือนบริเวณทางขึ้น ชานพักและทางสิ้นสุดทางลาด และบันไดอย่างน้อย 30 เช่นเดิม และความชันไม่เกิน $1:12$ คือ ความสูงต่อกำลัง
- ราวกันควรมีลักษณะกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง $3 - 4$ เช่นเดิม ราวกัน ควรสูงจากพื้น $80 - 90$ เช่นเดิมและปลายราวกัน ยื่นจากจุดสิ้นสุด 30 เช่นเดิมตอนาน กับพื้น จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดปลายราวกันต้องเป็นปลายมน
- ป้าย-สัญลักษณ์ ต้องติดตั้งในตำแหน่งที่เห็นชัดเจน มองเห็นได้ง่าย มีแสงส่องสว่างเป็นพิเศษทั้งกลางวัน กลางคืน โดยป้ายต้องมีสัญลักษณ์รูปผู้สูงอายุ มีเครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และมี

สัญลักษณ์ หรือตัวอักษรแสดงประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ

- ห้องน้ำต้องมีราบันในแนวตั้งมีความกว้างไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร มีโถส้วมชนิดนั่งห้อยขา สูงจากพื้น 45 – 50 เซนติเมตร และประตูควรมีความกว้างสูงที่ของประตูต้องไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร มีพื้นที่ว่างภายใน มีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร
- บันไดควรมีราบันทั้ง 2 ข้าง และควรมีพื้นผิวต่างสัมผัสเดือน อยู่บริเวณก่อนและสิ้นสุดทางบันได และชานพักระหว่างบันได เพื่อที่จะเดือนให้มองเห็นได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
- พื้นภายในอาคารสามารถยวายได้ร่องเท้าเข้าภายในอาคาร ได้เพื่อความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และไม่ควรใช้พรมปูบริเวณประตู ถ้าหากใช้พรมก็ควรอยู่ในระดับเดียวกับพื้น

2.5.2 ผลงานวิจัย เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับที่พักอาศัยและสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุ

(Minimum Standard of Environment and Housing for Elderly) โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไตรรัตน์ จารุทัศน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราพร เกษพิชญ์วนนา อาจารย์กิตติอร ชาลปติ และอาจารย์ครรภ์ยา หล่อมณีพรัตน์

จากจำนวนผู้สูงอายุไทยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ดังนั้นตามแผนผู้สูงอายุแห่งชาตินับที่ ๒ (ปี ๒๕๔๕-๒๕๖๔) ในหมวดที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมผู้สูงอายุจึงมีมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมปลอดภัย โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับที่พักอาศัยและสภาพแวดล้อมสำหรับผู้สูงอายุไทย การวิจัยนี้มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับหลายสาขาวิชา ทั้งการออกแบบสถาปัตยกรรม การออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ประกอบในที่พักอาศัย การสำรวจขนาดร่างกายของผู้สูงอายุ ตลอดจนการพยาบาลผู้สูงอายุ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามาตรฐานขั้นต่ำสำหรับที่พักอาศัยและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ รวมทั้งการศึกษาสำรวจศรีร่างของผู้สูงอายุไทย ทั้งนี้ผลการวิจัยที่ได้มีความสำคัญทั้งในระดับนโยบายและในระดับปฏิบัติการ โดยการกำหนดเป็นแนวทางสำหรับการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุ จากการเก็บข้อมูลผู้สูงอายุจำนวน ๔๐๔ รายจากทั้งชุมชนผู้สูงอายุและสถานสงเคราะห์คนชราในเขตกรุงเทพมหานคร นครปฐมอยุธยา ชลบุรี นครราชสีมา มหาสารคาม บุรีรัมย์ นครสวรรค์ เชียงใหม่ ตรัง และภูเก็ตผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของผู้สูงอายุส่วนใหญ่เรียนหนังสือจบสูงสุดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๒ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นโรคเกี่ยวกับกระดูก/ข้อ/กล้ามเนื้อ/อئ็นถึงร้อยละ ๓๕.๕ รองลงมาคือโรคความดันโลหิตสูงร้อยละ ๓๑.๒ และประสาปัญหา

มากที่สุดในเรื่องการมองเห็นคิดเป็นร้อยละ ๔๐.๑ อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมาที่พบบ่อยที่สุดคือการหลบล้ม คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๙ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ใช้เวลาในแต่ละวันมากที่สุดคือห้องน้ำเล่น คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗รองลงมาคือห้องนอน ร้อยละ ๒๕.๖

ผลการสำรวจการใช้อุปกรณ์ต่างๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

ความสูงลูกตั้งบันไดประมาณ ๑๓ ซม. ความชันของทางลาด อัตราส่วน ๑:๑๒พื้นผิวจะต้องไม่ลื่น สามารถเดินหรือเข็นรถเข็น ได้สะดวก ร้าวบ้านที่มีความสูงระดับหน้าอก แบบร้าวกึ่งทึบ กึ่งโปร่ง เก้าอี้สามารถแบบชุดเก้าอี้ไม้พนักพิง มีโต๊ะวางของตรงกลางและสามารถนั่งได้หลายคน ระดับความสูงของสวิตช์ที่ผู้สูงอายุเลือกมากที่สุดคือระดับ ๒๐ ซม. จากพื้น สวิตช์ไฟฟ้าไม่ควรสูงเกินไป เพื่อให้ผู้สูงอายุกดได้สะดวก โดยไม่ต้องเอื่อม ระดับของปลั๊กไฟฟ้าที่ผู้สูงอายุเลือกมากที่สุด ก็คือระดับ ๘๐ ซม. จากพื้นระดับปลั๊กไฟฟ้าต้องไม่ต่ำกว่า ๕๐ ซม. เพื่อไม่ให้ผู้สูงอายุต้องก้มลงไปมาก โดยรูปแบบของสวิตช์มีขนาดใหญ่ไม่มากนัก ส่วนปลั๊กไฟฟ้าเลือกใช้ปลั๊กแบบที่มีสวิตช์ตัดไฟ ประกอบด้วยมากที่สุด แสดงว่าผู้สูงอายุมีความต้องการใช้อุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยและไม่ยุ่งยาก ที่จะใช้งาน สำหรับอุปกรณ์ ลูกบิด มือจับเบิดประตูและกlossenประตูมีการเลือกใช้ลูกบิดประตูมากกว่ามือจับเบิดประตู สำหรับก็อกน้ำผู้สูงอายุส่วนใหญ่เลือกใช้ก็อกน้ำแบบปั๊กไปด้านข้างและเลือกโถส้วมนิดนั่งร้าน ที่สูงจากพื้น ไม่น้อยกว่า ๔๐ ซม. แต่ไม่เกิน ๕๐ ซม. ระหว่างผู้สูงอายุเลือกราวจับที่ใช้ในพื้นที่หัวไปเป็นราวจับที่ทำจากสแตนเลส เส้นผ่านศูนย์กลาง ๔.๕ ซม. ความสูงจากพื้นถึงระดับบนสุดของราวจับผู้สูงอายุเลือกความสูง ๘๐ ซม. ราวจับต้านที่อยู่ติดผนังให้มีระยะห่างจากผนังไม่น้อยกว่า ๕ ซม.

ผลการวิจัยนี้ได้มีการนำเสนอต่อหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนตลอดจนได้มีการเผยแพร่ความรู้สู่สาธารณะทางสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์วิทยุและทางอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้เพื่อให้ผลการวิจัยนี้ประยุกต์สู่การปฏิบัติ ในการออกแบบอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสภาพผู้สูงอายุและสนับสนุนผู้สูงอายุในการใช้ชีวิตตามปกติได้

2.6 จุดเด่นของงานวิจัย

๑. เป็นการบูรณาการของหลายสาขาวิชา ทั้งการออกแบบทางสถาปัตยกรรม การออกแบบทางสถาปัตยกรรมภายใน การออกแบบทางภูมิสถาปัตยกรรม การออกแบบ พลิตภัณฑ์-อุปกรณ์และการพยาบาลผู้สูงอายุ ภายใต้การให้คำปรึกษาของคณะที่ปรึกษาที่เป็นสถาปนิก วิศวกร นักผังเมือง ทั้งที่เป็นคณาจารย์ที่เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ในภาคปฏิบัติ ก่อให้เกิดองค์ความรู้ที่ครอบคลุม

หลักภาษาเป็นการพิจารณาแบบบองค์รวม และสามารถประยุกต์ใช้กับบริบทของสังคมไทยได้

๒. เป็นการสำรวจนาดสัծส่วนสวีรของผู้สูงอายุในประเทศไทย ที่มุ่งหวังให้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับงานออกแบบต่าง ๆ ซึ่งมีจุดวัดที่ครอบคลุมเป็นครั้งแรกของประเทศไทย
๓. การออกแบบเครื่องมือในการวิจัยที่มีความหลากหลายและครอบคลุมซึ่งได้แก่ ๑) แบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับข้อมูลความเป็นอยู่ การดำเนินชีวิต การอยู่อาศัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ๒) แบบทดสอบอุปกรณ์ รวม ๑๔ อุปกรณ์ เพื่อทดสอบรูปแบบลักษณะการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สูงอายุใช้ในชีวิตประจำวัน ๓) แบบสำรวจสัծส่วนสวีรของผู้สูงอายุ ๑๑ จุด โดยใช้เครื่องมือมาตรฐาน รวมทั้งมีการอบรมผู้ช่วยวิจัยให้เข้าใจวิธีการสำรวจสัծส่วนสวีร ลำดับขั้นตอนและสภาพกายวิภาคของผู้สูงอายุซึ่งต้องใช้เวลาในการเก็บข้อมูลทั้ง ๓ เครื่องมือดังกล่าวรวมแล้วประมาณ ๑.๕-๒ ชั่วโมงต่อคน
๔. การเผยแพร่สู่สาธารณะ ทำให้เกิดกระแสขับเคลื่อน ตระหนักรถึงในแนวคิดเรื่องการออกแบบเพื่อทุก ๆ คน (Design For All; Universal Design) ไม่เพียงแต่จะเป็นประโยชน์กับกลุ่มผู้สูงอายุเท่านั้น แต่ได้ครอบคลุมกลุ่มผู้พิการ เด็ก และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ พื้นที่ในการศึกษาครั้งนี้ครอบคลุมทั้งเขตเมืองและชนบทของจังหวัดนครราชสีมา โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกพื้นที่ศึกษาดังนี้

3.1.1 พื้นที่ศึกษา

เนื่องจากวัดในจังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนมากถึงเกือบ 2,000 แห่ง ซึ่งหากใช้การกำหนดตัวอย่างจากจำนวนวัดทั้งหมดจะต้องทำการสำรวจเป็นจำนวนมากกว่า 300 แห่งทั่วจังหวัดนครราชสีมา ดังนั้น โครงการวิจัยนี้จึงกำหนดเกณฑ์ตามจำนวนประชากรในแต่ละอำเภอ โดยอำเภอที่มีประชากรมากกว่าสองแสนคนจะสำรวจวัดสามแห่ง อำเภอที่มีประชากรมากกว่าหนึ่งแสน แต่ไม่เกินสองแสนคนจะสำรวจวัดสองแห่ง และอำเภอที่มีประชากรน้อยกว่าหนึ่งแสนจะสำรวจวัดเพียงหนึ่งแห่ง จากเกณฑ์ดังกล่าวจะมีวัดที่จะทำการสำรวจทั้งสิ้น 22 วัด 22 อำเภอ

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างของการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาจะเป็นผู้สูงอายุ (อายุมากกว่า 60 ปี) ทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่มีอายุมากกว่า 60 ปี โดยทำการสอบถามด้วยแบบสอบถามจากผู้สูงอายุที่มาปฏิบัติธรรมภายในวัด และผู้สูงอายุในชุมชนรอบๆ วัดที่ทำการสำรวจ กลุ่มตัวอย่างสำหรับการสัมภาษณ์ ใช้วิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงโดยกำหนดคุณสมบัติดังนี้

- สื่อสารด้วยภาษาไทยเข้าใจ
- ผู้สูงอายุ จะต้องเข้าวัดเป็นประจำไม่น้อยกว่าสักคราห์ละ 1 ครั้ง

3.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

- แบบสำรวจความเห็นของสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุ (ปรับปรุงจากแบบสำรวจของ รศ. ไตรรัตน์ จารุทัศน์)
- แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ ประกอบด้วยข้อมูลอายุ เพศ เชื้อชาติ ชนิดของบัตรแสดงตน ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ลักษณะการอยู่อาศัย รายละเอียดกิจกรรมด้านอาชีพ
- แบบสัมภาษณ์ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในวัด และประวัติการล้มภายในวัด
- แบบประเมินสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในวัด

3.1.4 เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล

- สถิติเชิงพรรณนา : ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถาม : หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟากของ Conbach (กัลยา วนิชบัญชา, 2545)
- สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน : t-test และ ANOVA
- ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม ซึ่งมีลักษณะเป็นความคิดเห็น และข้อเสนอแนะนำเสนอในลักษณะข้อมูลเชิงคุณภาพ

3.2 ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

ตารางที่ 3.1 ระยะเวลาทำการวิจัย และแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

กิจกรรม	เดือน											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
การรวบรวมข้อมูลสำหรับอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุ	+	+	+									
การจัดทำแบบสอบถามผู้สูงอายุ และแบบประเมินสิ่งอำนวยความสะดวก	+	+	+									
ทำการประเมินสิ่งอำนวยความสะดวก พร้อมทั้งสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง		+	+	+	+							

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลจากการสำรวจความรุนแรงการล้ม ความถี่การล้มของผู้สูงอายุ บริเวณภายในวัดที่ผู้สูงอายุ เกิดการล้มถี่ที่สุดตามสถานที่ต่าง ๆ ภายในวัด และประเมินสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในวัด เพื่อนำไปใช้วางแผนติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุในวัด จากผู้สูงอายุที่มีประสบการณ์การล้มในวัดทั้งสิ้น 742 ตัวอย่าง จาก 22 อำเภอ 22 วัด ภายในจังหวัดนครราชสีมา เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยคำถามคัดกรองประวัติการล้มในวัด เนื้อหาแบ่งเป็น 5 ตอนและอีก 1 ตอนเสริม ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ ตอนที่ 2 ประวัติการล้ม/เกื้อหน้าล้มในวัดที่ทำการสำรวจ ตอนที่ 3 ผลกระทบการล้มด้านร่างกาย ตอนที่ 4 ประวัติการล้มโดยทางอ้อมโดยญาติของผู้สูงอายุเคยล้มที่วัดแห่งนี้ ตอนที่ 5 Checked lists สิ่งอำนวยความสะดวก วัดที่ผู้ต้องบันแบบสอบถามล้ม (กระทำโดยผู้สัมภาษณ์เท่านั้น) และ ตอนเสริม (สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ใดในวัดที่ควรปรับปรุงป้องกันการล้มของผู้สูงอายุมากที่สุด 3 ลำดับแรกและการรับรู้การล้มหรือเกื้อหน้าล้มของบุคคลอื่นในวัดแห่งนี้) ผลการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลการคัดกรองประวัติการล้มในวัด ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ ได้แก่ สถานภาพผู้สูงอายุ สังคมสุขภาพและความเป็นอยู่ (Living Arrangement)

ส่วนที่ 2 ประวัติการล้ม/เกื้อหน้าล้มในวัดที่ทำการสำรวจ

ส่วนที่ 3 ผลกระทบการล้มด้านร่างกาย

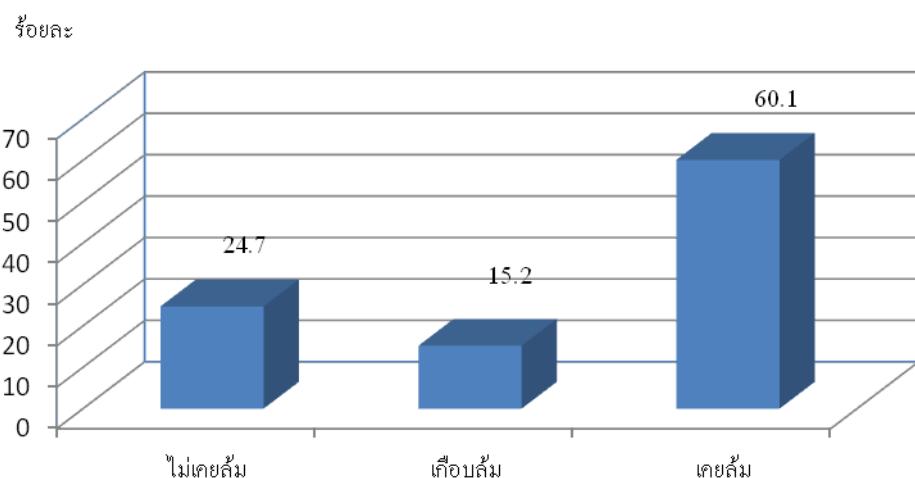
ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ ประวัติการล้ม/เกื้อหน้าล้มในวัดที่ทำการสำรวจและผลกระทบการล้มด้านร่างกาย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลการคัดกรองประวัติการล้มในวัด และ ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ ได้แก่ สถานภาพผู้สูงอายุ สังคมสุขภาพและความเป็นอยู่ (Living Arrangement)

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บตัวอย่างผู้สูงอายุที่มาวัด เพื่อคัดกรองประวัติการล้มในวัดทั้งสิ้น 742 ตัวอย่าง จากการสุ่มตัวอย่างวัดจำนวน 22 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่ 22 อำเภอในจังหวัดนครราชสีมา พบร่วมกับผู้สูงอายุเคยล้มในวัด จำนวน 451 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 โดยผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มและเกื้อหน้าล้มรวมกันสูงถึงร้อยละ 75.3 ดังแสดงในตารางที่ 4.1 และแผนภูมิที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุและญาติผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามประวัติการลืม

ประวัติการลืม (n=750)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคยลืม	185	24.7
เกือบลืม	114	15.2
เคยลืม	451	60.1

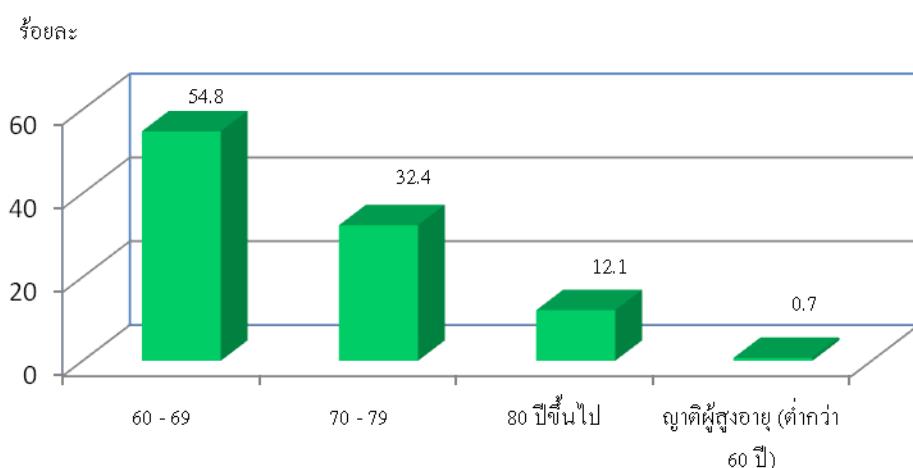
แผนภูมิที่ 4.1 ร้อยละของผู้สูงอายุและญาติผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามประวัติการลืม

สามารถจำแนกกลุ่มอายุผู้ให้ข้อมูลประวัติการลืมในวัด ดังแสดงในตารางที่ 4.2 และ แผนภูมิที่ 4.2 พบร่วมกันแบบสัมภาษณ์เป็นผู้สูงอายุระดับต้นมากที่สุดถึงร้อยละ 54.8 และเป็นผู้สูงอายุระดับสูงสุดเพียงร้อยละ 12.1

จากตารางที่ 4.1 พบร่วมกันแบบสอบถาม 742 คน เป็นผู้สูงอายุกลุ่ม อายุระหว่าง 60-69 ปี มากที่สุด จำนวน 409 คน (ร้อยละ 55.1) ผู้สูงอายุกลุ่ม อายุระหว่าง 70-79 ปี จำนวน 239 คน (ร้อยละ 32.5) ผู้สูงอายุกลุ่ม อายุระหว่าง 80 ปี ขึ้นไป จำนวน 89 คน (ร้อยละ 12.0) และญาติผู้สูงอายุ (ต่ำกว่า 60 ปี) จำนวน 5 คน (ร้อยละ 0.7)

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุและญาติผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามกลุ่มอายุ

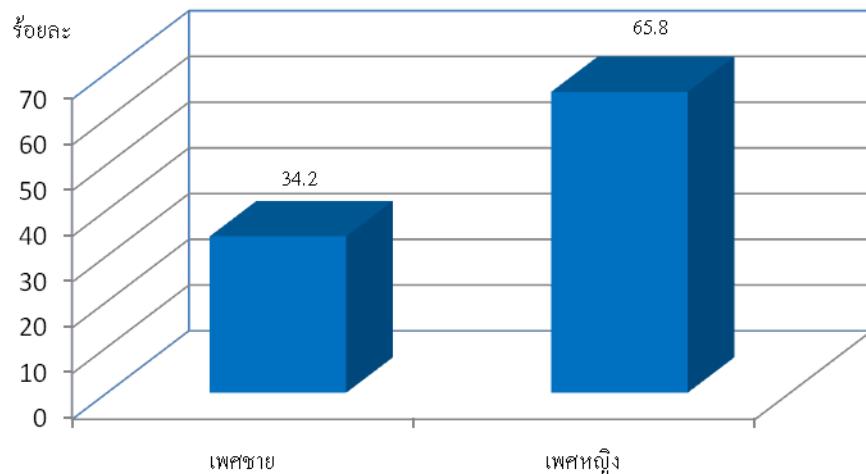
กลุ่มอายุ (n=750)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
60 – 69 ปี	409	55.1
70 – 79 ปี	239	32.5
80 ปีขึ้นไป	89	12.0
ญาติผู้สูงอายุ (ต่ำกว่า 60 ปี)	5	0.7
รวม	742	100.0
(max. = 94 , min. = 55 , $\bar{X} = 69.5$, SD = 7.4)		

แผนภูมิที่ 4.2 ร้อยละของผู้สูงอายุและญาติผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามกลุ่มอายุ

ผู้สูงอายุและญาติที่ไม่เคยล้มแต่เป็นผู้มาวัดบ่อยๆ รวมกับผู้สูงอายุที่เคยล้มและเกือบล้มในวัดที่ทำการสำรวจมีจำนวนทั้งหมด 742 คน ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ ได้แก่ สถานภาพผู้สูงอายุ สังคมสุขภาพและความเป็นอยู่ (Living Arrangement) แสดงดังตารางที่ 4.3 กลุ่มผู้สูงอายุที่มาวัดมากที่สุดคือ กลุ่มผู้สูงอายุตอนต้น (60 – 69 ปี) ร้อยละ 55.1 รองลงมาคือ กลุ่มผู้สูงอายุตอนกลาง (70 – 79 ปี) ร้อยละ 32.2 และกลุ่มผู้สูงอายุตอนปลาย (80 ปีขึ้นไป) ร้อยละ 12.0 ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 65.8 ไม่ได้พักอาศัยคนเดียว ร้อยละ 91.5 จบการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 73.6 รองลงมาคือ ไม่ได้เรียน ร้อยละ 17.6 และมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 4.8 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี ร้อยละ 83.4 มีความรู้สึกว่ามีสุขภาพในระดับปานกลาง โดยมีความรู้สึกตื้งแต่ค่อนข้างแข็งแรง ปานกลาง จนถึงค่อนข้าง

อ่อนแอรมกันสูงถึงร้อยละ 96.8 มีการออกกำลังกายบ้างสักคราหนึ่งไม่เกิน 2 ครั้งมากที่สุด ร้อยละ 39.8 รองลงมาคือไม่เคยเลย ร้อยละ 32.2 และออกกำลังกายเป็นประจำเกิน 2 ครั้งต่อสักคราหนึ่งร้อยละ 28.0 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 4.3 ร้อยละของผู้สูงอายุ และญาติผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ

สถานภาพผู้สูงอายุ สังคมสุขภาพและความเป็นอยู่ (Living Arrangement)	n = 742	
	จำนวน	ร้อยละ
อายุ 60 – 69 ปี	409	55.1
อายุ 70 – 79 ปี	239	32.2
อายุ 80 ปีขึ้นไป	89	12.0
ต่ำกว่า 60 ปี (ผู้มาร่วมบ่อຍ)	5	0.7
เพศ		
ชาย	243	34.2
หญิง	488	65.8
พื้นที่ชุมชนเดียว		
ใช่	63	8.5
ไม่ใช่	679	91.5

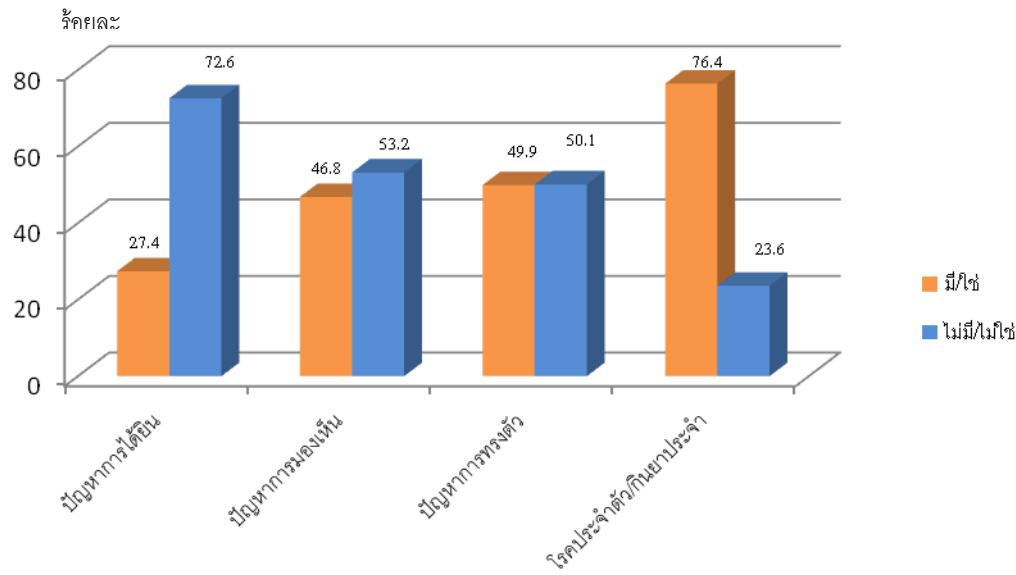
ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

สถานภาพผู้สูงอายุ สังคมสุขภาพและความเป็นอยู่ (Living Arrangement)	n = 742	
	จำนวน	ร้อยละ
เรียนหนังสือจบสูงสุดระดับ		
ไม่ได้เรียน	132	17.6
ประถมศึกษา	552	73.6
มัธยมศึกษาตอนต้น	21	2.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย	36	4.8
ปริญญาตรีขึ้นไป	1	0.1
ตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี		
ใช่	619	83.4
ไม่ใช่	123	16.6
ความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวมของตนเอง		
แย่มาก	16	2.1
ค่อนข้างแย่มาก	163	21.7
ปานกลาง	385	51.3
ค่อนข้างอ่อนแอด	173	23.1
อ่อนแอด	5	0.7
ปัญหาการได้ยิน		
มี	203	27.4
ไม่มี	539	72.6
ปัญหามองเห็น		
มี 1 ข้อ	156	21.0
มี 2 ข้อ	92	12.4
มี 3 ข้อ	62	8.4
มี 4 ข้อ	31	4.2
มีทุกข้อ	6	0.8
ไม่มี	395	53.2

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

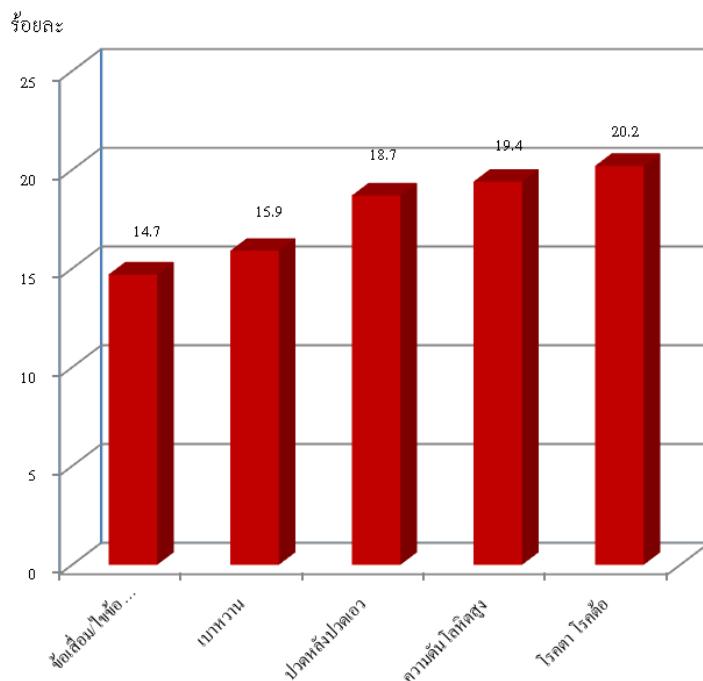
สถานภาพผู้สูงอายุ สังคมสุขภาพและความเป็นอยู่ (Living Arrangement)	n = 742	
	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาการทรงตัว		
มี 1 ข้อ	97	13.1
มี 2 ข้อ	83	11.2
มี 3 ข้อ	53	7.1
มี 4 ข้อ	39	5.3
มี 5 ข้อ	33	4.5
มี 6 ข้อ	29	3.9
มี 7 ข้อ	29	3.9
มีทุกข้อ	7	0.9
ไม่มี	372	50.1
ต้องรับประทานยาประจำ (ประจำคือรับประทาน ต่อเนื่องติดต่อกันทุกวันเป็นเวลามากกว่า 1 เดือน)		
ใช่	567	76.4
ไม่ใช่	175	23.6
ออกกำลังกายเพื่อให้สุขภาพแข็งแรง		
ไม่เคยเลย	239	32.2
ออกกำลังกายบ้างสักคราหนึ่ง ไม่เกิน 2 ครั้ง	295	39.8
ออกกำลังกายเป็นประจำเกิน 2 ครั้งต่อ	208	28.0
สักคราหนึ่ง		

กลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มตัวอย่างมีปัญหานี้เรื่องการทำงานของร่างกาย ได้แก่ ด้านปัญหาการทรงตัว ร้อยละ 49.9 มีปัญหาการมองเห็น ร้อยละ 46.8 และมีปัญหาการได้ยิน ร้อยละ 27.4 มีโรคประจำตัวที่ต้องรับประทานยาประจำ ร้อยละ 76.4 แสดงให้เห็นชัดเจนดังแผนภูมิที่ 4.3

แผนภูมิที่ 4.4 ร้อยละของผู้สูงอายุ จำแนกตามปัญหาการทำงานของร่างกาย

สำหรับโรคประจำตัวในผู้สูงอายุกลุ่มตัวอย่างที่พนมากที่สุด 5 อันดับแรกคือ โรคตา โรคต้อ ร้อยละ 20.2 รองลงมาคือ ความดันโลหิตสูง ปวดหลังปวดเอว เบ้าหวานและข้อเสื่อม/ไขข้อ อักเสบ/กระดูกพรุน ร้อยละ 19.4, 18.7, 15.9 และ 14.7 ตามลำดับ ดังแผนภูมิที่ 4.4

แผนภูมิที่ 4.5 ร้อยละของโรคประจำตัวในผู้สูงอายุกลุ่มตัวอย่าง 5 อันดับแรก

ส่วนที่ 2 ประวัติการลืม/เกือบลืมในวัดที่ทำการสำรวจ

จากตารางที่ 4.1 คณะผู้วิจัยได้รับรวมประวัติลืม/เกือบลืม เฉพาะในผู้สูงอายุที่เคยมีประสบการณ์ในการลืมหรือเกือบลืมในวัดที่ทำการสำรวจ โดยเน้นการลืมครั้งถ่ำสุดเท่านั้น จำนวน 565 คน พบร่วมกับผู้สูงอายุที่เคยลืม/เกือบลืมมาวัดสัปดาห์ละครั้งมากที่สุด ร้อยละ 48.1 รองลงมาคือ มาวัด 2 - 3 ครั้ง/เดือน ร้อยละ 30.6 มาวัดด้วยตัวเองมากที่สุด ร้อยละ 59.6 เดินทางมาวัดโดยวิธีรถจักรยานยนต์ หรือจักรยานมากที่สุด ร้อยละ 55.2 รองลงมาคือเดินมา ร้อยละ 30.5 ส่วนใหญ่เคยลืม หรือเกือบลืมในวัดแห่งนี้มาแล้ว 1 ครั้ง ร้อยละ 87.2 ครั้งสุดท้ายที่ลืมหรือเกือบลืมในวัดแห่งนี้ เป็นการลืมในลักษณะแบบสะดุคมากที่สุด ร้อยละ 55.0 รองลงมาคือ ลืมแบบลื้นไก ร้อยละ 28.7 และลืมเพราหน้ามีด ร้อยละ 16.3 ตามลำดับ การลืม หรือเกือบลืมเกิดขึ้นในช่วงเวลา 08.00 – 14.59 น. มากที่สุด ร้อยละ 50.8 รองลงมาคือ ช่วงเวลา 05.00 – 07.59 น. ร้อยละ 30.1 และช่วงเวลา 16.00 – 18.59 น. ร้อยละ 13.4 ตามลำดับ ลักษณะพื้นที่ลืม หรือเกือบลืมเป็นพื้นที่ในบ้านมากที่สุด ร้อยละ 65.7 รองลงมาคือบ้านใด หรือมีขึ้น ร้อยละ 18.6 และพื้นที่ของโรงพยาบาล ร้อยละ 15.7 ตามลำดับ บริเวณที่ลืมหรือเกือบลืมพบนอกตัวอาคารมากที่สุด ร้อยละ 48.0 รองลงมาคือในตัวอาคาร ร้อยละ 30.4 และในห้องน้ำ ร้อยละ 21.6 ตามลำดับ สถานที่ลืม หรือเกือบลืมพบที่ทางเดินนอกอาคารมากที่สุด ร้อยละ 40.3 รองลงมาคือห้องน้ำ ร้อยละ 21.4 และศาลาการเปรียญ ร้อยละ 14.9 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ประวัติการลืม/เกือบลืมในวัดที่ทำการสำรวจ

ข้อคำถาม	n = 565	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่า�มาวัดแห่งนี้บ่อยแค่ไหน		
1 ครั้ง/เดือน หรือน้อยกว่า	26	4.6
2 - 3 ครั้ง/เดือน	173	30.6
สัปดาห์ละครั้ง	272	48.1
เกือบทุกวัน	94	16.7
2. ท่า�มาวัดแห่งนี้ด้วยตัวเอง		
ใช่	337	59.6
ไม่ใช่	228	40.4

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

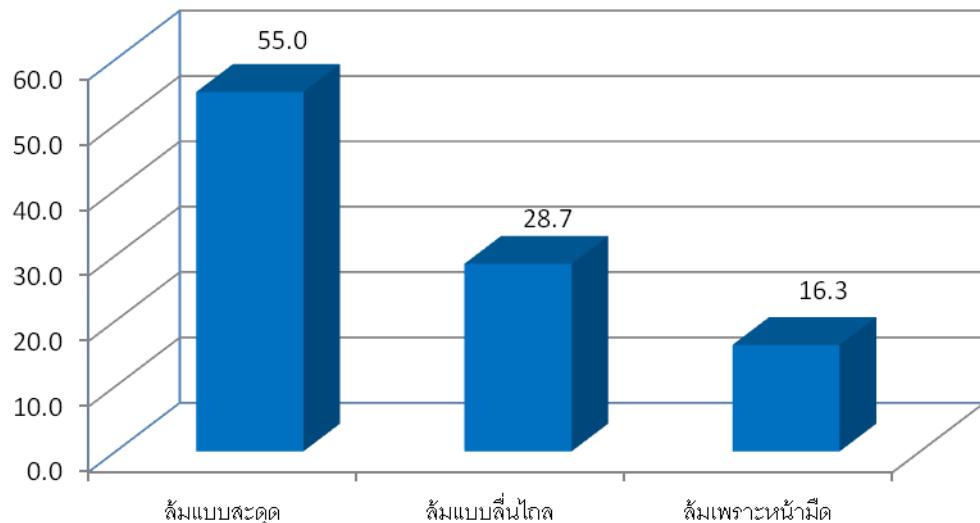
ข้อคำถาม	n = 565	
	จำนวน	ร้อยละ
3. ท่านมาวัดน้ำดื่มวิธีใด		
เดินมา	172	30.5
รถประจำทาง	8	1.4
รถจักรยานยนต์ หรือจักรยาน	312	55.2
รถยนต์	73	12.9
4. ท่านเคยลืม หรือเกือบลืม ในวัดแห่งนี้มาแล้วกี่ครั้ง ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา		
1 ครั้ง	493	87.2
2 ครั้ง	54	9.6
3 ครั้ง	8	1.4
4 ครั้งขึ้นไป	10	1.8
5. ครั้งสุดท้ายที่ท่านลืมหรือเกือบลืมในวัดแห่งนี้ เป็นการลืมในลักษณะใด		
ลืมแบบสะคุณ	311	55.0
ลืมแบบลืนใจ	162	28.7
ลืมเพราะหน้ามืด	92	16.3
6. ครั้งล่าสุดที่ท่านลืม หรือเกือบลืมเกิดขึ้นเวลาใด		
05.00 – 07.59 น.	170	30.1
08.00 – 14.59 น.	287	50.8
15.00 – 15.59 น.	32	5.7
16.00 – 18.59 น.	76	13.4
7. ครั้งล่าสุดที่ท่านลืม หรือเกือบลืมเป็นพื้นราย หรือมีขันบันได		
บันได หรือมีขัน	105	18.6
พื้นราย	371	65.7
พื้นรายแต่มีของระ segregate	89	15.7

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อคำถาม	n = 565	
	จำนวน	ร้อยละ
8. ครั้งล่าสุดที่ท่านลืม หรือเกือบลืมท่านลืมใน อาคารหรือนอกอาคาร (บันไดเข้าอาคาร ถือเป็นตัวอาคาร)		
ในตัวอาคาร	172	30.4
ในห้องน้ำ	122	21.6
นอกตัวอาคาร	271	48.0
9. โปรดอนอกสถานที่ที่ท่านลืม หรือเกือบลืมครั้งล่าสุด		
ศาลาการเปรียญ	84	14.9
โบสถ์	12	2.1
กุฎิ	10	1.8
ห้องน้ำ	121	21.4
บันไดขึ้นศาลาการเปรียญ	74	13.1
บันไดขึ้นโบสถ์	14	2.5
ทางเดินนอกอาคาร	228	40.3
อื่นๆ (ลานจอดรถ ใต้ร่มไม้)	22	3.9

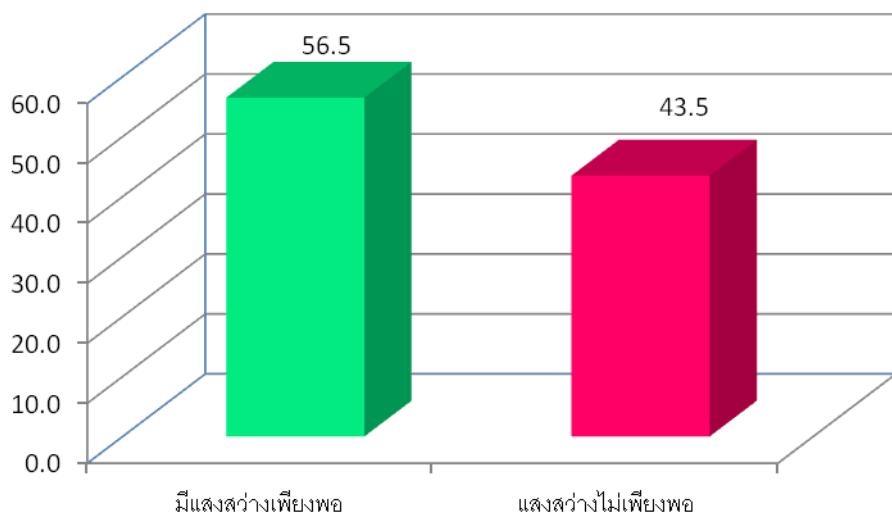
จากข้อมูลประวัติการลืม/เกือบลืม ในวัดของผู้สูงอายุในตารางที่ 4.4 สามารถแสดงด้วย
แผนภูมิเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้น โดยจำแนกตามลักษณะการลืม ช่วงเวลา/ลักษณะ
พื้นที่/บริเวณและสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ ดังแสดงในแผนภูมิที่ 4.5 ถึง 4.9 ตามลำดับ

ร้อยละ

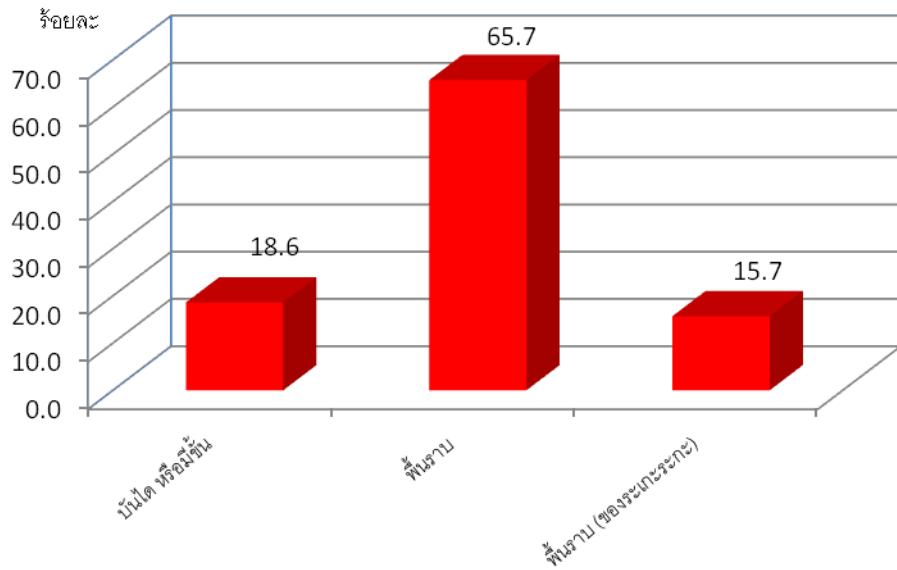

แผนภูมิที่ 4.6 ร้อยละของผู้สูงอายุลืมหรือเกือบลืมในวัด จำแนกตามลักษณะการลืม

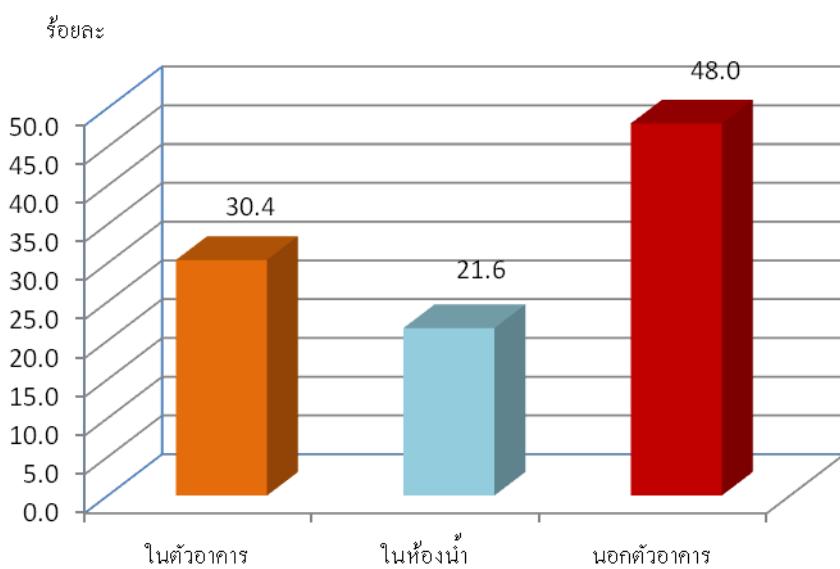
ร้อยละ

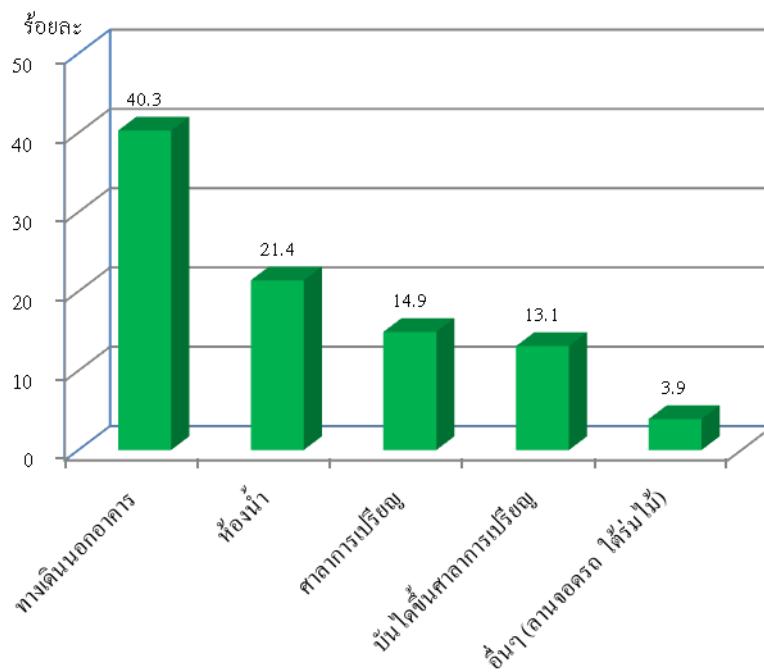
แผนภูมิที่ 4.7 ร้อยละของผู้สูงอายุลืมหรือเกือบลืมในวัด จำแนกตามช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์

แผนภูมิที่ 4.8 ร้อยละของผู้สูงอายุล้มหรือเกือบล้มในวัด จำแนกตามลักษณะพื้นที่เกิดเหตุการณ์

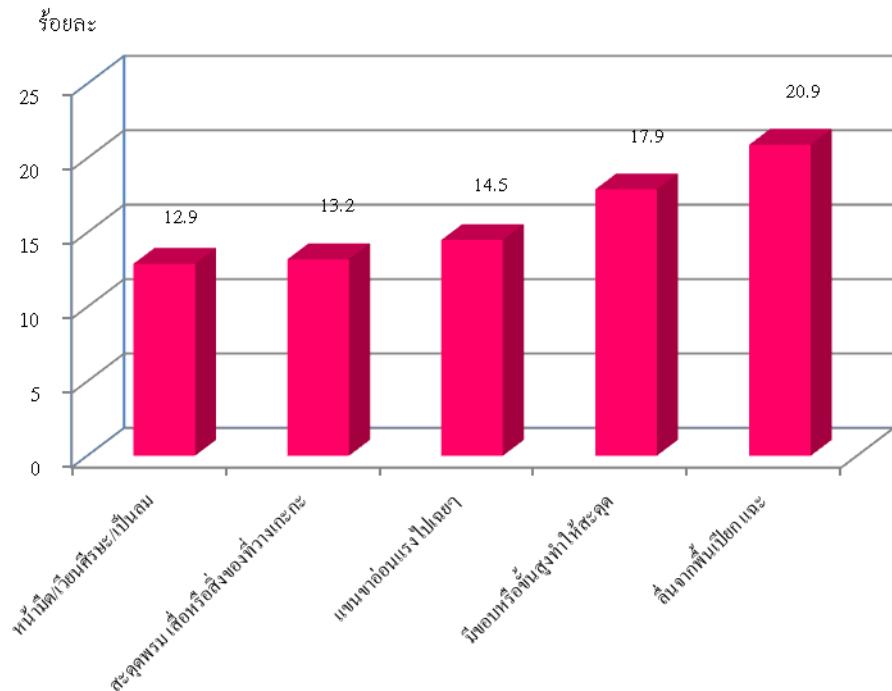

แผนภูมิที่ 4.9 ร้อยละของผู้สูงอายุล้มหรือเกือบล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่เกิดเหตุการณ์

แผนภูมิที่ 4.10 ร้อยละของผู้สูงลืมหรือเก็บลืมในวัด จำแนกตามสถานที่ 5 อันดับแรก

สำหรับสาเหตุการลืม หรือเก็บลืมพบว่าส่วนใหญ่เกิดจากการลื้นจากพื้นเปียกและมากที่สุด ร้อยละ 20.9 รองลงมาคือ มีข้อมูลหรือข้อสูงทำให้สะคุณ ร้อยละ 17.9 และแขนขาอ่อนแรงไปเฉย ๆ ร้อยละ 14.5 ตามลำดับ ดังแผนภูมิที่ 4.10

แผนภูมิที่ 4.11 ร้อยละของสาเหตุการล้มหรือเกือบล้มในวัดของผู้สูงอายุ 5 อันดับแรก

ส่วนที่ 3 ผลกระทบการล้มด้านร่างกาย

จากการสัมภาษณ์เฉพาะผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัดเกี่ยวกับผลกระทบด้านร่างกายจากการล้มครั้งล่าสุดทั้งหมด 451 คน พบร่วมกันว่าล้มแล้วลูก雍ได้ มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล มากที่สุด ร้อยละ 28.8 รองลงมาคือ ลูกไห้ แต่ต้องมีคนช่วย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล ร้อยละ 23.1 และลูกขี้น่องได้ ไม่มีอาการใดๆ ร้อยละ 21.7 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ล้มแล้วไม่มีเลือดออก ร้อยละ 76.1 โดยมีเลือดออกแต่ไม่มากรวมกับมีเลือดออกมากเพียงร้อยละ 23.9 มีการบาดเจ็บร้อยละ 66.5 โดยเป็นการบาดเจ็บกระดูกซึ่งมากที่สุด ร้อยละ 27.2 รองลงมาคืออื่นๆ (มีแผล ฟกช้ำ เจ็บสะโพก/หัวเข่า/ข้อเท้า ปวดศรีษะ กระดูกร้าว) ร้อยละ 24.0 และกระดูกหัก ร้อยละ 6.1 ตามลำดับ ส่วนใหญ่หลังการล้มไม่ต้องนอนพักรักษาตัวบนเตียงที่บ้าน ร้อยละ 87.1 ส่วนใหญ่ไม่ต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาล ร้อยละ 74.3 สำหรับผู้สูงอายุที่ได้รับบาดเจ็บรุนแรง ร้อยละ 25.7 ต้องนอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลเป็นเวลานานน้อยกว่า 1 สัปดาห์มากที่สุด ร้อยละ 18.7 และหลังจากออกจากโรงพยาบาลต้องนอนพักรบบนเตียงต่อเป็นเวลาเฉลี่ยแล้ว 5 วัน ร้อยละ 8.2 ดังแสดงในตารางที่ 4.5

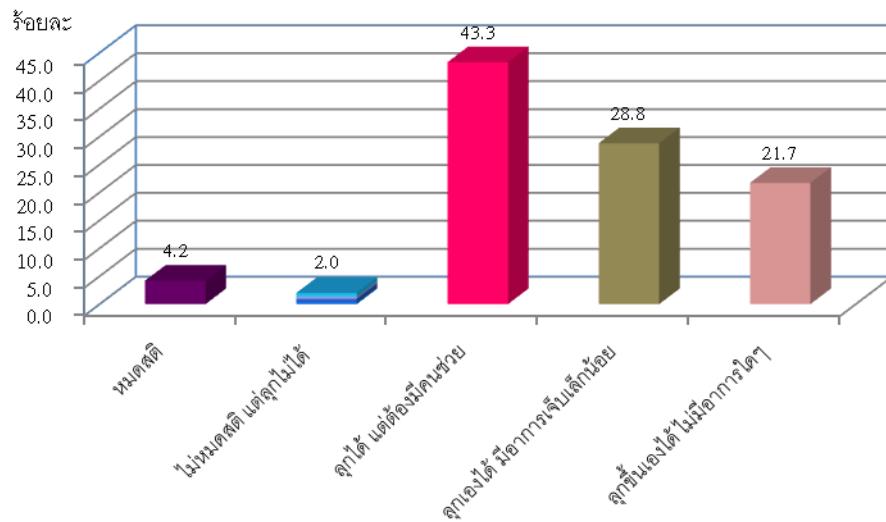
ตารางที่ 4.5 ผลกระทบการล้มด้านร่างกาย

ข้อคำถาม	n = 451	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ครั้งล่าสุดท่านล้มแล้วมีอาการอย่างไร		
หมดสติ	19	4.2
ไม่หมดสติ แต่ลูกไม่ได้ เลยต้องเรียกรถพยาบาล	9	2.0
ลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาล	91	20.2
ลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล	104	23.1
ลูกของได้มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล	130	28.8
ลูกขึ้น床องได้ ไม่มีอาการใดๆ	98	21.7
2. การล้มครั้งล่าสุด ท่านมีเดือดออกหรือไม่		
ไม่มี	343	76.1
มี แต่ไม่มาก	102	22.6
เดือดออกมาก	6	1.3
3. การล้มครั้งล่าสุด ท่านมีการบาดเจ็บอย่างไร		
กระแทกกระเทือนสมอง อัมพฤต อัมพาต	2	0.4
หัวแตก	35	7.8
กระดูกหัก ระบุตำแหน่งที่หัก		
- ข้อมือ	6	1.3
- กระดูกแขน	15	3.3
- กระดูกสะโพก	3	0.7
- อื่นๆ	8	1.8
- ข้อมือ	29	6.4
- กระดูกแขน	25	5.5
- กระดูกสะโพก	34	7.5
- อื่นๆ (นิ้ว ขา ไฟปลาเร้า)	35	7.8
อื่นๆ (มีแพล พกช้ำ เจ็บสะโพก/หัวเข่า/ข้อเท้า ปวดศีรษะ กระดูกร้าว)	108	24.0
ไม่มีอาการบาดเจ็บ	151	33.5

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

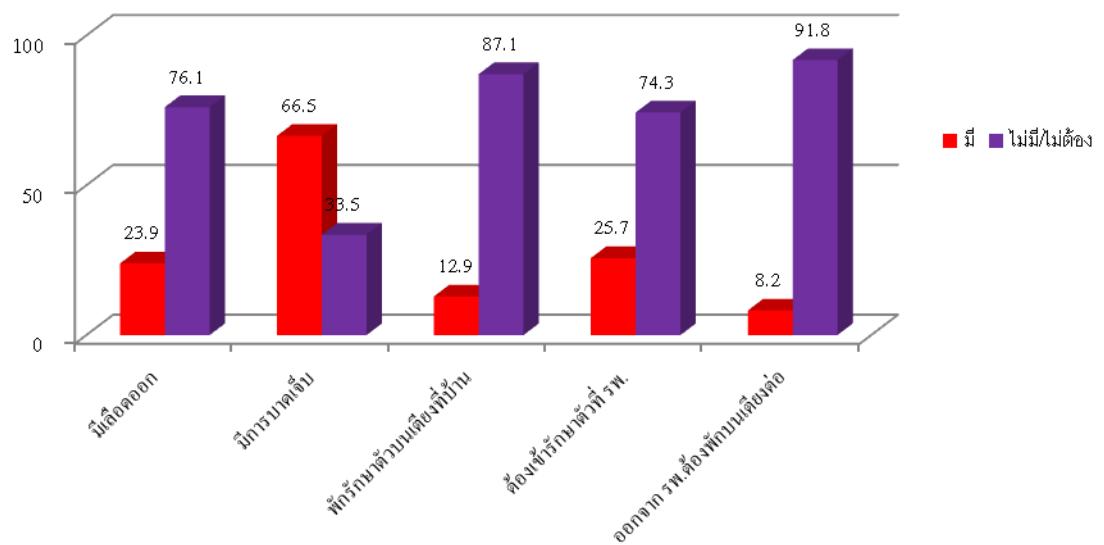
ข้อคำถาม	$n = 451$	
	จำนวน	ร้อยละ
4. หลังการล้มครั้งนั้น ท่านต้องนอนพักรักษาตัวบนเตียงที่บ้านหรือไม่ เป็นเวลาเท่าใด		
ไม่ต้อง	393	87.1
ต้อง	58	12.9
เวลาบนพักที่บ้าน (max. = 29 วัน, min. = 1 วัน, mode = 1 วัน, $\bar{X} = 2.1$, SD = 3.7)		
5. หลังการล้มครั้งนั้น ท่านต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาล หรือไม่ และต้องนอนที่โรงพยาบาลเป็นเวลานานเท่าใด		
ไม่ต้อง	335	74.3
น้อยกว่า 1 สัปดาห์	84	18.7
1 – 2 สัปดาห์	23	5.1
2 – 4 สัปดาห์	5	1.1
1 – 2 เดือน	2	0.4
2 – 6 เดือน	2	0.4
6 เดือนขึ้นไป	0	0.0
6. หลังจากออกจากโรงพยาบาล ท่านต้องนอนพักบนเตียงต่อ หรือไม่ เป็นเวลานานเท่าใด		
ไม่ต้อง	414	91.8
ต้อง	37	8.2
เวลาบนพักที่บ้าน (max. = 30 วัน, min. = 1 วัน, mode = 1 วัน, $\bar{X} = 4.8$, SD = 5.5)		

จากข้อมูลตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณาอาการหลังล้มจากความรู้สึกตัวและการลูกชิ้นเอง ได้พบว่าผู้สูงอายุที่ล้มแล้วจะสามารถคลุกได้ แต่ต้องมีคนช่วยมากที่สุด ร้อยละ 43.3 รองลงมาคือลูกเอง ได้ มีอาการบากเจ็บเล็กน้อย ร้อยละ 28.8 และลูกชิ้นเอง ได้ ไม่มีอาการ คิดๆ ร้อยละ 21.7 ตามลำดับ ดังแผนภูมิที่ 4.11

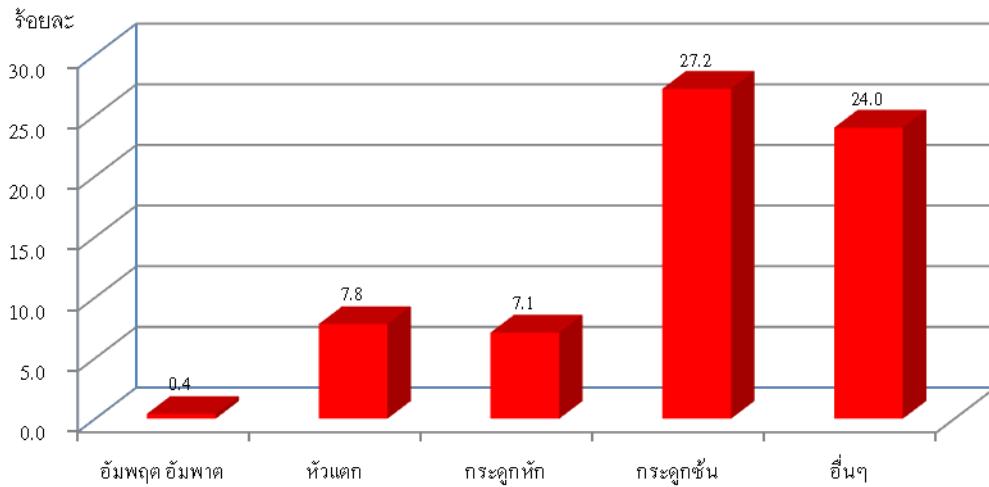
แผนภูมิที่ 4.12 ร้อยละของผู้สูงอายุล้มในวัด จำแนกตามอาการหลังล้ม

จากข้อมูลตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณาอาการบาดเจ็บจากการล้มและผลกระทบด้านร่างกายต่าง ๆ ของผู้สูงอายุ พบว่าในเรื่องการมีเลือดออก การนอนพักกรายชาตัวบนเตียงที่บ้าน การต้องเข้ารักษาตัว/นอนที่โรงพยาบาลและหลังจากออกจากโรงพยาบาลต้องนอนพักบนเตียงเกิดขึ้นน้อยยกเว้นอาการบาดเจ็บต่างๆ เกิดขึ้นมากกว่าการไม่บาดเจ็บ ดังแผนภูมิที่ 4.12

แผนภูมิที่ 4.13 ร้อยละของผู้สูงอายุล้มในวัด จำแนกตามอาการบาดเจ็บและผลกระทบที่ต้องมา

เมื่อพิจารณาการบาดเจ็บที่เกิดจากการล้มในวัดของผู้สูงอายุพบว่ากระดูกไม่หัก แต่ช้ำ เกิดขึ้นมากที่สุด ร้อยละ 27.2 รองลงมาเป็นการบาดเจ็บอื่น ๆ ร้อยละ 24.0 หัวแตก ร้อยละ 7.8 และกระดูกหัก ร้อยละ 7.1 ตามลำดับ ดังแผนภูมิที่ 4.13

แผนภูมิที่ 4.14 ร้อยละของผู้สูงอายุล้มในวัด จำแนกตามการบาดเจ็บด้านร่างกาย

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ ประวัติการล้ม/เกือบล้มในวัด ที่ทำการสำรวจและผลกระทบการล้มด้านร่างกาย

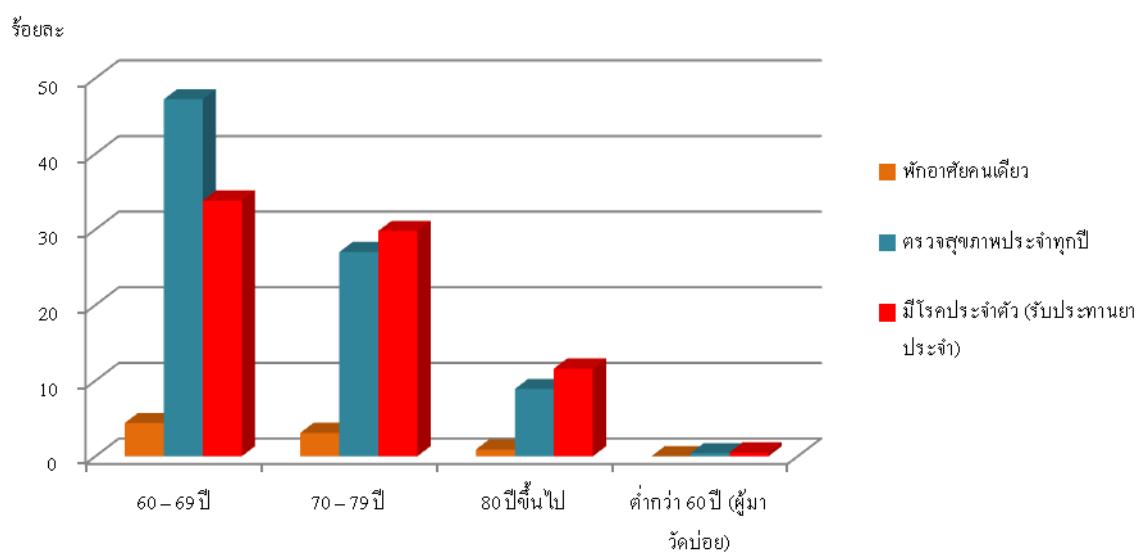
การวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ ประวัติการล้ม/เกือบล้มในวัดที่ทำการสำรวจและผลกระทบการล้มด้านร่างกายนั้น จะใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนาด้วยตาราง cross tabulation ดังต่อไปนี้

4.1 ความสัมพันธ์ของสถานภาพผู้สูงอายุ สังคมสุขภาพและความเป็นอยู่

เมื่อพิจารณาระหว่างกลุ่มอายุ กับการพักอาศัยคนเดียว ตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปีและมีโรคประจำตัวที่ต้องรับประทานยาประจำ พบร่วมกับผู้สูงอายุที่เคยล้ม/เกือบล้มในวัดมีการพักอาศัยคนเดียว ตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปีและมีโรคประจำตัวที่ต้องรับประทานยาประจำสูงที่สุดในกลุ่มอายุ 60 – 69 ปี (ผู้สูงอายุตอนต้น) รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 70 – 79 ปี (ผู้สูงอายุตอนกลาง) และกลุ่มอายุ 80 ปีขึ้นไป (ผู้สูงอายุตอนปลาย) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.6 และแผนภูมิที่ 4.14

ตารางที่ 4.6 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับการพักอาศัยคนเดียว
ตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปีและมีโรคประจำตัวที่ต้องรับประทานยาประจำ

กลุ่มอายุ (n = 742)	ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด		
	พักอาศัยคนเดียว	ตรวจสุขภาพประจำทุกปี	มีโรคประจำตัว (รับประทานยาประจำ)
60 – 69 ปี	4.4	47.2	33.8
70 – 79 ปี	3.1	27	29.8
80 ปีขึ้นไป	0.9	8.9	11.6
ต่ำกว่า 60 ปี (ผู้มาวัดบ่อย)	0	0.4	0.5

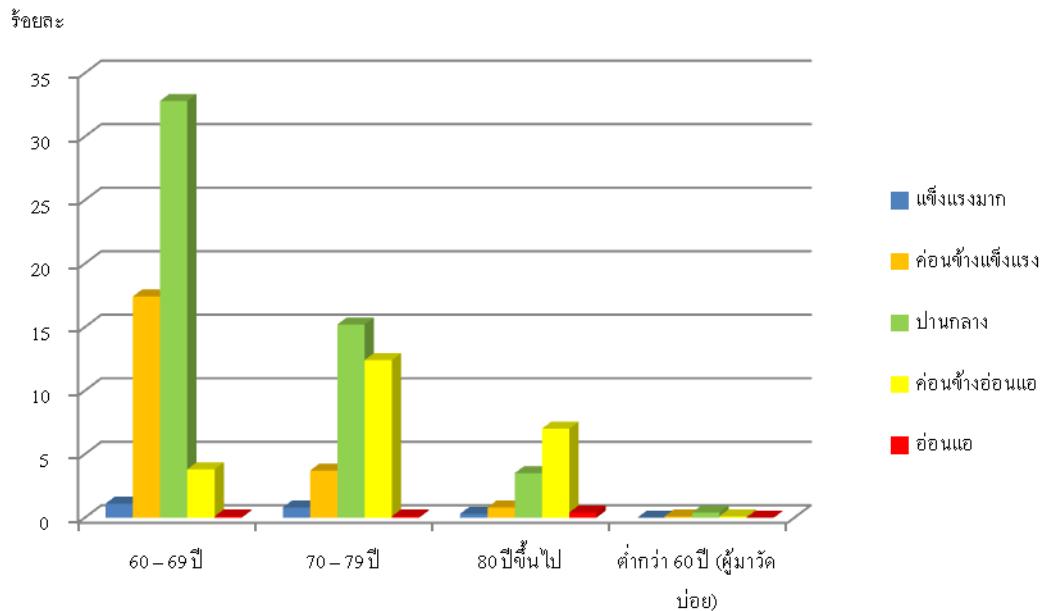

แผนภูมิที่ 4.15 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับการพักอาศัยคนเดียว
เดียว ตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปีและมีโรคประจำตัวที่ต้องรับประทานยาประจำ

เมื่อพิจารณาจะว่ากุ่นอายุ กับความรู้สึกว่าสุขภาพโดยรวมในปัจจุบันเป็นอย่างไร พบว่าผู้สูงอายุที่เคยล้มหรือเกือบล้มในวัดกุ่นอายุ 60 – 69 ปี (ผู้สูงอายุตอนต้น) มีความรู้สึกว่า สุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางสูงที่สุด รองลงมาคือค่อนข้างแข็งแรงและค่อนข้างอ่อนแอด้วย ตามลำดับ ขณะที่กุ่นอายุ 70 – 79 ปี (ผู้สูงอายุตอนกลาง) มีความรู้สึกว่าสุขภาพโดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลางสูงที่สุด เช่นกัน แต่รองลงมาคือ ค่อนข้างอ่อนแอด้วยและค่อนข้างแข็งแรงตามลำดับ ส่วนกุ่นอายุ 80 ปีขึ้นไป (ผู้สูงอายุตอนปลาย) มีความรู้สึกว่าสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้าง อ่อนแอด้วยที่สุด รองลงมาคือ ปานกลางและค่อนข้างแข็งแรง ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.7 และแผนภูมิ ที่ 4.15

ตารางที่ 4.7 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกุ่นอายุกับความรู้สึกต่อสุขภาพ โดยรวมของตนเอง

กุ่นอายุ (n = 742)	ผู้สูงอายุตามความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวมของตนเอง (ร้อยละ)					รวม (ร้อยละ)
	แข็งแรง มาก	ค่อนข้าง แข็งแรง	ปาน กลาง	ค่อนข้าง อ่อนแอด้วย	อ่อนแอด้วย	
60 – 69 ปี	1.1	17.4	32.8	3.8	0.1	55.2
70 – 79 ปี	0.8	3.7	15.2	12.4	0.1	32.2
80 ปีขึ้นไป	0.3	0.8	3.5	7.0	0.4	12.0
ต่ำกว่า 60 ปี (ผู้ไม่วัด น้อย)	0.0	0.1	0.4	0.1	0.0	0.6
รวม	2.2	22	51.9	23.3	0.6	100

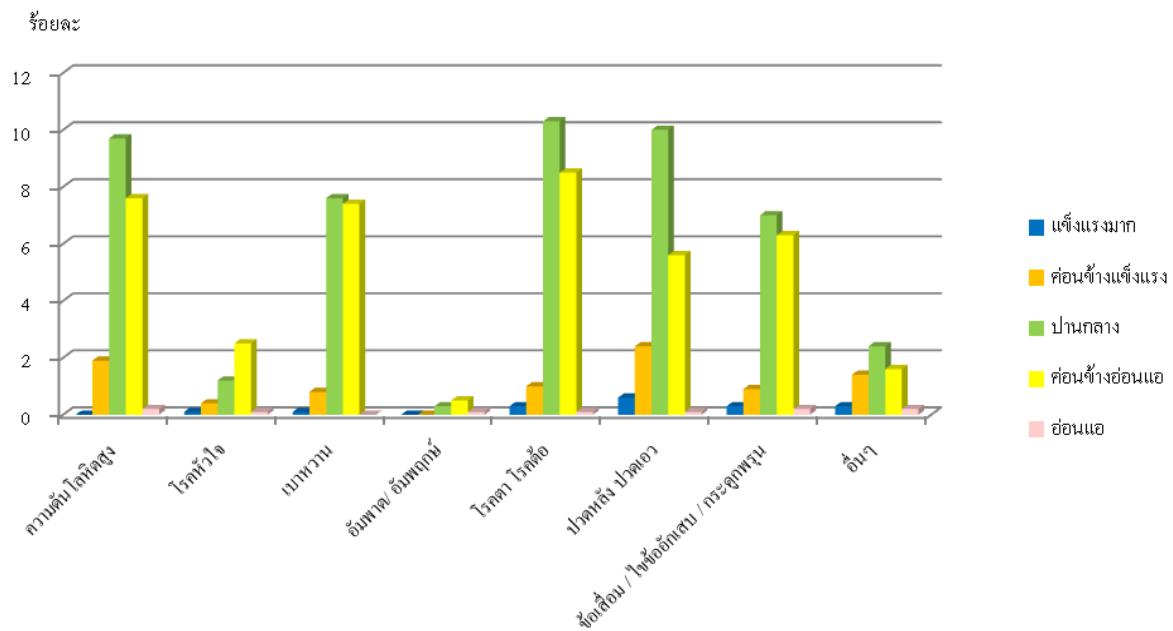

แผนภูมิที่ 4.16 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวมของตนเอง

เมื่อพิจารณาระหว่างการมีโรคประจำตัวที่ต้องไปพบแพทย์หรือการรักษาเป็นประจำหรือบ่อย ๆ กับความรู้สึกว่าสุขภาพโดยรวมในปัจจุบันเป็นอย่างไร พบร่วมกับกลุ่มอายุที่เคยล้ม หรือเกือบล้มในวัดที่มีโรคประจำตัวจะมีความรู้สึกว่าสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างอ่อนแอดรวมกันสูงที่สุด โดยเฉพาะผู้ที่มีโรคหัวใจจะมีความรู้สึกว่าสุขภาพโดยรวมค่อนข้างอ่อนแอดสูงที่สุด ดังตารางที่ 4.8 และแผนภูมิที่ 4.17

ตารางที่ 4.8 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวมของตนเอง กับโรคหรืออาการเจ็บป่วยประจำตัวที่ต้องไปพบแพทย์หรือรับการรักษาเป็นประจำหรือบ่อยๆ

โรคหรืออาการ เจ็บป่วย ประจำตัวที่ต้องไปพบ แพทย์หรือรับการ รักษา (n = 742)	ความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวมของตนเอง (ร้อยละ)					รวม (ร้อยละ)
	แข็งแรง มาก	ค่อนข้าง แข็งแรง	ปาน กลาง	ค่อนข้าง อ่อนแօ	อ่อนแօ	
ความดันโลหิตสูง	0.0	1.9	9.7	7.6	0.2	19.3
โรคหัวใจ	0.1	0.4	1.2	2.5	0.1	4.3
เบาหวาน	0.1	0.8	7.6	7.4	0.0	15.9
อัมพาต/ อัมพฤกษ์	0.0	0.0	0.3	0.5	0.1	0.9
โรคตา โรคต้อ	0.3	1.0	10.3	8.5	0.1	20.1
ปวดหลัง ปวดเอว	0.6	2.4	10.0	5.6	0.1	18.7
ข้อเสื่อม / ไขข้อ อักเสบ / กระดูกพรุน	0.3	0.9	7.0	6.3	0.2	14.7
อื่นๆ (ได้แก่ ปวดขา ไกรอยค์ อัลไซเมอร์ โรคเสื่อม)	0.3	1.4	2.4	1.6	0.2	5.9
รวม	1.7	8.8	48.5	40.0	1.0	100.0

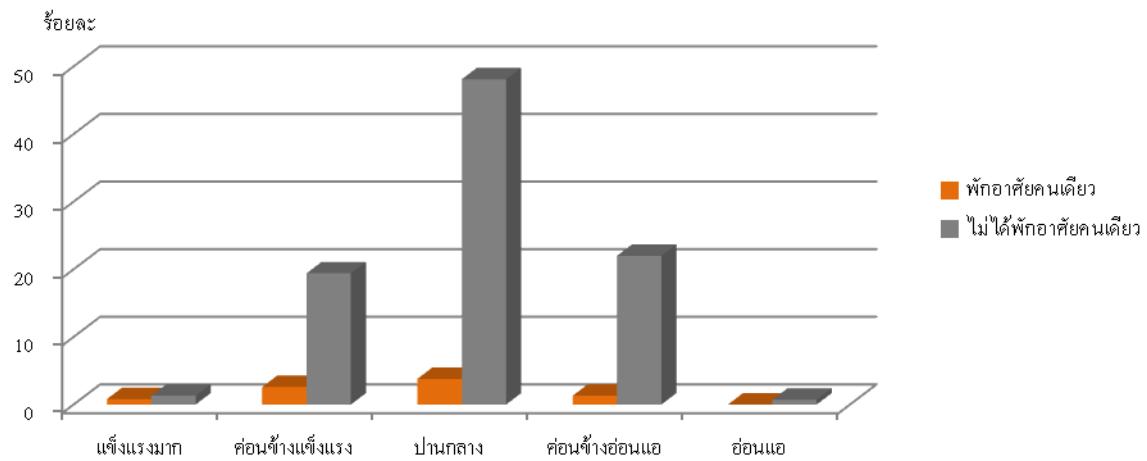

แผนภูมิที่ 4.17 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามความรู้สึกต่อสุขภาพ โดยรวมของตนเอง กับโรคหรืออาการเจ็บป่วยประจำตัวที่ต้องไปพบแพทย์ หรือรับการรักษาเป็นประจำหรือบ่อย ๆ

เมื่อพิจารณาระหว่างความรู้สึกว่าสุขภาพโดยรวมในปัจจุบันเป็นอย่างไร กับการพักอาศัยพบว่าผู้สูงอายุที่เคยล้ม หรือเกือบล้มในวัด ส่วนใหญ่ไม่ได้พักอาศัยคนเดียวและมีความรู้สึกว่าสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางสูงที่สุด ร้อยละ 48.1 รองลงมาคือค่อนข้างอ่อนแอด ร้อยละ 22.0 และค่อนข้างแข็งแรง ร้อยละ 19.4 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.9 และแผนภูมิที่ 4.18

ตารางที่ 4.9 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวมของตนเอง กับการพักอาศัย

ความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวมของตนเอง (n = 742)	การพักอาศัย (ร้อยละ)		รวม (ร้อยละ)
	พักอาศัยคนเดียว	ไม่ได้พักอาศัยคนเดียว	
แข็งแรงมาก	0.8	1.3	2.1
ค่อนข้างแข็งแรง	2.6	19.4	22.0
ปานกลาง	3.8	48.1	51.9
ค่อนข้างอ่อนแอด	1.3	22.0	23.3
อ่อนแอด	0.0	0.7	0.7
รวม	8.5	91.5	100.0

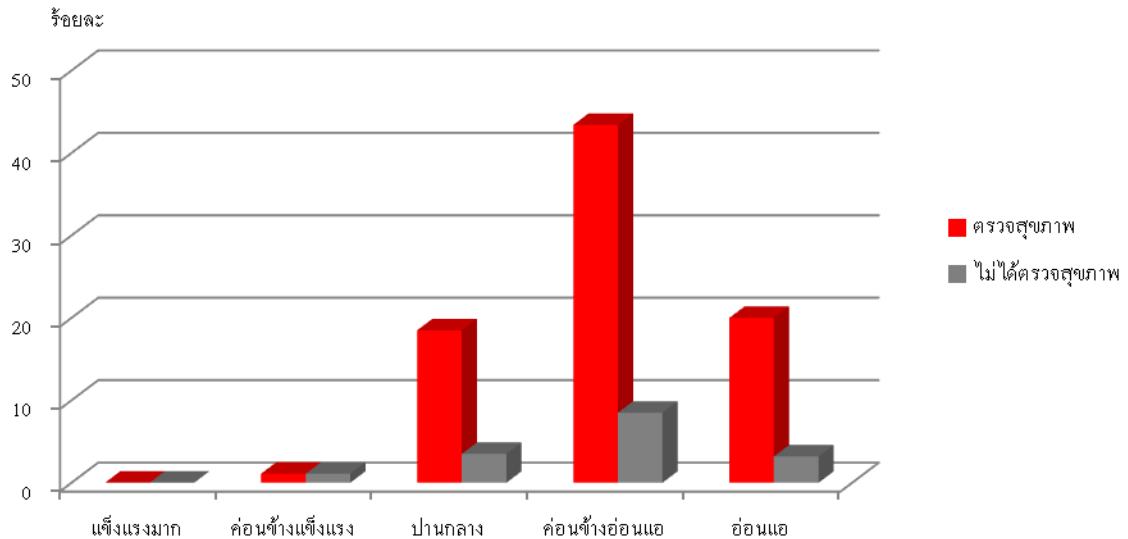

แผนภูมิที่ 4.18 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวมของตนเองกับการพักอาศัย

เมื่อพิจารณาระหว่างความรู้สึกว่าสุขภาพโดยรวมในปัจจุบันเป็นอย่างไร กับการตรวจสุขภาพประจำปี พบร่วมกันว่าผู้สูงอายุที่เคลื่อนไหวหรือเกือบล้มในวัด ส่วนใหญ่ตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี และมีความรู้สึกว่าสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางสูงที่สุด ร้อยละ 43.4 รองลงมาคือค่อนข้างอ่อนแ娥 ร้อยละ 20.0 และค่อนข้างแข็งแรง ร้อยละ 18.5 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.10 และแผนภูมิที่ 4.19

ตารางที่ 4.10 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวมของตนเองกับการตรวจสุขภาพประจำปี

ความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวมของตนเอง (n = 742)	การตรวจสุขภาพประจำปี (ร้อยละ)		รวม (ร้อยละ)
	ตรวจสุขภาพ เป็นประจำทุกปี	ไม่ได้ตรวจ สุขภาพ เป็นประจำทุกปี	
แข็งแรงมาก	1.1	1.1	2.2
ค่อนข้างแข็งแรง	18.5	3.5	22.0
ปานกลาง	43.4	8.5	51.9
ค่อนข้างอ่อนแ娥	20.0	3.2	23.2
อ่อนแ娥	0.4	0.3	0.7
รวม	83.4	16.6	100.0

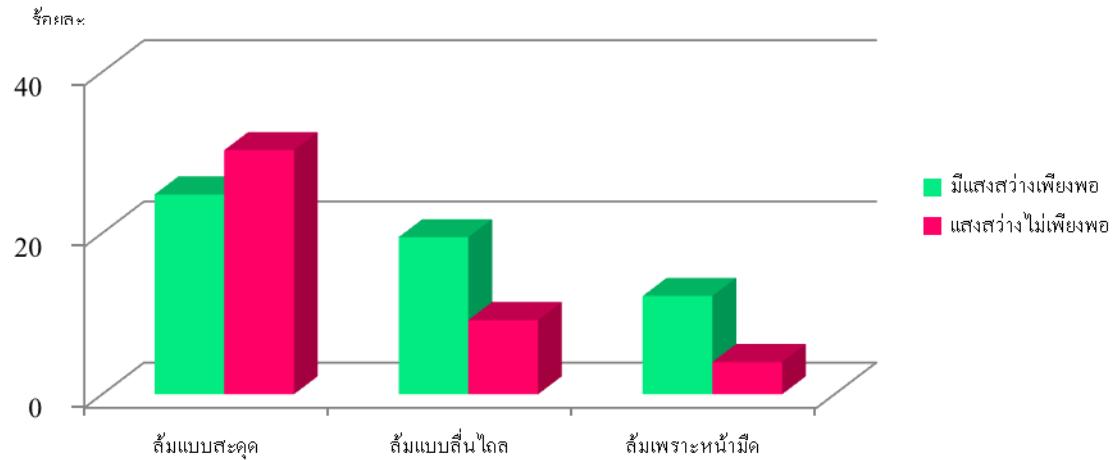
แผนภูมิที่ 4.19 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามความรู้สึกต่อสุขภาพโดยรวม ของตนเอง กับการตรวจสุขภาพประจำปี

4.2 ความสัมพันธ์ของประวัติการล้ม/เกือบล้มในวัดที่ทำการสำรวจ

เมื่อพิจารณาระหว่างลักษณะการล้ม กับช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ ล้ม/เกือบล้มช่วงเวลาที่มีแสงสว่างเพียงพอนอกกว่าช่วงเวลาที่แสงสว่างไม่เพียงพอ โดยการล้มแบบ สะดูกเกิดขึ้น ในช่วงเวลาที่แสงสว่าง ไม่เพียงพอ มากกว่าช่วงเวลาที่มีแสงสว่างเพียงพอ ขณะที่การ ล้มแบบลื้น โถลและล้ม เพราะหน้ามีดเกิดขึ้น ในช่วงเวลาที่มีแสงสว่างเพียงพอ มากกว่าในช่วงเวลาที่ แสงสว่าง ไม่เพียงพอ ดังตารางที่ 4.11 และแผนภูมิที่ 4.20

ตารางที่ 4.11 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามลักษณะการล้มกับ ช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม

ลักษณะการล้ม (n = 565)	ผู้สูงอายุตามช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม (ร้อยละ)		รวม (ร้อยละ)
	มีแสงสว่างเพียงพอ (08.01–16.00 น.)	แสงสว่างไม่เพียงพอ (05.01–08.00 น. และ 16.01–19.00 น.)	
ล้มแบบสะดุด	24.8	30.3	55.1
ล้มแบบลื้น โถล	19.5	9.2	28.7
ล้มเพราะหน้ามีด	12.2	4.0	16.2
รวม	56.5	43.5	100.0

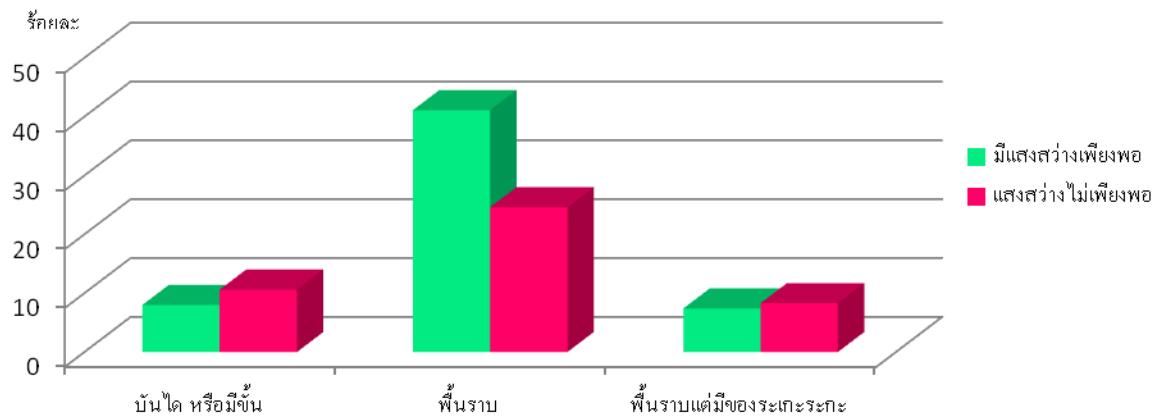

แผนภูมิที่ 4.20 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามลักษณะการล้ม กับช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม

เมื่อพิจารณาระหว่างลักษณะพื้น กับช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม พบร่วมกันว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ล้ม/เกือบล้มบนพื้นร้านในช่วงเวลาที่มีแสงสว่างเพียงพอมากกว่าในช่วงเวลาที่แสงสว่างไม่เพียงพอ ขณะที่การล้ม/เกือบล้มที่บันได หรือมีขั้น และพื้นร้านแต่เมื่อของกระยะเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่มีแสงสว่างเพียงพอมากกว่าในช่วงเวลาที่แสงสว่างไม่เพียงพอ ดังตารางที่ 4.12 และแผนภูมิที่ 4.21

ตารางที่ 4.12 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามลักษณะพื้น กับช่วงเวลา ที่ล้ม/เกือบล้ม

ลักษณะพื้น (n = 565)	ผู้สูงอายุตามช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม (ร้อย ละ)		รวม (ร้อยละ)
	มีแสงสว่างเพียงพอ (08.01–16.00 น.)	แสงสว่างไม่เพียงพอ (05.01–08.00 น. และ 16.01–19.00 น.)	
บันได หรือมีขั้น	8.0	10.6	18.6
พื้นร้าน	41.1	24.6	65.7
พื้นร้านแต่เมื่อของกระยะเกิดขึ้น	7.4	8.3	15.7
รวม	56.5	43.5	100.0

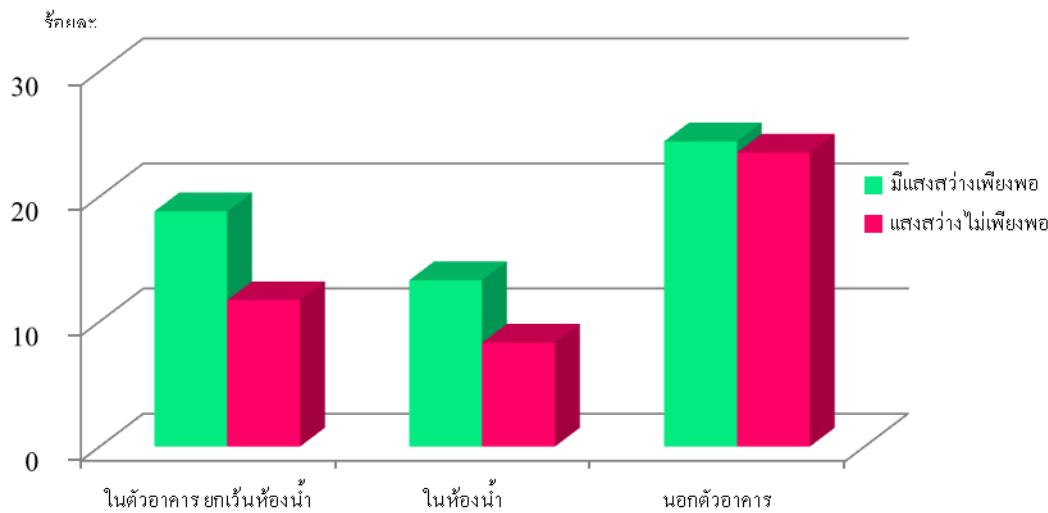

แผนภูมิที่ 4.21 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามลักษณะพื้นที่กับช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม

เมื่อพิจารณาระหว่างบริเวณที่ล้มกับช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม พบร่วมกันว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ล้ม/เกือบล้มบริเวณนอกตัวอาคารในช่วงเวลาที่มีแสงสว่างเพียงพอใกล้เคียงกันกับในช่วงเวลาที่แสงสว่างไม่เพียงพอ ขณะที่การล้ม/เกือบล้มบริเวณในตัวอาคารและในห้องน้ำเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่มีแสงสว่างเพียงพอมากกว่าในช่วงเวลาที่แสงสว่างไม่เพียงพอ ดังตารางที่ 4.13 และแผนภูมิที่ 4.22

ตารางที่ 4.13 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่ล้มกับช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม

บริเวณที่ล้ม (n = 565)	ผู้สูงอายุตามช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม (ร้อยละ)		รวม (ร้อยละ)
	มีแสงสว่างเพียงพอ (08.01–16.00 น.)	แสงสว่างไม่เพียงพอ (05.01–08.00 น. และ 16.01–19.00 น.)	
ในตัวอาคาร ยกเว้นห้องน้ำ	18.8	11.7	30.5
ในห้องน้ำ	13.3	8.3	21.6
นอกตัวอาคาร	24.4	23.5	47.9
รวม	56.5	43.5	100.0

แผนภูมิที่ 4.22 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่ล้มกับช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม

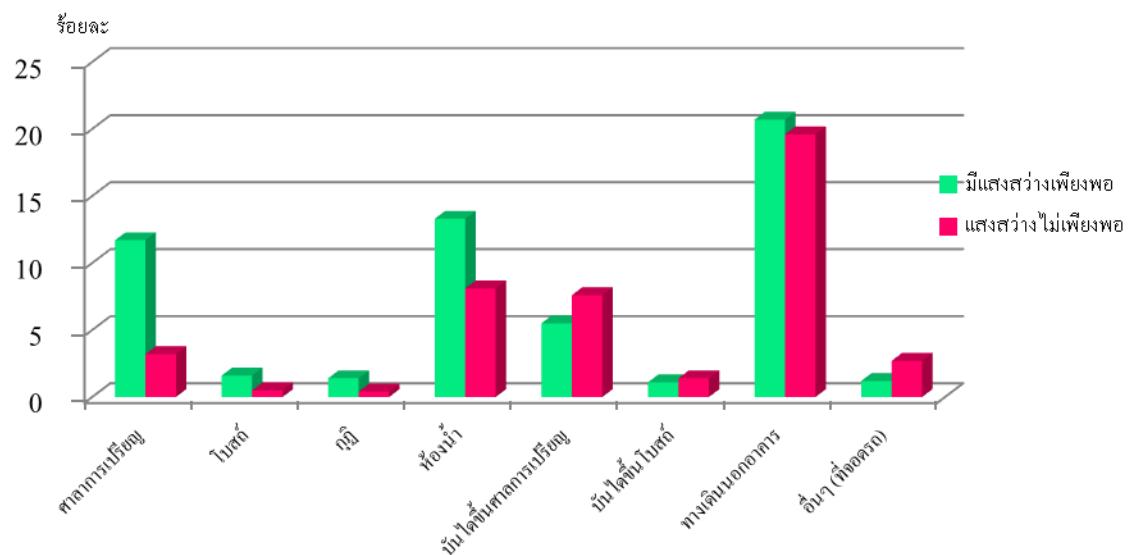
เมื่อพิจารณาระหว่างสถานที่ล้มกับช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม พบร่วมกันว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ล้ม/เกือบล้มในช่วงเวลาที่มีแสงสว่างเพียงพอมากกว่าในช่วงเวลาที่แสงสว่างไม่เพียงพอในสถานที่ทางเดินนอกอาคาร ห้องน้ำ ศาลาการเปรียญ โบสถ์และกุฎិ ขณะที่การล้ม/เกือบล้มสถานที่บันได ขึ้นศาลาการเปรียญ ที่จอดรถและบันไดขึ้นโบสถ์เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่แสงสว่างไม่เพียงพอมากกว่า ในช่วงเวลาที่มีแสงสว่างเพียงพอ ดังตารางที่ 4.14 และแผนภูมิที่ 4.23

ตารางที่ 4.14 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามสถานที่ล้ม กับช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม

สถานที่ล้ม (n = 565)	ผู้สูงอายุตามช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม (ร้อย ละ)		รวม (ร้อยละ)
	มีแสงสว่างเพียงพอ (08.01–16.00 น.)	แสงสว่างไม่เพียงพอ (05.01–08.00 น. และ 16.01–19.00 น.)	
ศาลาการเปรียญ	11.7	3.2	14.9
โบสถ์	1.6	0.5	2.1
กุฎិ	1.4	0.4	1.8
ห้องน้ำ	13.3	8.1	21.4

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

สถานที่ล้ม (n = 565)	ผู้สูงอายุตามช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม (ร้อยละ)		รวม (ร้อยละ)
	มีแสงสว่างเพียงพอ (08.01–16.00 น.)	แสงสว่างไม่เพียงพอ (05.01–08.00 น. และ 16.01–19.00 น.)	
บันไดขึ้นศาลารเบรียญ	5.5	7.6	13.1
บันไดขึ้นโนบสต์	1.1	1.4	2.5
ทางเดินนอกอาคาร	20.7	19.6	40.3
อื่นๆ (ลานจอดรถ ใต้ร่ม ไม้)	1.2	2.7	3.9
รวม	56.5	43.5	100.0

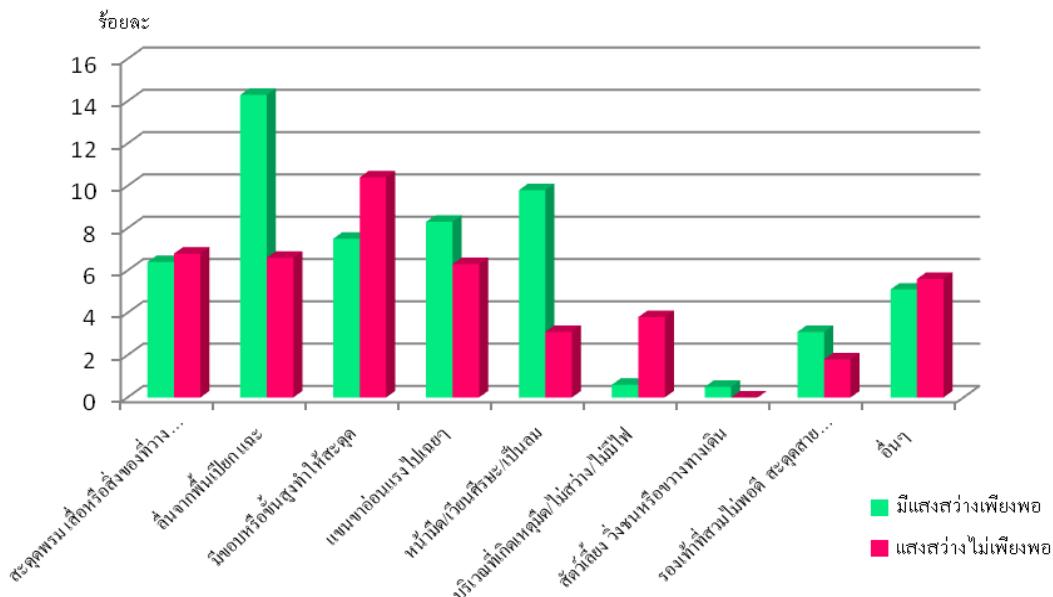
แผนภูมิที่ 4.23 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามสถานที่ล้ม กับช่วงเวลา ที่ล้ม/เกือบล้ม

เมื่อพิจารณาระหว่างสาเหตุการล้ม กับช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม พบร่วมกับร้อยละของผู้สูงอายุที่ล้ม/เกือบล้มในวัด เนื่องจากลืมจากพื้นเปียก ขณะ หน้ามีด/เวียนศีรษะ/เป็นลม แขนขาอ่อนแรงไปเฉยๆ รองเท้าที่สวมไม่พอดี สะคุดสายรองเท้าและสัตว์เลี้ยง วิงชน หรือขวางทางเดินเกิดขึ้น

ในช่วงเวลาที่มีแสงสว่างเพียงพอมากกว่าในช่วงเวลาที่แสงสว่างไม่เพียงพอ ขณะที่การลืมเนื่องจาก มีข้อมูลหรือขั้นสูงทำให้สะคุด สะคุดพร้อม เสื่อ หรือสิ่งของที่วางเกะกะ สาเหตุอื่น ๆ และบริเวณที่ เกิดเหตุมีด/ไม่สว่าง/ไม่มีไฟ เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่แสงสว่างไม่เพียงพอมากกว่าในช่วงเวลาที่มีแสง สว่างเพียงพอ ดังตารางที่ 4.15 และแผนภูมิที่ 4.24

ตารางที่ 4.15 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติลืม/เกือบลืมในวัด จำแนกตามสาเหตุการลืมกับ ช่วงเวลาที่ลืม/เกือบลืม

สาเหตุการลืม (n = 565)	ผู้สูงอายุตามช่วงเวลาที่ลืม/เกือบลืม (ร้อย ละ)		รวม (ร้อยละ)
	มีแสงสว่าง เพียงพอ (08.01–16.00 น.)	แสงสว่างไม่เพียงพอ (05.01–08.00 น. และ 16.01–19.00 น.)	
สะคุดพร้อม เสื่อหรือลิ้งของที่วาง เกะกะ	6.4	6.8	13.2
ลื้นจากพื้นเปียก และ มีข้อมูลหรือขั้นสูงทำให้สะคุด	14.3	6.6	20.9
แขนขาอ่อนแรง ไปเฉย ๆ	8.3	6.3	14.6
หน้ามีด/เวียนศีรษะ/เป็นลม	9.8	3.1	12.9
บริเวณที่เกิดเหตุมีด/ไม่สว่าง/ไม่มีไฟ	0.6	3.8	4.4
สัตว์เลี้ยง วิงชนหรือวางทางเดิน	0.5	0.0	0.5
รองเท้าที่สวมไม่พอดี สะคุดสาย รองเท้า	3.1	1.8	4.9
อื่นๆ (พื้นชรุขระ ก้าวไม่พื้น)	5.1	5.6	10.7
รวม	55.6	44.4	100.0

แผนภูมิที่ 4.24 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามสาเหตุการล้มกับช่วงเวลาที่ล้ม/เกือบล้ม

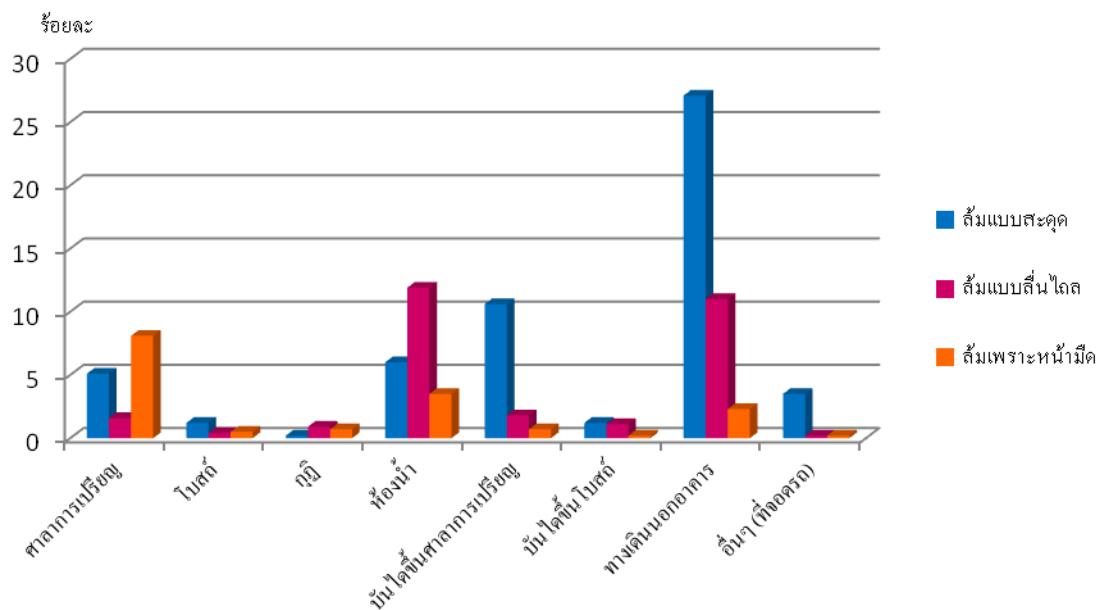
เมื่อพิจารณาระหว่างสถานที่ล้มกับลักษณะการล้ม สถานที่ล้มที่ผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ทางเดินนอกอาคาร ห้องน้ำ ศาลาการเปรียญ บันไดขึ้นศาลาการเปรียญและที่จอดรถตามลำดับพบว่า ทางเดินนอกอาคาร บันไดขึ้นศาลาการเปรียญและที่จอดรถเป็นสถานที่เกิดการล้มแบบสะคุดสูงที่สุด รองลงมาคือล้มแบบลื่น โถลและล้มเพราะหน้ามีด ตามลำดับ ขณะที่สถานที่ห้องน้ำเกิดการล้มแบบลื่น โถลสูงที่สุด รองลงมาคือ ล้มแบบสะคุดและล้มเพราะหน้ามีด ตามลำดับ ส่วนสถานที่ศาลาการเปรียญเกิดการล้มเพราะหน้ามีดสูงที่สุด รองลงมาคือล้มแบบสะคุด และล้มแบบลื่น โถล ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.16 และแผนภูมิที่ 4.25

ตารางที่ 4.16 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามสถานที่ล้มกับลักษณะการล้ม

สถานที่ล้ม (n = 565)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัดตามลักษณะ การล้ม (ร้อยละ)			รวม (ร้อยละ)
	ล้มแบบสะคุด	ล้มแบบลื่น โถล	ล้มเพราะหน้า มีด	
ศาลาการเปรียญ	5.1	1.6	8.1	14.8
โภสต์	1.2	0.4	0.5	2.1

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

สถานที่ลืม (n = 565)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติลืม/เกือบลืมในวัดตามลักษณะ การลืม (ร้อยละ)			รวม (ร้อยละ)
	ลืมแบบสะดุด	ลืมแบบลื้นไถล	ลืมเพราหน้า มีด	
กุฎិ	0.2	0.9	0.7	1.8
ห้องน้ำ	6.0	11.9	3.5	21.4
บันไดขึ้นศาลาการเปรี้ยญ	10.6	1.8	0.7	13.1
บันไดขึ้นโนบสต์	1.2	1.1	0.2	2.5
ทางเดินนอกอาคาร	27.1	11.0	2.3	40.4
อื่นๆ (ลานขอครอต ใต้ร่ม ไม้)	3.5	0.2	0.2	3.9
รวม	54.9	28.9	16.2	100.0

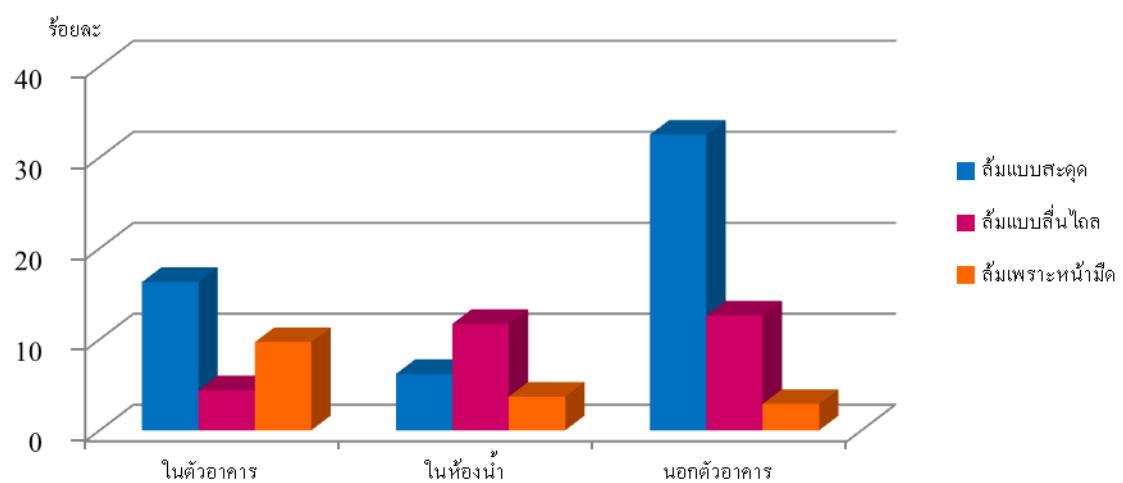

แผนภูมิที่ 4.25 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติลืม/เกือบลืมในวัด จำแนกตามสถานที่ลืม
กับลักษณะการลืม

เมื่อพิจารณาระหว่างบริเวณที่ล้มกับลักษณะการล้ม พบร่วมกับผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้ม ในวัดบริเวณนอกตัวอาคารเกิดการล้มแบบสะคุดสูงที่สุด รองลงมาคือ ล้มแบบลื่นไถลและล้ม เพราะหน้ามีดตามลำดับ บริเวณในตัวอาคารเกิดการล้มแบบสะคุดสูงที่สุด เช่นกัน แต่รองลงมาคือ ล้ม เพราะหน้ามีด และล้มแบบลื่นไถลตามลำดับ ขณะที่บริเวณห้องน้ำเกิดการล้มแบบลื่นไถลสูงที่สุด รองลงมาคือ ล้มแบบสะคุดและล้ม เพราะหน้ามีด ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.17 และแผนภูมิที่ 4.26

ตารางที่ 4.17 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่ล้มกับลักษณะการล้ม

บริเวณที่ล้ม (n = 565)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัดตามลักษณะการล้ม (ร้อยละ)			รวม (ร้อยละ)
	ล้มแบบสะคุด	ล้มแบบลื่นไถล	ล้ม เพราะหน้ามีด	
ในตัวอาคาร ยกเว้นห้องน้ำ	16.3	4.4	9.7	30.4
ในห้องน้ำ	6.2	11.7	3.7	21.6
นอกตัวอาคาร	32.5	12.6	2.9	48.0
รวม	55.0	28.7	16.3	100.0

แผนภูมิที่ 4.26 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่ล้มกับลักษณะการล้ม

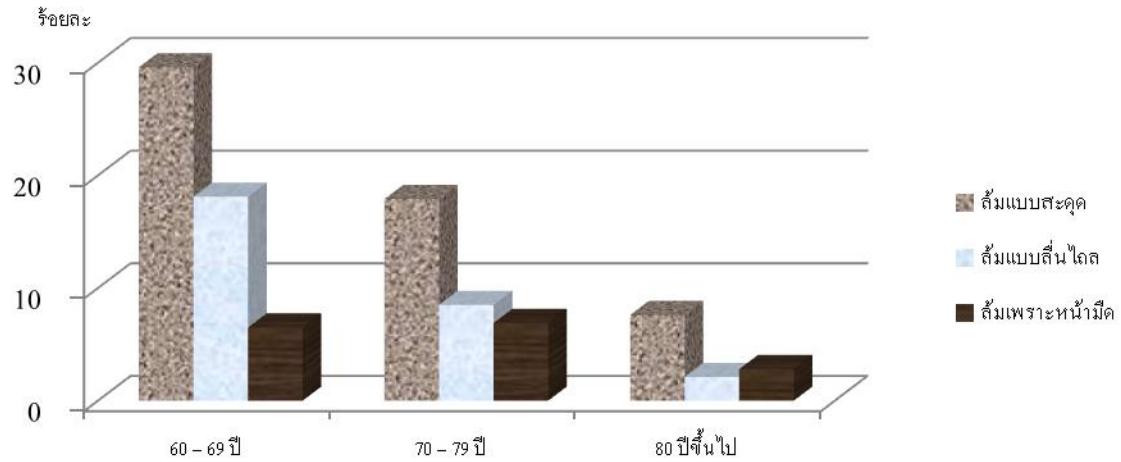
4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ กับประวัติการลี้ภัย/เกือบลี้ภัยในวัดที่ทำการสำรวจ

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุที่มีประวัติเกือบลี้ภัยหรือเคยลี้ภัยในวัด จำนวน 565 คน สามารถนำมาพิจารณาหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ ได้แก่ สถานภาพผู้สูงอายุ สังคมสุขภาพและความเป็นอยู่ (Living Arrangement) กับประวัติการลี้ภัย/เกือบลี้ภัยในวัดที่ทำการสำรวจที่น่าสนใจ

เมื่อพิจารณาระหว่างกลุ่มอายุกับลักษณะการลี้ภัย พบร่วมกับผู้สูงอายุที่มีประวัติลี้ภัย/เกือบลี้ภัยในทุกกลุ่มอายุเป็นการลี้ภัยแบบสะคุดสูงที่สุด โดยการลี้ภัยแบบสะคุดและแบบลี้น์ไอลเกิดสูงสุดในผู้สูงอายุตอนต้น (60 – 69 ปี) รองลงมาคือ ผู้สูงอายุตอนกลาง (70 – 79 ปี) และผู้สูงอายุตอนปลาย (80 ปีขึ้นไป) ตามลำดับ ขณะที่การลี้ภัยเพราหน้ามีเด็กในผู้สูงอายุตอนต้นและผู้สูงอายุตอนกลาง ใกล้เคียงกัน และเกิดขึ้นต่ำสุดในผู้สูงอายุตอนปลาย ดังตารางที่ 4.18 และแผนภูมิที่ 4.27

ตารางที่ 4.18 ร้อยละของผู้สูงอายุลี้ภัย/เกือบลี้ภัยในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับลักษณะการลี้ภัย

กลุ่มอายุ (n = 565)	ผู้สูงอายุลี้ภัย/เกือบลี้ภัยในวัดตามลักษณะการลี้ภัย (ร้อย ละ)			รวม (ร้อยละ)
	ลี้ภัยแบบสะคุด	ลี้น์ไอล	ลี้ภัยเพราหน้า มีเด็ก	
60 – 69 ปี	29.6	18.1	6.5	54.2
70 – 79 ปี	17.9	8.5	6.9	33.3
80 ปีขึ้นไป	7.6	2.1	2.8	12.5
รวม	55.1	28.7	16.2	100.0

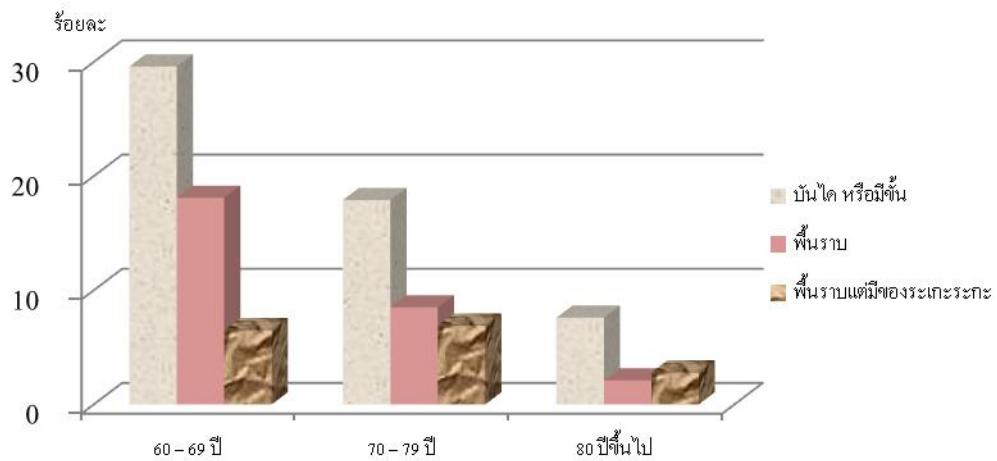

แผนภูมิที่ 4.27 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับลักษณะการล้ม

เมื่อพิจารณาระหว่างกลุ่มอายุกับลักษณะพื้นที่ล้ม พบร่วมกันว่าผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัดเป็นการล้มลักษณะพื้นที่บ้านได หรือมีขั้นสูงสุดในทุกกลุ่มอายุ โดยล้มลักษณะพื้นที่ล้มแบบบ้านได หรือมีขั้นและพื้นราบเกิดขึ้นสูงสุดในกลุ่มผู้สูงอายุตอนต้น รองลงมาคือ กลุ่มผู้สูงอายุตอนกลางและตอนปลายตามลำดับ ขณะที่การล้ม/เกือบล้มลักษณะพื้นราบแต่มีของระเบกระยะ เกิดขึ้นในกลุ่มผู้สูงอายุตอนต้นและตอนกลางใกล้เคียงกัน และเกิดขึ้นต่ำสุดในกลุ่มผู้สูงอายุตอนปลาย ดังตารางที่ 4.19 และแผนภูมิที่ 4.28

ตารางที่ 4.19 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับลักษณะพื้นที่ล้ม

กลุ่มอายุ (n = 565)	ผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัดตามลักษณะพื้นที่ล้ม (ร้อยละ)			รวม (ร้อยละ)
	บ้านได หรือมี ขั้น	พื้นราบ	พื้นราบแต่มีของ ระเบกระยะ	
60 – 69 ปี	29.6	18.1	6.5	54.2
70 – 79 ปี	17.9	8.5	6.9	33.2
80 ปีขึ้นไป	7.6	2.1	2.8	12.6
รวม	18.6	65.7	15.7	100.0

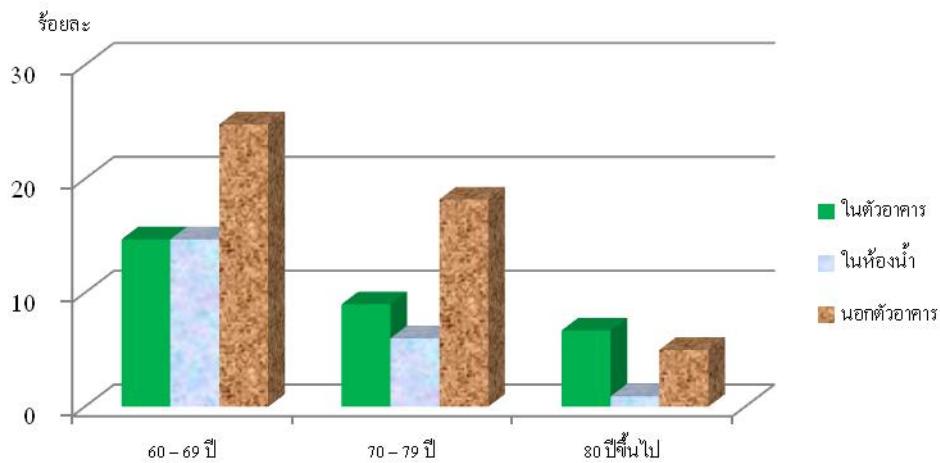

แผนภูมิที่ 4.28 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับลักษณะพื้นที่

เมื่อพิจารณาจะพบว่ากลุ่มอายุกับบริเวณที่ล้ม พบร่วมกันทั้งสามบริเวณ เกิดขึ้นในกลุ่มผู้สูงอายุตอนต้นสูงที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มผู้สูงอายุตอนกลางและตอนปลายตามลำดับดังตารางที่ 4.20 และแผนภูมิที่ 4.29

ตารางที่ 4.20 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับบริเวณที่ล้ม

กลุ่มอายุ (n = 565)	ผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัดตามบริเวณที่ล้ม (ร้อยละ)			รวม (ร้อยละ)
	ในตัวอาคาร ยกเว้นห้องน้ำ	ในห้องน้ำ	นอกตัวอาคาร	
60 – 69 ปี	14.7	14.7	24.8	54.2
70 – 79 ปี	9.0	6.0	18.2	33.2
80 ปีขึ้นไป	6.7	0.9	5.0	12.6
รวม	30.4	21.6	48.0	100.0

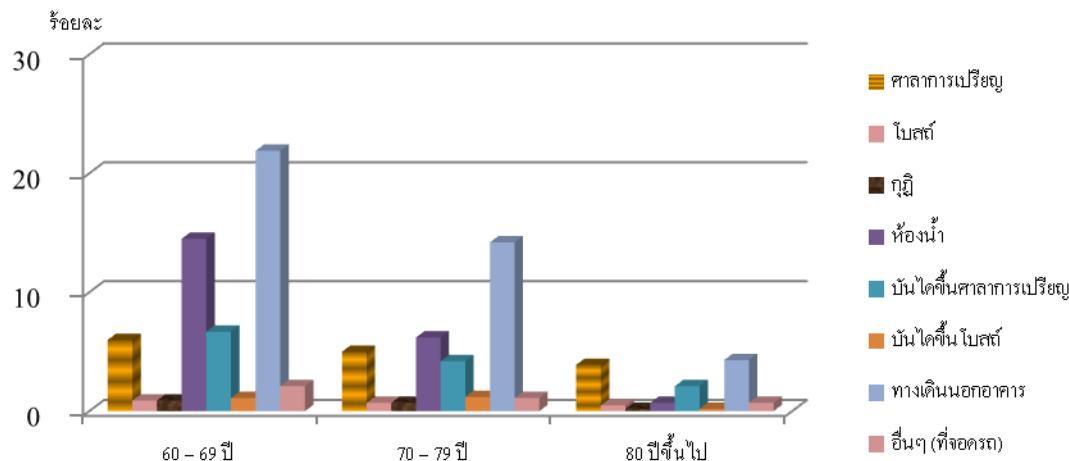

แผนภูมิที่ 4.29 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับบริเวณที่ล้ม

เมื่อพิจารณาระหว่างกลุ่มอายุกับสถานที่ล้ม พบรากลุ่มผู้สูงอายุตอนต้นและตอนกลางมีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัดสถานที่ทางเดินนอกอาคารสูงที่สุด รองลงมาคือ ห้องน้ำและบันไดขึ้นศาลตามลำดับ ขณะที่กลุ่มผู้สูงอายุตอนปลายล้ม/เกือบล้มสถานที่ทางเดินนอกอาคารสูงที่สุด เช่นกัน รองลงมาคือ บันไดขึ้นศาลการเปรียบเทียบและห้องน้ำตามลำดับ ดังตารางที่ 4.21 และแผนภูมิที่ 4.30

ตารางที่ 4.21 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับสถานที่ล้ม

กลุ่มอายุ (n = 565)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัดตามสถานที่ล้ม (คน / ร้อยละ)								รวม (คน / ร้อยละ)
	ศาลา การ เปรียบ เทียบ	โถส ้วต	กุฏิ	ห้อง น้ำ	บันได ขึ้น ศาล การ เปรียบ เทียบ	บันได ขึ้น ศาลา การ เปรียบ เทียบ	ทางเดิน นอก อาคาร	อื่นๆ (ลาน จอด รถ ใต้ ร่มไม้)	
60 – 69 ปี	6.0	0.9	0.9	14.5	6.7	1.1	21.9	2.1	54.1
70 – 79 ปี	5.0	0.7	0.7	6.2	4.2	1.2	14.2	1.1	33.3
80 ปีขึ้นไป	3.9	0.5	0.2	0.7	2.1	0.2	4.3	0.7	12.6
รวม	14.9	2.1	1.8	21.4	13.0	2.5	40.4	3.9	100.0

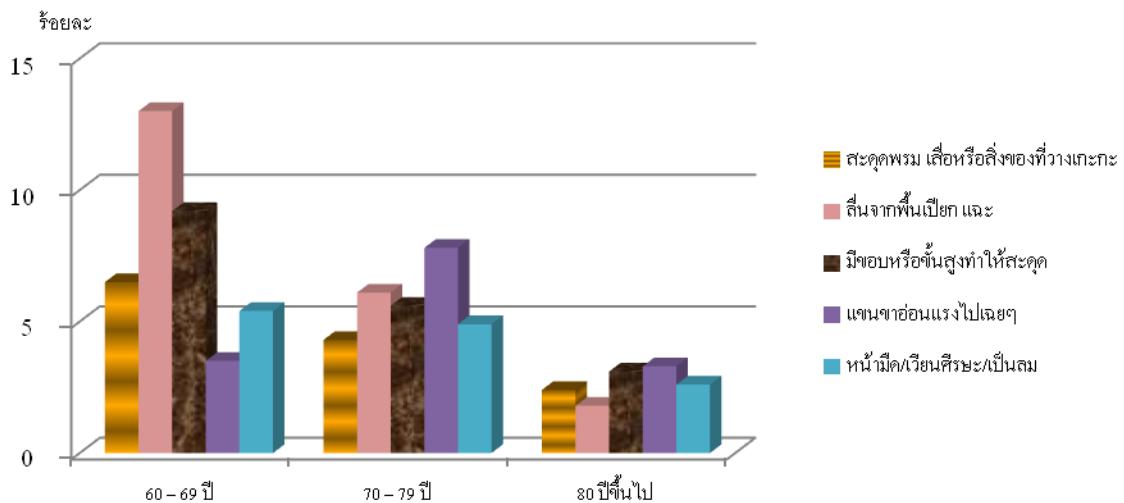

แผนภูมิที่ 4.30 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับสถานที่ล้ม

เมื่อพิจารณาระหว่างกลุ่มอายุกับสถานที่การล้ม พบรากลุ่มผู้สูงอายุตอนต้นล้ม/เกือบล้มในวัดด้วยสาเหตุล้วนจากพื้นเปียก และสูงที่สุด รองลงมาคือ มีขอบหรือขั้นสูงทำให้สะคุด และสะคุดพร้อม เสื่อหรือสิ่งของที่วางเกะกะ ขณะที่กลุ่มผู้สูงอายุตอนกลางล้ม/เกือบล้มในวัดด้วยสาเหตุแขนขาอ่อนแรงไปเฉยๆสูงที่สุด รองลงมาคือล้วนจากพื้นเปียก และมีขอบ หรือขั้นสูงทำให้สะคุดตามลำดับ ส่วนกลุ่มผู้สูงอายุตอนปลายล้ม/เกือบล้มในวัดด้วยสาเหตุแขนขาอ่อนแรงไปเฉยๆสูงที่สุด เช่นเดียวกับผู้สูงอายุตอนกลาง แต่รองลงมาคือ มีขอบหรือขั้นสูงทำให้สะคุด และหน้ามีด/เวียนศีรษะ/เป็นลมตามลำดับ ดังตารางที่ 4.22 และแผนภูมิที่ 4.31

ตารางที่ 4.22 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับสาเหตุการล้ม 5 อันดับแรก

กลุ่มอายุ (n = 565)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติล้ม/เกือบล้มในวัดตามสาเหตุการล้ม 5 อันดับแรก (ร้อยละ)				
	สะคุดพร้อม เสื่อ หรือสิ่งของที่วาง เกะกะ	ล้วนจากพื้น เปียก และ	มีขอบหรือ ขั้นสูงทำให้ สะคุด	แขนขาอ่อน แรงไปเฉยๆ	หน้ามีด/เวียน ศีรษะ/เป็นลม
60 – 69 ปี	6.5	13.0	9.2	3.5	5.4
70 – 79 ปี	4.3	6.1	5.6	7.8	4.9
80 ปีขึ้นไป	2.4	1.8	3.1	3.3	2.6
รวม	13.2	20.9	17.9	14.6	12.9

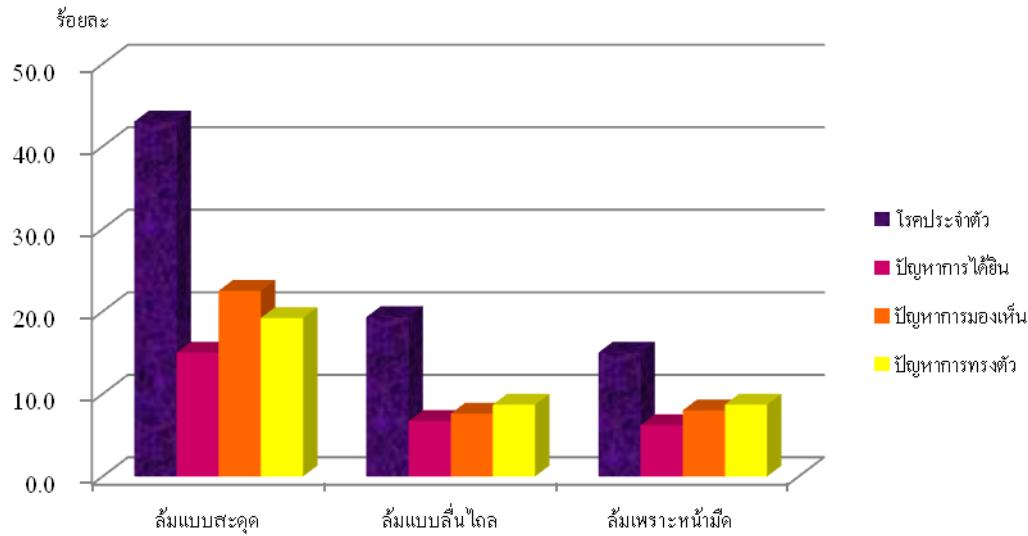

แผนภูมิที่ 4.31 ร้อยละของผู้สูงอายุล้ม/เกือบล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับสาเหตุการล้ม 5 อันดับแรก

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการล้ม กับปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกายพบว่าร้อยละของผู้สูงอายุที่เคยล้ม/เกือบล้มในวัดที่มีโรคประจำตัวมีความสัมพันธ์เกิดขึ้นสูงสุดในทุกๆ ลักษณะการล้ม โดยเฉพาะการล้มแบบสะคุดสูงที่สุด ร้อยละ 43.0 รองลงมาคือล้มแบบลื่น ไถล ร้อยละ 19.3 และล้มเพราะหน้ามืด ร้อยละ 15.0 ตามลำดับ นอกจากนี้ทุก ๆ ปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกายได้แก่ โรคประจำตัว ปัญหาการได้ยิน ปัญหาการมองเห็นและปัญหาการทรงตัวมีความสัมพันธ์กับการล้มแบบสะคุดสูงที่สุด ดังตารางที่ 4.23 และแผนภูมิที่ 4.32

ตารางที่ 4.23 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกือบล้ม/เคยล้มในวัด จำแนกตามลักษณะการล้มกับปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย

ลักษณะการล้ม (n = 565)	ผู้สูงอายุที่มีปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย (ร้อยละ)							
	โรคประจำตัว		ปัญหาการได้ยิน		ปัญหาการมองเห็น		ปัญหาการทรงตัว	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
	ล้มแบบสะคุด	43.0	10.4	15.0	40.0	22.5	32.6	19.2
ล้มแบบลื่น ไถล	19.3	9.4	6.7	21.9	7.6	21.0	8.7	20.0
ล้มเพราะหน้ามืด	15.0	1.2	6.2	10.1	8.0	8.3	8.7	7.6
รวม	77.3	22.7	28.0	72.0	38.1	61.9	36.6	63.4

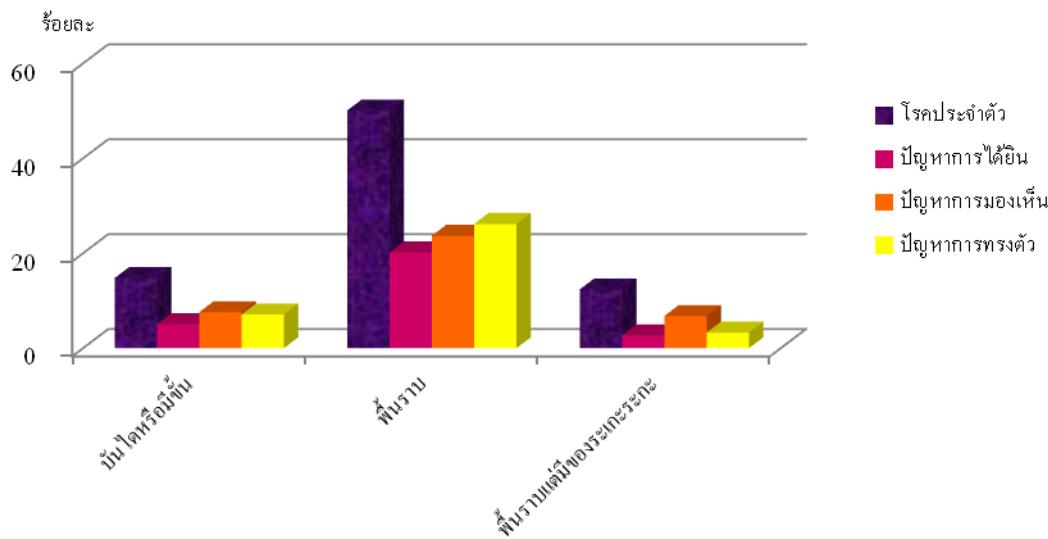

แผนภูมิที่ 4.32 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกือบล้ม/เคลื่อนในวัด จำแนกตามลักษณะ การล้มกับปัญหานี้ในเรื่องการทำงานของร่างกาย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้น กับปัญหานี้ในเรื่องการทำงานของร่างกาย พบว่าร้อยละของผู้สูงอายุที่เคลื่อน/เกือบล้มในวัดที่มีปัญหานี้ในเรื่องการทำงานของร่างกายทุกๆ ปัญหาได้แก่ โรคประจำตัว ปัญหาการได้ยิน ปัญหาการมองเห็นและปัญหาการทรงตัว มีความสัมพันธ์กับการล้มที่พื้นราบสูงที่สุด ดังตารางที่ 4.24 และแผนภูมิที่ 4.33

ตารางที่ 4.24 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกือบล้ม/เคลื่อนในวัด จำแนกตามลักษณะพื้น กับ ปัญหานี้ในเรื่องการทำงานของร่างกาย

ลักษณะพื้น (n = 565)	ผู้สูงอายุที่มีปัญหานี้ในเรื่องการทำงานของร่างกาย (ร้อยละ)							
	โรคประจำตัว		ปัญหาการได้ยิน		ปัญหาการมองเห็น		ปัญหาการทรงตัว	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
บันไดหรือมีขั้น	14.8	3.7	5.1	13.4	7.6	11.0	7.1	11.5
พื้นราบ	50.1	15.6	20.2	45.5	23.7	41.9	26.2	39.5
พื้นราบแต่มีของ ระยะระยะ	12.4	3.4	2.7	13.1	6.8	9.0	3.3	12.4
รวม	77.3	22.7	28.0	72.0	38.1	61.9	36.6	63.4

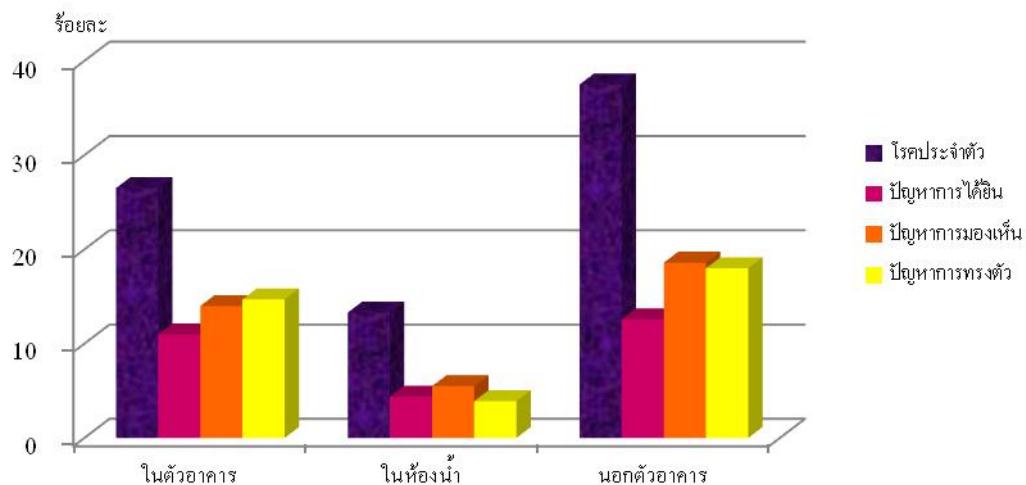

แผนภูมิที่ 4.33 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกื้อบล้ม/เคลบล้มในวัด จำแนกตามกับลักษณะพื้นที่กับ ปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างบริเวณที่ล้ม กับปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกายพบว่าร้อยละของผู้สูงอายุที่เคลบล้ม/เกื้อบล้มในวัดที่มีปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกายทุกๆ ปัญหาได้แก่ โรคประจำตัว ปัญหาการได้ยิน ปัญหาการมองเห็นและปัญหาการทรงตัว มีความสัมพันธ์กับการล้มบริเวณอาการสูงที่สุด รองลงมาคือ ในตัวอาคารและในห้องน้ำตามลำดับ ดังตารางที่ 4.25 และแผนภูมิที่ 4.34

ตารางที่ 4.25 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกื้อบล้ม/เคลบล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่ล้มกับปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย

บริเวณที่ล้ม (n = 565)	ผู้สูงอายุที่มีปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย (คน / ร้อยละ)							
	โรคประจำตัว		ปัญหาการได้ยิน		ปัญหาการมองเห็น		ปัญหาการทรงตัว	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
ในตัวอาคาร ยกเว้นห้องน้ำ	26.5	3.9	11.0	19.4	14.0	16.4	14.7	15.8
ในห้องน้ำ	13.3	8.3	4.4	17.2	5.5	16.1	3.9	17.7
นอกตัวอาคาร	37.5	10.4	12.6	35.4	18.6	29.4	18.0	29.9
รวม	77.3	22.7	28.0	72.0	38.1	61.9	36.6	63.4

แผนภูมิที่ 4.34 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกื้อบล้ม/เคลื่อนไหววัด จำแนกตามบริเวณที่ล้มกับปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย

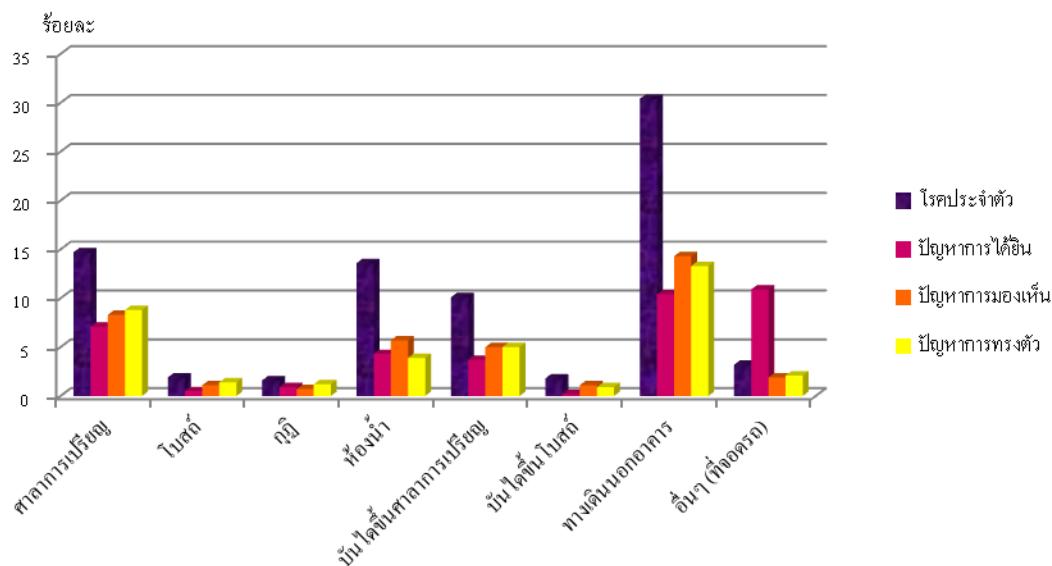
เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ล้ม กับปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกายพบว่าร้อยละของผู้สูงอายุที่เคลื่อนไหววัดที่มีปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกายทุกปัญหา มีความสัมพันธ์กับสถานที่ล้มทางเดินนอกอาคารสูงที่สุด รองลงมาคือ ศาลาการเปรียญ ห้องน้ำ บันไดขึ้นศาลาการเปรียญและที่จอดรถตามลำดับ โดยจะเป็นผู้สูงอายุที่มีโรคประจำตัวสูงที่สุดในสถานที่ทั้ง 4 อันดับแรก ยกเว้นสถานที่จอดรถจะเป็นผู้สูงอายุที่มีปัญหาการได้ยินสูงที่สุด ดังตารางที่ 4.26 และแผนภูมิที่ 4.35

ตารางที่ 4.26 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกื้อบล้ม/เคลื่อนไหววัด จำแนกตามสถานที่ล้มกับปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย

สถานที่ล้ม (n = 565)	ผู้สูงอายุที่มีปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย (ร้อยละ)							
	โรคประจำตัว		ปัญหาการได้ยิน		ปัญหาการมองเห็น		ปัญหาการทรงตัว	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
ศาลาการเปรียญ	14.7	0.2	7.1	7.8	8.3	6.5	8.8	6.0
โถส้วม	1.9	0.2	0.5	1.6	1.1	1.1	1.4	0.7
ภูภี่	1.6	0.2	0.9	0.9	0.7	1.1	1.2	0.5

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

สถานที่ล้ม (n = 565)	ผู้สูงอายุที่มีปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย (ร้อยละ)							
	โรคประจำตัว		ปัญหาการได้ยิน		ปัญหาการมองเห็น		ปัญหาการทรงตัว	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
ห้องน้ำ	13.6	7.8	4.3	17.1	5.7	15.8	3.9	17.5
บันไดขึ้นศาลาการ เปรียญ	10.1	3.0	3.7	9.4	5.0	8.1	5.0	8.2
บันไดขึ้นโบสถ์	1.8	0.7	0.2	2.3	1.1	1.4	0.9	1.6
ทางเดินนอกอาคาร	30.4	9.9	10.4	29.9	14.3	26.0	13.3	27.1
อื่นๆ (ที่จอดรถ)	3.2	0.7	10.9	3.0	1.9	1.9	2.1	1.8
รวม	77.3	22.7	28.0	72.0	38.1	61.9	36.6	63.4

แผนภูมิที่ 4.35 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกี่ยวกับ/เคยล้มในวัด จำแนกตามกับสถานที่ล้มกับ ปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการล้ม กับปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกายพบว่าร้อยละของผู้สูงอายุที่เคยล้ม/เกือบล้ม ในวัดที่มีโรคประจำตัวมีความสัมพันธ์กับการล้มด้วยสาเหตุล้วนจากพื้นเปียก และ สูงที่สุด รองลงมาคือ มีขอบหรือขี้นสูงทำให้สะดุด แขนขาอ่อนแรง

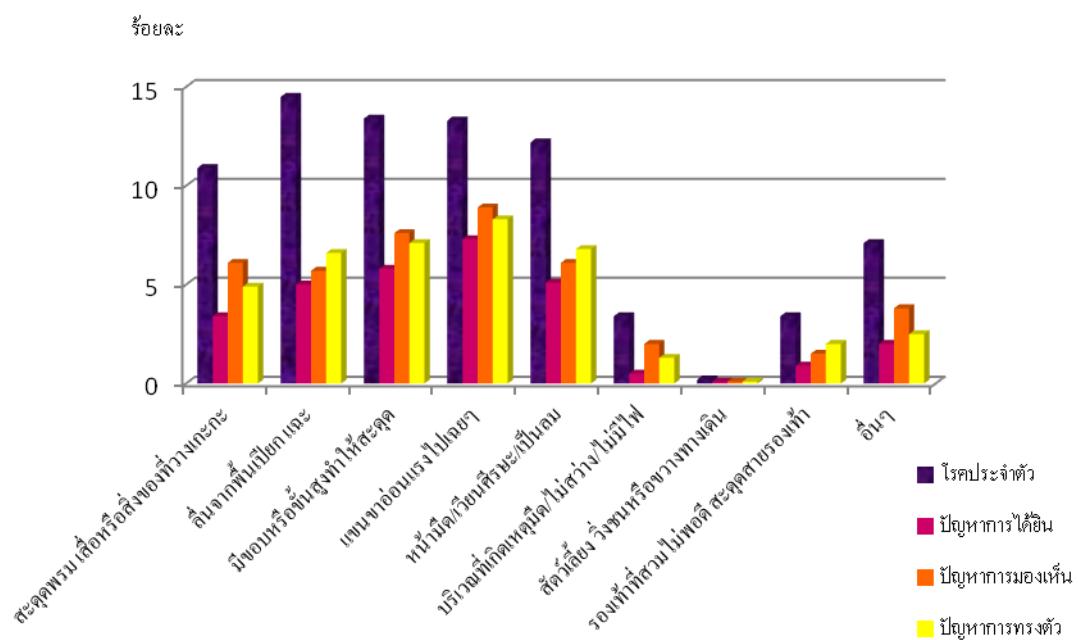
ไปเลย ๆ หน้ามีด/เวียนศีรษะ/เป็นลมและสะคุดพรม เสื่อ หรือสิ่งของที่วางเกะกะ ตามลำดับ ผู้สูงอายุที่มีปัญหาการมองเห็นมีความสัมพันธ์กับการล้มด้วยสาเหตุเบนขาอ่อนแรงไปเลย ๆ สูงที่สุด รองลงมาคือ มีขอบ หรือขันสูงทำให้สะคุด สะคุดพรม เสื่อ หรือสิ่งของที่วางเกะกะ หน้ามีด/เวียนศีรษะ/เป็นลมและลื่นจากพื้นเปียก และตามลำดับ สำหรับผู้สูงอายุที่มีปัญหาการทรงตัวและปัญหาการได้ยินมีความสัมพันธ์กับการล้มด้วยสาเหตุเบนขาอ่อนแรงไปเลยๆ สูงที่สุด รองลงมาคือ มีขอบหรือขันสูงทำให้สะคุด หน้ามีด/เวียนศีรษะ/เป็นลม ลื่นจากพื้นเปียก และและสะคุดพรม เสื่อ หรือสิ่งของที่วางเกะกะ ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.27 และแผนภูมิที่ 4.36

ตารางที่ 4.27 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกือบล้ม/เคลื่อนไหววัด จำแนกตามสาเหตุการล้มกับปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย

สาเหตุการล้ม (n = 565)	ผู้สูงอายุที่มีปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย (ร้อยละ)							
	โรคประจำตัว		ปัญหาการได้ยิน		ปัญหาการมองเห็น		ปัญหาการทรงตัว	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
สะคุดพรม เสื่อหรือสิ่งของที่วางเกะกะ	10.9	2.3	3.4	9.8	6.1	7.0	4.9	8.3
ลื่นจากพื้นเปียก และ	14.5	6.4	5.0	15.9	5.7	15.3	6.6	14.3
มีขอบหรือขันสูงทำให้สะคุด	13.4	4.5	5.8	12.1	7.6	10.3	7.1	10.8
เบนขาอ่อนแรงไปเลยๆ	13.3	1.3	7.3	7.3	8.9	5.6	8.3	6.2
หน้ามีด/เวียนศีรษะ/เป็นลม	12.2	0.8	5.1	7.7	6.1	6.8	6.8	6.1
บริเวณที่เกิดเหตุมีด/ไม่สว่าง/ไม่มีไฟ	3.4	1.0	0.5	3.9	2.0	2.4	1.3	3.1
สัตว์เลี้ยง วิ่งชนหรือขาทางเดิน	0.2	0.2	0.1	0.4	0.1	0.4	0.1	0.4
รองเท้าที่สวมไม่พอดี สะคุดสายรองเท้า	3.4	1.5	0.9	4.0	1.5	3.4	2.0	2.9

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

สาเหตุการล้ม (n = 565)	ผู้สูงอายุที่มีปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย (ร้อยละ)							
	โรคประจำตัว		ปัญหาการได้ยิน		ปัญหาการมองเห็น		ปัญหาการทรงตัว	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
อื่นๆ (พื้นธุรุระบะก้าวไม่พื้น)	7.1	3.6	2.0	8.8	3.8	7.0	2.5	8.3
รวม	78.4	21.6	30.1	69.9	41.8	58.2	39.6	60.4

แผนภูมิที่ 4.36 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเกือบล้ม/เคยล้มในวัด จำแนกตามกับสาเหตุการล้ม กับ ปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกาย

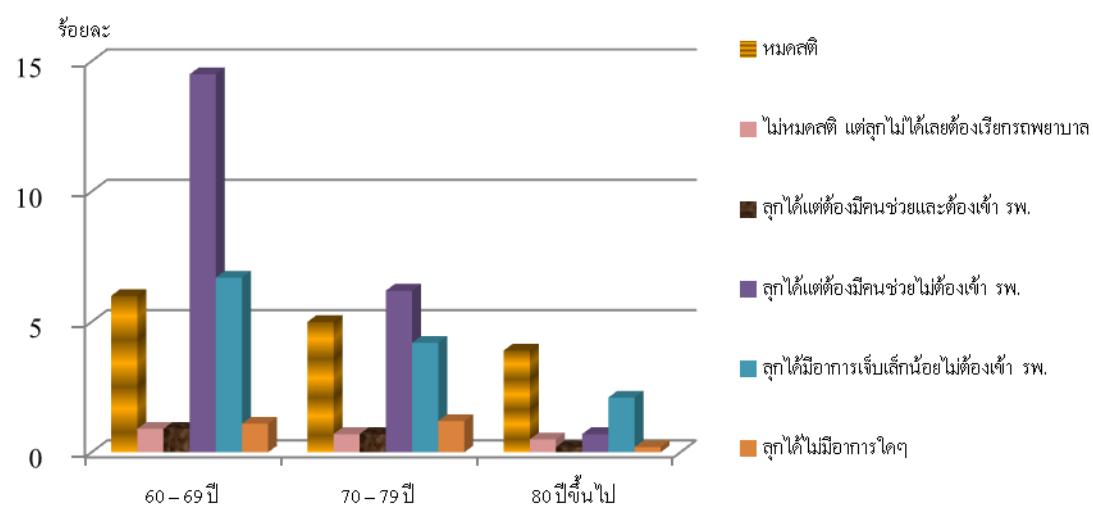
4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ กับผลกระทบการล้มด้านร่างกาย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอายุกับอาการที่เป็นผลกระทบจากการล้ม พบว่า กลุ่มผู้สูงอายุตอนต้นมีอาการหลังล้มคือ ลูกไಡ แต่ต้องมีคนช่วย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาลสูงที่สุด รองลงมาคือ ลูกไಡ มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล และหมดสติตามลำดับ ขณะที่ กลุ่มผู้สูงอายุตอนกลางมีอาการหลังล้มคือ ลูกไಡ แต่ต้องมีคนช่วย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาลสูงที่สุด เช่นเดียวกันกับกลุ่มผู้สูงอายุตอนต้น แต่รองลงมาคือ หมดสติและลูกไಡ มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่

ต้องเข้าโรงพยาบาล ตามลำดับ ส่วนกลุ่มผู้สูงอายุตอนปลายมีอาการหลังล้มคือหมดสติสูงที่สุด รองลงมาคือลูกไก่ มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาลและลูกไก่ได้ แต่ต้องมีคนช่วย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.28 และแผนภูมิที่ 4.37

ตารางที่ 4.28 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับอาการที่เป็นผลผลกระทบจากการล้ม

กลุ่มอายุ (n = 451)	หนบสติ	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด ตามอาการที่เป็นผลผลกระทบจากการล้ม (ร้อยละ)					รวม (ร้อย ละ)
		ไม่หมดสติ แต่ลูกไก่ ไม่ได้ เลยต้องเรียกรถพยาบาล	ลูกไก่ได้ แต่ต้องมีคนช่วย และต้องเข้ารพ.	ลูกไก่ได้ แต่ต้องมีคนช่วย ไม่ต้องเข้ารพ.	ลูกไก่ได้ มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้ารพ.	ลูกไก่ได้ ไม่มีอาการใดๆ	
60 – 69 ปี	2.0	0.7	6.9	7.5	19.3	18.0	54.4
70 – 79 ปี	1.3	0.9	8.2	10.0	8.2	3.6	32.2
80 ปีขึ้นไป	0.9	0.4	5.1	5.5	1.3	0.2	13.4
รวม	4.2	2.0	20.2	23.0	28.8	21.8	100.0

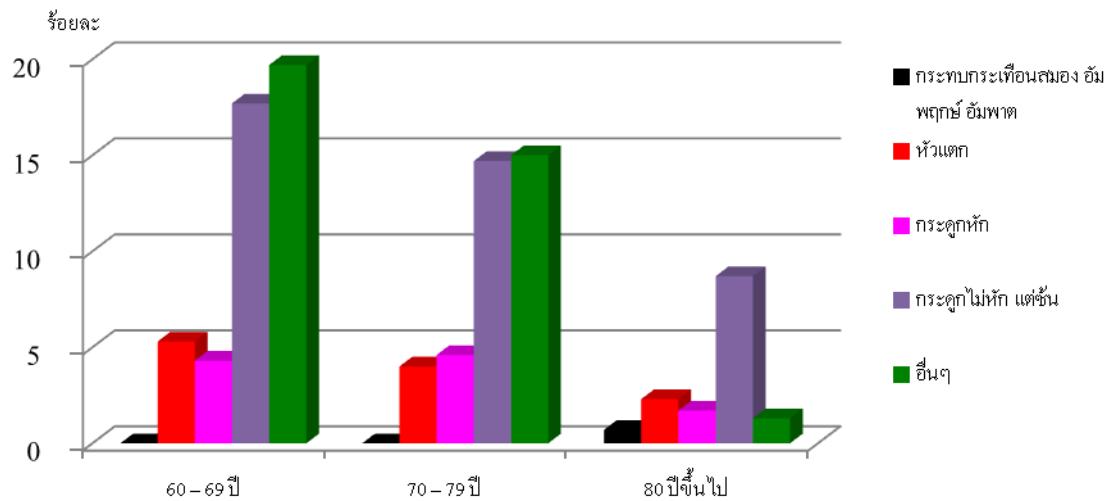

แผนภูมิที่ 4.37 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับอาการที่เป็นผลผลกระทบจากการล้ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอายุกับการบาดเจ็บจากการล้มพบว่ากลุ่มผู้สูงอายุตอนต้นมีการบาดเจ็บหลังล้มอื่น ๆ (มีแพล ฟกช้ำเจ็บสะโพก/หัวเข่า/ข้อเท้า ปวดศีรษะ กระดูกร้าว) สูงที่สุด รองลงมาคือ กระดูกไม่หัก แต่ซื้นและหัวแตกตามลำดับ ขณะที่กลุ่มผู้สูงอายุตอนกลางมีการบาดเจ็บหลังล้มอื่น ๆ กับกระดูกไม่หัก แต่ซื้นสูงสุดใกล้เคียงกัน รองลงมาคือ กระดูกหัก ส่วนกลุ่มผู้สูงอายุตอนปลายมีการบาดเจ็บหลังล้มกระดูกไม่หัก แต่ซื้นสูงที่สุด รองลงมาคือหัวแตกและกระดูกหัก ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.29 และแผนภูมิที่ 4.38

ตารางที่ 4.29 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับการบาดเจ็บจากการล้ม

กลุ่มอายุ (n = 300)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด ตามการบาดเจ็บจากการล้ม (ร้อยละ)					รวม (ร้อยละ)
	กระแทบ กระเทือน สมอง อัมพฤกษ์ อัมพาต	หัวแตก	กระดูก หัก	กระดูก ไม่หัก แต่ซื้น	อื่นๆ (มีแพล ฟก ช้ำ เจ็บสะโพก/หัว เข่า/ ข้อเท้า ปวด ศีรษะ กระดูก ร้าว)	
60 – 69 ปี	0.0	5.3	4.3	17.7	19.7	47.0
70 – 79 ปี	0.0	4.0	4.6	14.7	15.0	38.3
80 ปีขึ้นไป	0.7	2.3	1.7	8.7	1.3	14.7
รวม	0.7	11.6	10.6	41.1	36.0	100.0

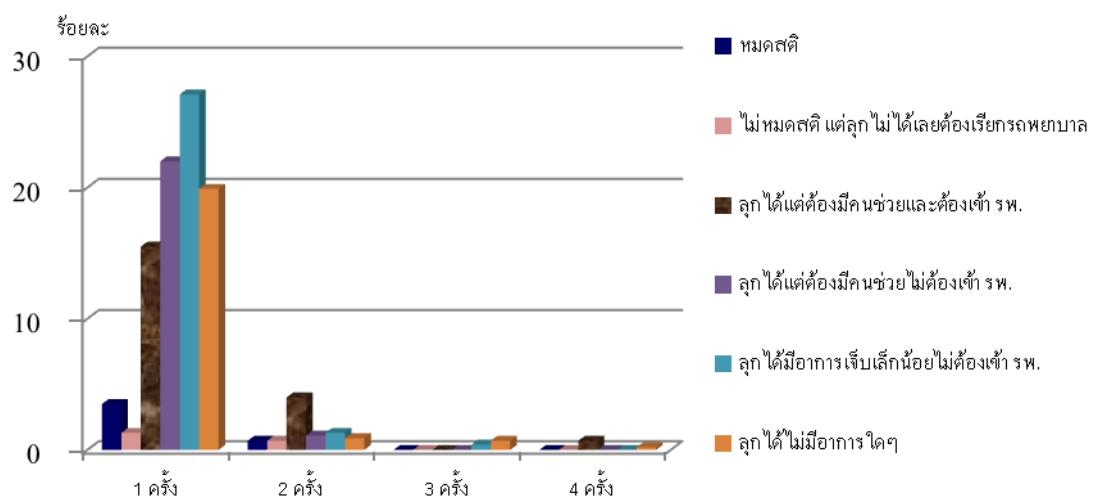

แผนภูมิที่ 4.38 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามกลุ่มอายุกับการบาดเจ็บหลังล้ม

4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างประวัติการล้มในวัดที่ทำการสำรวจ กับผลกระทบการล้มด้านร่างกาย
 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งของการล้มในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา กับอาการที่เป็นผลผลกระทบจากการล้ม พบว่าผู้สูงอายุที่เคยล้ม 1 ครั้งในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มีอาการหลังล้มคือลูกได้มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล สูงที่สุด รองลงมาคือลูกได้แต่ต้องมีคนช่วย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาลและ ลูกได้ไม่มีอาการใด ๆ ตามลำดับ ขณะที่ผู้สูงอายุที่เคยล้ม 2 ครั้งในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มีอาการหลังล้มคือลูกได้แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาล ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.30 และแผนภูมิที่ 4.39

ตารางที่ 4.30 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลื่อนไหววัด จำแนกตามจำนวนครั้งของการล้มในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา กับอาการที่เป็นผลกระทบจากการล้ม

จำนวน ครั้งของ การล้ม ในช่วง 1 ปี ที่ผ่านมา (n = 451)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลื่อนไหววัด ตามอาการที่เป็นผลกระทบจากการล้ม (ร้อยละ)						รวม (ร้อย ละ)
	หมวด สติ	ไม่หมดสติ แต่ลูก ไม่ได้ เดยต้อง ^{เรียก} รถพยาบาล	ลูกได้แต่ ต้อง ^{มีคนช่วย} และต้อง ^{เข้ารพ.}	ลูกได้แต่ ต้องมีคน ช่วย	ลูกได้ มีอาการเจ็บ เล็กน้อย ไม่ต้องเข้า ^{รพ.}	ลูกได้ ไม่มี อาการ ใดๆ	
1 ครั้ง	3.5	1.3	15.5	22.0	27.1	19.9	89.3
2 ครั้ง	0.7	0.7	4.0	1.1	1.3	0.9	8.6
3 ครั้ง	0.0	0.0	0.0	0.0	0.4	0.7	1.1
4 ครั้ง	0.0	0.0	0.7	0.0	0.0	0.2	0.9
รวม	4.2	2.0	20.2	23.1	28.8	21.7	100.0

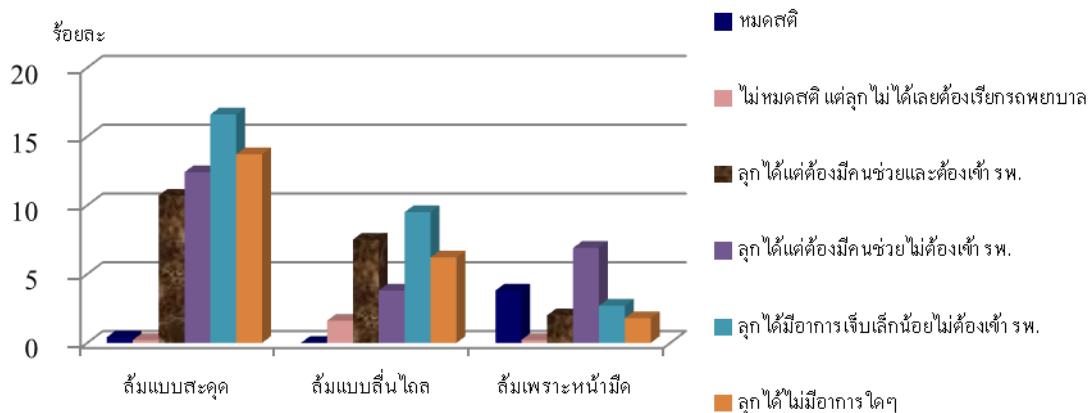

แผนภูมิที่ 4.39 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลื่อนไหววัด จำแนกตามจำนวนครั้งของการล้ม ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา กับอาการที่เป็นผลกระทบจากการล้ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการล้ม กับอาการที่เป็นผลกระบวนการจากการล้มพบว่าการล้มแบบสะดุกดำทำให้มีอาการหลังล้มคือ ลูกไได้ มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล สูงที่สุด รองลงมาคือลูกไได้ไม่มีอาการใด ๆ และลูกไได้ แต่ต้องมีคนช่วย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล ตามลำดับขณะที่การล้มแบบลืน ใกล้มีอาการหลังล้มคือ ลูกไได้ มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล สูงที่สุด เช่นกัน แต่รองลงมาคือ ลูกไได้ แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาลและลูกไได้ไม่มีอาการใด ๆ ตามลำดับ ส่วนการล้มเพราหน้ามีดจะมีอาการลูกไได้ แต่ต้องมีคนช่วย ไม่ต้อง เข้าโรงพยาบาลสูงที่สุด รองลงมาคือ ลูกไได้ มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาลและลูกไได้ไม่มีอาการใด ๆ ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.31 และแผนภูมิที่ 4.40

ตารางที่ 4.31 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามลักษณะการล้มกับอาการที่เป็นผลกระบวนการจากการล้ม

ลักษณะการล้ม (n = 451)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด ตามอาการที่เป็นผลกระบวนการจากการล้ม (ร้อยละ)						รวม (ร้อย ละ)
	หมวด สติ	ไม่หมด สติ แต่ลูก ไได้ ไม่ต้อง ¹ เรียกรถ พยาบาล	ลูกไได้ แต่ต้องมี คนช่วย และต้อง ² เข้ารพ.	ลูกไได้ แต่ต้องมี คนช่วย ไม่ต้อง ³ เข้ารพ.	ลูกไได้ มีอาการ เจ็บ เล็กน้อย ไม่ต้อง ⁴ เข้ารพ.	ลูกไได้ ไม่มี อาการ ใดๆ	
ล้มแบบสะดุด	0.4	0.2	10.7	12.4	16.6	13.7	54.0
ล้มแบบลืน ใกล้	0.0	1.6	7.5	3.8	9.5	6.2	28.6
ล้มเพราหน้า มีด	3.8	0.2	2.0	6.9	2.7	1.8	17.4
รวม	4.2	2.0	20.2	23.1	28.8	21.7	100.0

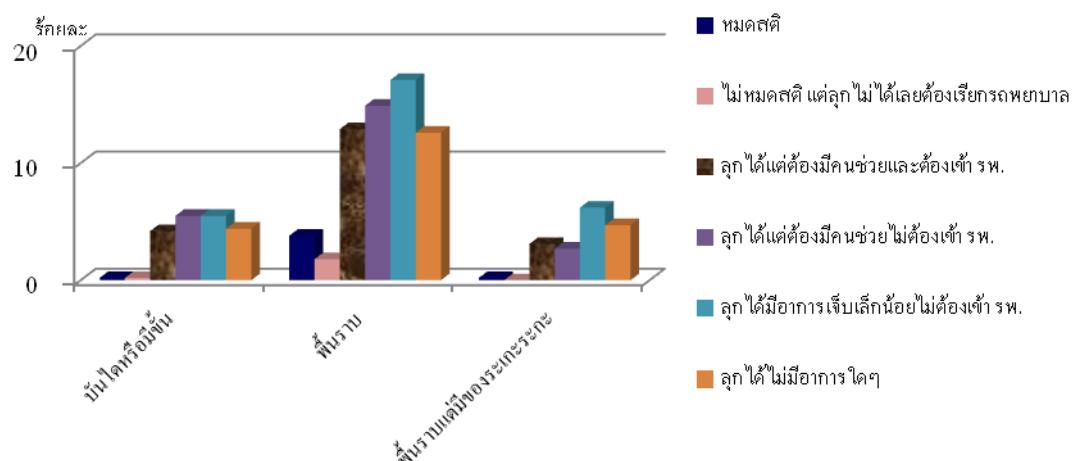

แผนภูมิที่ 4.40 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลื่อนไหววัด จำแนกตามลักษณะการล้มกับ อาการที่เป็นผลกระบบทจาก การล้ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นที่ล้มกับอาการที่เป็นผลกระบบทจากการล้มพบว่าการล้มที่พื้นราบมีอาการหลังล้มสูงที่สุดคือ ลูกได้มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล รองลงมาคือลูกได้แต่ต้องมีคนช่วยไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล และลูกได้แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาลซึ่งใกล้เคียงกับลูกได้ไม่มีอาการใด ๆ ตามลำดับ ขณะที่การล้มที่พื้นราบแต่มีของกระยะจะ มีอาการหลังล้มสูงที่สุดคือลูกได้มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล เช่นกัน แต่รองลงมาคือ ลูกได้ไม่มีอาการใด ๆ และลูกได้แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาล ตามลำดับ ส่วนการล้มที่บันไดหรือมีขั้นมีอาการลูกได้มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล กับลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาลซึ่งใกล้เคียงกับสูงที่สุด รองลงมาคือ ลูกได้แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาลซึ่งใกล้เคียงกับลูกได้ไม่มีอาการใด ๆ ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.32 และแผนภูมิที่ 4.41

ตารางที่ 4.32 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามลักษณะพื้นที่ล้ม กับอาการที่เป็นผลกระบบจากการล้ม

ลักษณะพื้นที่ล้ม (n = 451)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด ตามอาการที่เป็นผลกระบบจากการล้ม (ร้อยละ)						รวม (ร้อย ละ)
	หมด สติ	ไม่หมด สติ แต่ลูก ไม่ได้ เลยต้อง เรียกรถ พยาบาล	ลูกได้แต่ ต้องมี คนช่วย และต้อง เข้ารพ.	ลูกได้แต่ ต้องมี คนช่วย ไม่ต้อง เข้ารพ.	ลูกได้ มีอาการ เจ็บ เล็กน้อย ไม่ต้องเข้า รพ.	ลูกได้ ไม่มี อาการ ใดๆ	
บันไดหรือมีขั้น	0.2	0.2	4.2	5.5	5.5	4.4	20.0
พื้นร้าน	3.8	1.8	12.9	14.9	17.1	12.6	63.1
พื้นร้านแต่มีของ ระเกะระกะ	0.2	0.0	3.1	2.7	6.2	4.7	16.9
รวม	4.2	2.0	20.2	23.1	28.8	21.7	100.0

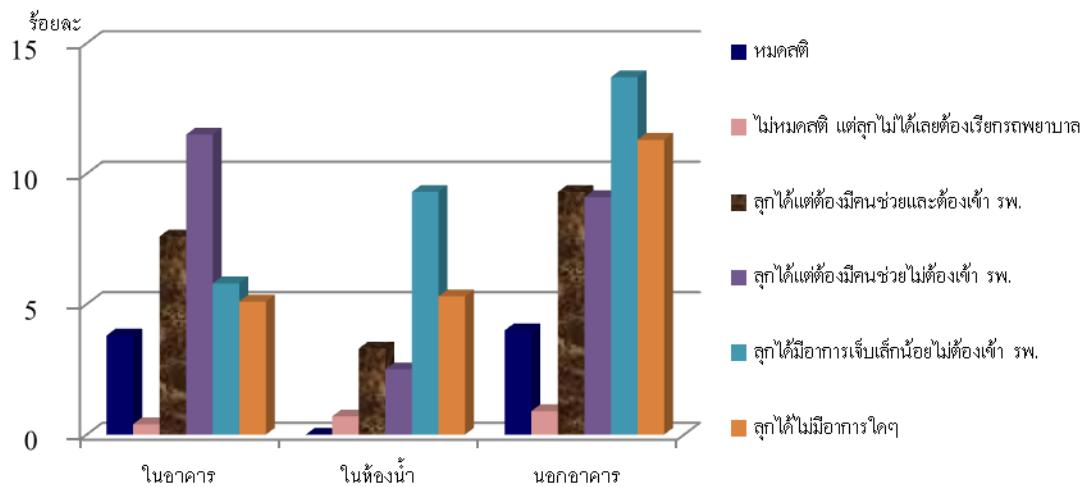

แผนภูมิที่ 4.41 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามลักษณะพื้นที่ล้ม กับอาการที่เป็นผลกระบบจากการล้ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างบริเวณที่ล้ม กับอาการที่เป็นผลกระทบจากการล้มพบว่าการล้มบริเวณนอกตัวอาคารและในห้องน้ำมีอาการหลังล้มสูงที่สุดคือ ลูกได้มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล รองลงมาคือ ลูกได้ไม่มีอาการใด ๆ และลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วยไม่ต้องเข้าโรงพยาบาลซึ่งไกด์เคียงกับลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาล ตามลำดับขณะที่การล้มบริเวณในอาคารมีอาการหลังล้มสูงที่สุดคือ ลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาลลูกได้ รองลงมาคือ ลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาลและมีอาการเจ็บเล็กน้อยไม่ต้องเข้าโรงพยาบาลตามลำดับ ดังตารางที่ 4.33 และแผนภูมิที่ 4.42

ตารางที่ 4.33 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลียล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่ล้ม กับอาการที่เป็นผลกระทบจากการล้ม

บริเวณที่ล้ม (n = 451)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลียล้มในวัด ตามอาการที่เป็นผลกระทบจากการล้ม (คน / ร้อยละ)						รวม (ร้อย ละ)
	หมวดสติ	ไม่หมดสติ แต่ลูกไม่ได้เลียต้องเรียกรถพยาบาล	ลูกได้แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้ารพ.	ลูกได้แต่ต้องมีคนช่วยไม่ต้องเข้ารพ.	ลูกได้มีอาการเจ็บเล็กน้อยไม่ต้องเข้ารพ.	ลูกได้ไม่มีอาการใดๆ	
ในตัวอาคาร ยกเว้น ห้องน้ำ	3.8	0.4	7.6	11.5	5.8	5.1	34.2
ในห้องน้ำ	0.0	0.7	3.3	2.5	9.3	5.3	21.1
นอกตัว อาคาร	4.0	0.9	9.3	9.1	13.7	11.3	44.7
รวม	4.2	2.0	20.2	23.1	28.8	21.7	100.0

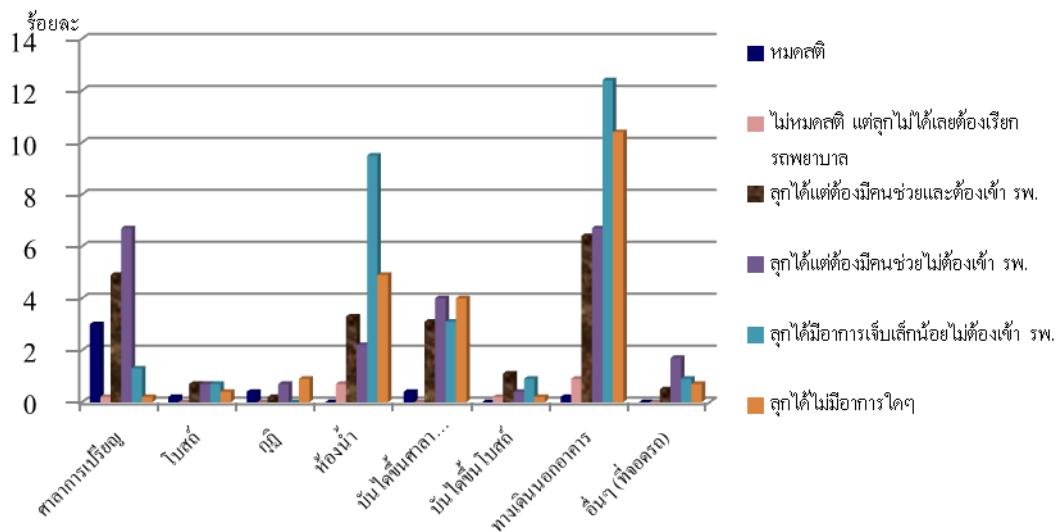

แผนภูมิที่ 4.42 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่ล้มกับอาการที่เป็นผลผลกระทบจากการล้ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ล้ม กับอาการที่เป็นผลกระทบจากการล้ม พบว่า การล้มสถานที่ล้มทางเดินนอกอาคาร มีอาการหลังล้มสูงที่สุดคือ ลูกได้ มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล รองลงมาคือ ลูกได้ไม่มีอาการใด ๆ และลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วยไม่ต้องเข้าโรงพยาบาลตามลำดับ สถานที่ล้มห้องน้ำมีอาการหลังล้มสูงที่สุดคือ ลูกได้ มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล รองลงมาคือ ลูกได้ไม่มีอาการใดๆ เช่นเดียวกับทางเดินนอกอาคาร และ ลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาล ตามลำดับ สถานที่ล้มศาลาการเบริกญี่มีอาการหลังล้มสูงที่สุดคือ ลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล รองลงมาคือ ลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาลและหมอดสติ ตามลำดับ สถานที่ล้มบันไดบันไดขึ้นศาลาการเบริกญี่มีอาการหลังล้มสูงที่สุดคือ ลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วยไม่ต้องเข้าโรงพยาบาลซึ่งใกล้เคียงกับลูกได้ไม่มีอาการใด ๆ รองลงมาคือ ลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาลกับมีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาลซึ่งใกล้เคียงกัน ดังตารางที่ 4.34 และแผนภูมิที่ 4.43

ตารางที่ 4.34 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามสถานที่ล้ม กับอาการที่เป็นผลผลกระทบจาก การล้ม

สถานที่ล้ม (n = 451)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด ตามอาการที่เป็นผลผลกระทบจาก การล้ม (ร้อยละ)						รวม (ร้อย ละ)
	หมดสติ	ไม่หมด สติ แต่ลูก ไม่ได้ เลยต้อง [*] เรียกรถ พยาบาล	ลูกได้ แต่ต้อง [*] มี คนช่วย และ ต้องเข้า รพ.	ลูกได้ แต่ต้อง [*] มี คนช่วย ไม่ต้อง [*] เข้า รพ.	ลูกได้ มีอาการ เจ็บ เด็กน้อย ไม่ต้อง [*] เข้ารพ.	ลูกได้ ไม่มี อาการ ใดๆ	
ศาลาการเปรียญ	3.0	0.2	4.9	6.7	1.3	0.2	16.3
โบสต์	0.2	0.0	0.7	0.7	0.7	0.4	2.7
ภูมิ	0.4	0.0	0.2	0.7	0.0	0.9	2.2
ห้องน้ำ	0.0	0.7	3.3	2.2	9.5	4.9	20.6
บันไดขึ้นศาลากลาง การเปรียญ	0.4	0.0	3.1	4.0	3.1	4.0	14.6
บันไดขึ้น โบสต์	0.0	0.2	1.1	0.4	0.9	0.2	2.8
ทางเดินนอก อาคาร	0.2	0.9	6.4	6.7	12.4	10.4	37.0
อื่นๆ (ลานจอด รถ ไดร์ฟ ไม้)	0.0	0.0	0.5	1.7	0.9	0.7	3.8
รวม	4.2	2.0	20.2	23.1	28.8	21.7	100.0

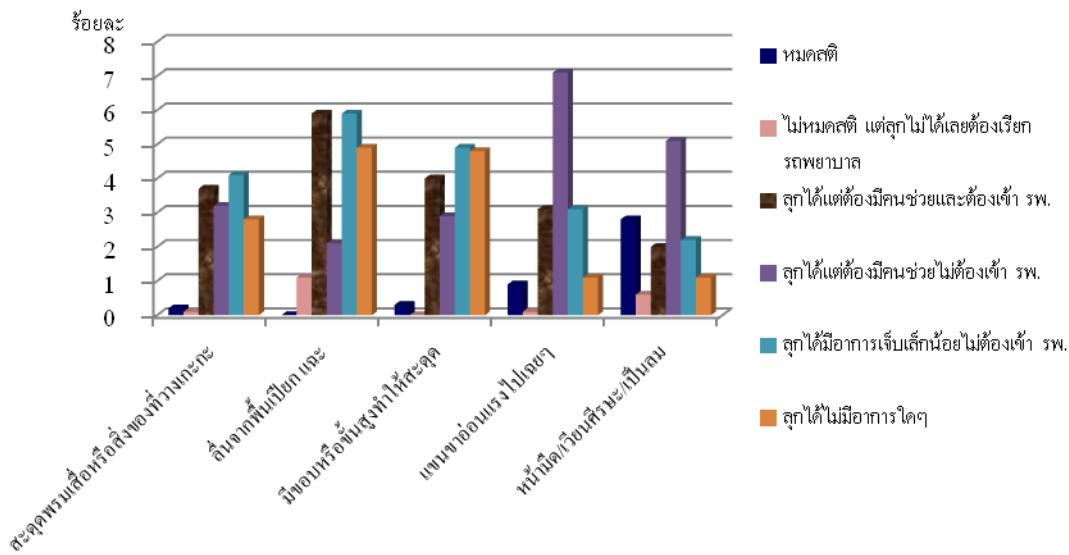

แผนภูมิที่ 4.43 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามสถานที่ล้ม กับ
อาการที่เป็นผลกระทบจากการล้ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการล้ม กับอาการที่เป็นผลกระทบจากการล้ม พบร่วมกันว่าสาเหตุการล้มเนื่องจากลื่นจากพื้นเป็นปกติ และ มีอาการหลังล้มสูงที่สุดคือลูกไก่ แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาลกับลูกไก่ มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาลซึ่งใกล้เคียงกัน รองลงมาคือ ลูกไก่ไม่มีอาการใด ๆ สาเหตุการล้มเนื่องจากมีขอน หรือขันสูงทำให้สะดูดมีอาการหลังล้มสูงที่สุดคือ ลูกไก่ มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาลกับลูกไก่ไม่มีอาการใด ๆ ซึ่งใกล้เคียงกัน รองลงมาคือ ลูกไก่ แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาล สาเหตุการล้มเนื่องจากแขนขา อ่อนแรงไปโดย ฯ มีอาการหลังล้มสูงที่สุดคือ ลูกไก่ แต่ต้องมีคนช่วยไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล รองลงมาคือ ลูกไก่ แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาลกับลูกไก่ มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาลกับลูกไก่ แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาลซึ่งใกล้เคียงกัน สาเหตุการล้มเนื่องจากสะดูดพร้อมเสื่อหรือสิ่งของที่วางกระจะมีอาการหลังล้มสูงที่สุดคือ ลูกไก่ มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล รองลงมาคือ ลูกไก่ แต่ต้องมีคนช่วยและต้องเข้าโรงพยาบาล และลูกไก่ แต่ต้องมีคนช่วย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล ตามลำดับ สาเหตุการล้มเนื่องจากหน้ามีด/เวียนศีรษะ/เป็นลม มีอาการหลังล้มสูงที่สุดคือ ลูกไก่ แต่ต้องมีคนช่วยไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล รองลงมาคือ หมุดสติและลูกไก่ ได้มีอาการเจ็บเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.35 และแผนภูมิที่ 4.44

ตารางที่ 4.35 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามสาเหตุการล้ม กับอาการที่เป็นผลกระบบจากการล้ม

สาเหตุการล้ม (n = 451)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด ตามอาการที่เป็นผลกระบบ จากการล้ม ^(ร้อยละ)						รวม (ร้อย ละ)
	หมด สติ	ไม่หมด สติ แต่ลูก ไม่ได้ เลยต้อง [*] เรียกรถ พยาบาล	ลูกได້ แต่ต้อง [*] มี คนช่วย [*] และ ต้องเข้า [*] รพ.	ลูกได້ แต่ต้อง [*] มี คนช่วย [*] ไม่ต้อง [*] เข้ารพ.	ลูกได້ มีอาการ [*] เจ็บ [*] เล็กน้อย [*] ไม่ต้อง [*] เข้ารพ.	ลูกได້ ไม่มี อาการ [*] ริดๆ	
สะคุดพรนเมื่อหือรือ [*] สิ่งของที่วางเกะกะ	0.2	0.1	3.7	3.2	4.1	2.8	14.1
ลื่นจากพื้นเปียก และ	0.0	1.1	5.9	2.1	5.9	4.9	19.9
มีขอนหรือขันสูงทำให้ [*] สะคุด	0.3	0.0	4.0	2.9	4.9	4.8	16.9
แขนขาอ่อนแรง ไปเฉยก	0.9	0.1	3.1	7.1	3.1	1.1	15.4
หน้ามืด/เวียนศีรษะ/เป็น [*] ลม	2.8	0.6	2.0	5.1	2.2	1.1	13.8
บริเวณที่เกิดเหตุมืด/ [*] ไม่สว่าง/ไม่มีไฟ	0.0	0.0	1.4	0.5	2.0	1.2	5.1
สัตว์เลี้ยงวิ่งชนหือรือ [*] ขวางทางเดิน	0.0	0.0	0.0	0.2	0.2	0.3	0.7
รองเท้าที่สวมไม่พอดี [*] สะคุดสายรองเท้า	0.0	0.1	1.2	1.1	1.2	1.1	4.7
อื่นๆ(พื้นหลังระ ก้าวไม่ [*] พื้น)	0.0	0.0	0.4	1.2	3.7	4.1	9.4
รวม	4.2	2.0	21.7	23.4	27.3	21.4	100.0

แผนภูมิที่ 4.44 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามสถานที่ล้ม กับ อาการที่เป็นผลกระบทจากการล้ม

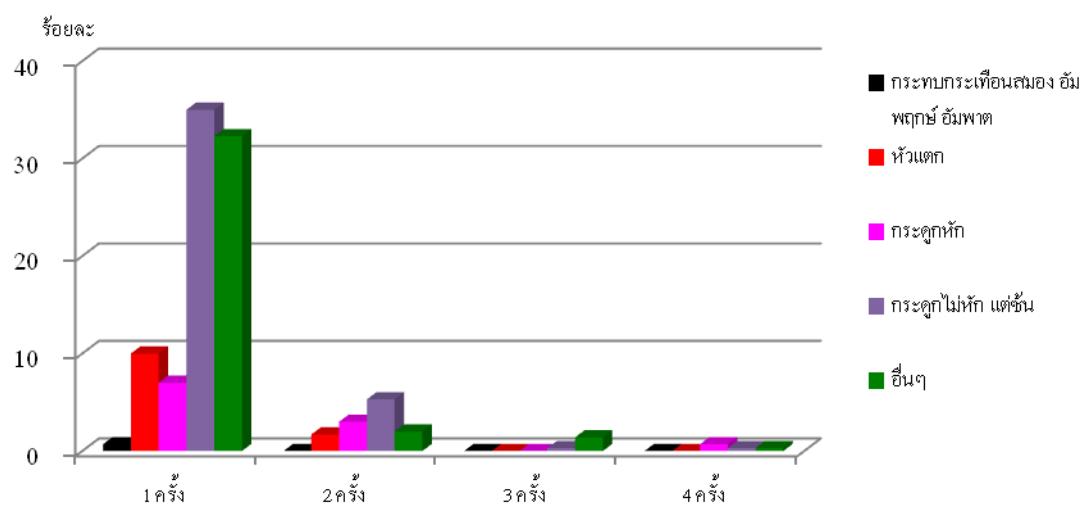
เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งของการล้มในช่วง 1 ปี ที่ผ่านมา กับการบาดเจ็บจากการล้ม พบร่วมกับผู้สูงอายุที่เคยล้ม 1 ครั้ง ในช่วง 1 ปี ที่ผ่านมา คาดว่าจะมีความสัมพันธ์ที่สูง รองลงมาคือ อื่นๆ (มีแพล ฟกช้ำ เจ็บสะโพก/หัวเข่า/ข้อเท้า ปวดศีรษะ กระดูกร้าว) และหัวแตก ตามลำดับ ขณะที่ผู้สูงอายุที่เคยล้ม 2 ครั้ง ในช่วง 1 ปี ที่ผ่านมา คาดว่าจะมีความสัมพันธ์ที่สูง เช่นเดียวกัน แต่กระดูกหักและอื่นๆ ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.36 และแผนภูมิที่ 4.45

ตารางที่ 4.36 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามจำนวนครั้งของการล้ม ในช่วง 1 ปี ที่ผ่านมา กับการบาดเจ็บจากการล้ม

จำนวนครั้ง ของการล้ม ในวัด ในช่วง 1 ปี ที่ผ่านมา (n = 300)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด ตามการบาดเจ็บจากการล้ม (ร้อยละ)					รวม (ร้อย ละ)
	กระแทบ กระเทือน สมอง อัมพฤกษ์ อัมพาต	หัวแตก	กระดูก หัก	กระดูก ไม่หัก แต่ช้ำ	อื่นๆ (มีแพล ฟก ช้ำ เจ็บสะโพก/หัว เข่า/ ข้อเท้า ปวดศีรษะ กระดูกร้าว)	
1 ครั้ง	0.7	10.0	7.0	35.0	32.3	85.0
2 ครั้ง	0.0	1.7	3.0	5.3	2.0	12.0

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

จำนวนครั้ง ของการลืม ในวัดในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา (n = 300)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด ตามการบาดเจ็บจากการลืม (ร้อยละ)					รวม (ร้อย ละ)
	กระแทบ กระเทือน สมอง อัมพฤกษ์ อัมพาต	หัวแตก	กระดูก ไม่หัก แต่ช้ำ	กระดูก ไม่หัก หัก	อื่นๆ (มีแพล ฟก ช้ำ เจ็บสะโพก/หัว เข่า/ ข้อเท้า ปวดศีรษะ กระดูกร้าว)	
3 ครั้ง	0.0	0.0	0.0	0.3	1.4	1.7
4 ครั้ง	0.0	0.0	0.7	0.3	0.3	1.3
รวม	0.7	11.7	10.7	40.9	36.0	100.0

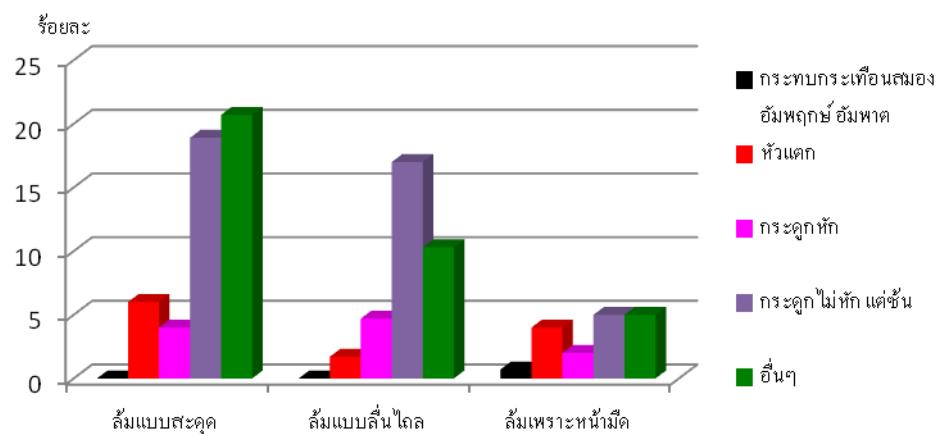
แผนภูมิที่ 4.45 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด จำแนกตามจำนวนครั้งของ
การลืมในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา กับการบาดเจ็บจากการลืม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการลืม กับการบาดเจ็บจากการลืม พบร่วมกับผู้สูงอายุที่เคยลืมในวัดด้วยลักษณะการลืมแบบสะคุมมีการบาดเจ็บจากการลืมสูงที่สุดคืออื่น ๆ (มีแพล ฟกช้ำ เจ็บสะโพก/หัวเข่า/ข้อเท้า ปวดศีรษะ กระดูกร้าว) รองลงมาคือ กระดูกไม่หัก แต่ช้ำ และ หัวแตกตามลำดับ ขณะที่ลักษณะการลืมแบบลื้น ใกล้มีการบาดเจ็บจากการลืมสูงที่สุดคือ

กระดูกไม่หัก แต่ช้ำ รองลงมาคือ อื่นๆ และกระดูกหัก ตามลำดับ ส่วนลักษณะการล้มเพราหน้า มีด้มการบาดเจ็บจากการล้มสูงที่สุดคือ กระดูกไม่หัก แต่ช้ำกับอื่นๆ ซึ่งใกล้เคียงกัน รองลงมาคือ หัวแตกและกระดูกหัก ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.37 และแผนภูมิที่ 4.46

ตารางที่ 4.37 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามลักษณะการล้มกับการบาดเจ็บจากการล้ม

ลักษณะการล้ม (n = 300)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด ตามการบาดเจ็บจากการล้ม (ร้อยละ)					รวม (ร้อย ละ)
	กระแทบ กระเทือน สมอง อัมพฤกษ์ อัมพาต	หัวแตก	กระดูก หัก	กระดูก ไม่หัก แต่ช้ำ	อื่นๆ (มีแพล พอก ช้ำ เจ็บสะโพก/หัว เข่า/ ข้อเท้า ปวดศีรษะ กระดูกร้าว)	
ล้มแบบสะคด	0.0	6.0	4.0	18.9	20.7	49.6
ล้มแบบลื่นไถล	0.0	1.7	4.7	17.0	10.3	33.7
ล้มเพราหน้า มีด	0.7	4.0	2.0	5.0	5.0	16.7
รวม	0.7	11.7	10.7	40.9	36.0	100.0

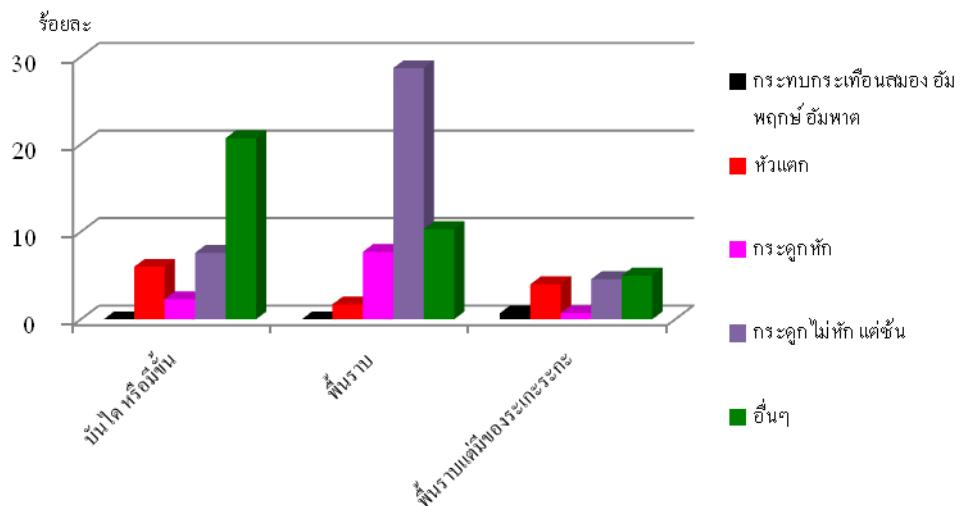

แผนภูมิที่ 4.46 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามลักษณะการล้ม กับการบาดเจ็บจากการล้ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นที่ลืม กับการบาดเจ็บจากการลืม พบว่า ผู้สูงอายุที่เคยลืมในวัดลักษณะพื้นที่แบบพื้นฐานมีการบาดเจ็บจากการลืมสูงที่สุดคือกระดูกไม่หัก แต่ช้ำ รองลงมาคือ อื่น ๆ (มีแพล ฟกช้ำเจ็บสะโพก/หัวเข่า/ข้อเท้า ปวดศีรษะ กระดูกร้าว) และกระดูกหัก ตามลำดับ ขณะที่ลักษณะพื้นที่ลืมแบบบันได หรือมีขั้น มีการบาดเจ็บจากการลืมสูงที่สุดคือ อื่น ๆ รองลงมาคือ กระดูกไม่หัก แต่ช้ำและหัวแตกตามลำดับ ส่วนลักษณะพื้นที่ลืมแบบพื้นฐานแต่เมื่อของระเกะระกะ มีการบาดเจ็บจากการลืมสูงที่สุดคือ กระดูกไม่หัก แต่ช้ำกับอื่นๆซึ่งใกล้เคียงกัน รองลงมาคือหัวแตกและกระดูกหัก ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.38 และแผนภูมิที่ 4.47

ตารางที่ 4.38 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด จำแนกตามลักษณะพื้นที่ลืมกับการบาดเจ็บจากการลืม

ลักษณะพื้นที่ลืม (n = 300)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลืมในวัด ตามการบาดเจ็บจากการลืม (ร้อยละ)					รวม (ร้อย ละ)
	กระแทบ กระเทือน สมอง อัมพฤกษ์ อัมพาต	หัว แตก	กระดูก หัก	กระดูก ไม่หัก แต่ช้ำ	อื่นๆ (มีแพล ฟก ช้ำ เจ็บสะโพก/หัว เข่า/ ข้อเท้า ปวดศีรษะ กระดูกร้าว)	
บันได หรือมีขั้น	0.0	6.0	2.3	7.6	20.7	36.6
พื้นราบ	0.0	1.7	7.7	28.7	10.3	48.4
พื้นราบทั่วไป ของระเกะระกะ	0.7	4.0	0.7	4.6	5.0	15.0
รวม	0.7	11.7	10.7	40.9	36.0	100.0

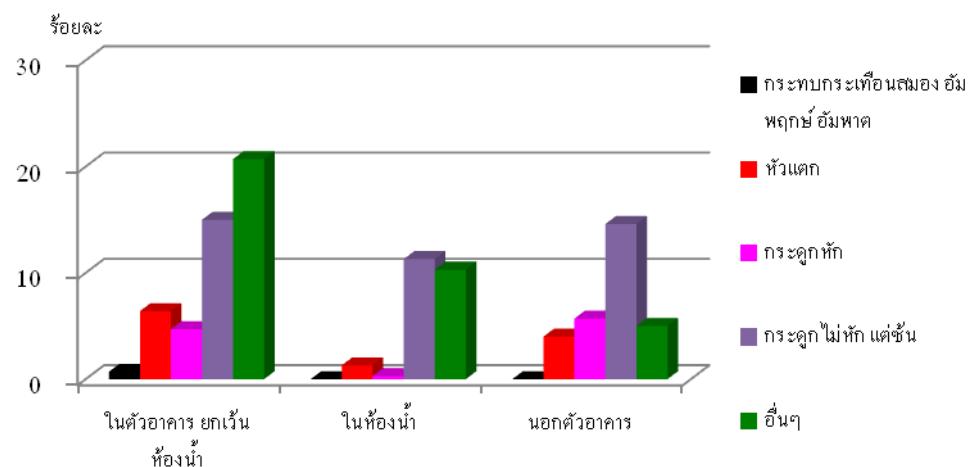

แผนภูมิที่ 4.47 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามลักษณะพื้นที่ล้ม กับการนาดเจ็บจากการล้ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างบริเวณที่ล้ม กับการนาดเจ็บจากการล้ม พบร่วมกันว่าผู้สูงอายุที่เคยล้มในวัดบริเวณในตัวอาคาร ยกเว้นห้องน้ำมีการนาดเจ็บจากการล้มสูงที่สุดคือ อื่น ๆ (มีแพลฟกช้า เจ็บสะโพก/หัวเข่า/ข้อเท้า ปวดศีรษะ กระดูกร้าว) รองลงมาคือกระดูกไม่หัก แต่ช้ำและหัวแตก ตามลำดับ ขณะที่การล้มบริเวณห้องน้ำมีการนาดเจ็บจากการล้มสูงที่สุดคือ กระดูกไม่หัก แต่ช้ำ รองลงมาคือ อื่น ๆ และหัวแตก ตามลำดับ ส่วนการล้มบริเวณนอกตัวอาคารมีการนาดเจ็บจากการล้มสูงที่สุดคือกระดูกไม่หัก แต่ช้ำ รองลงมาคือ กระดูกหักกับอื่น ๆ ซึ่งใกล้เคียงกัน และหัวแตก ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.39 และแผนภูมิที่ 4.48

ตารางที่ 4.39 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่ล้มกับการบาดเจ็บจากการล้ม

บริเวณที่ล้ม (n = 300)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด ตามการบาดเจ็บจากการล้ม (ร้อยละ)					รวม (ร้อยละ)
	กระแทบ กระเทือน สมอง อัมพฤกษ์ อัมพาต	หัวแตก	กระดูก หัก	กระดูก ไม่หัก แต่ช้ำ	อื่นๆ (มีผล ฟกช้ำ เจ็บ สะโพก/หัว เข่า/ข้อเท้า ปวดศีรษะ กระดูกร้าว)	
ในตัวอาคาร ยกเว้นห้องน้ำ	0.7	6.4	4.7	15.0	20.7	47.5
ในห้องน้ำ	0.0	1.3	0.3	11.3	10.3	23.2
นอกตัวอาคาร	0.0	4.0	5.7	14.6	5.0	29.3
รวม	0.7	11.7	10.7	40.9	36.0	100.0

แผนภูมิที่ 4.48 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามบริเวณที่ล้มกับการบาดเจ็บจากการล้ม

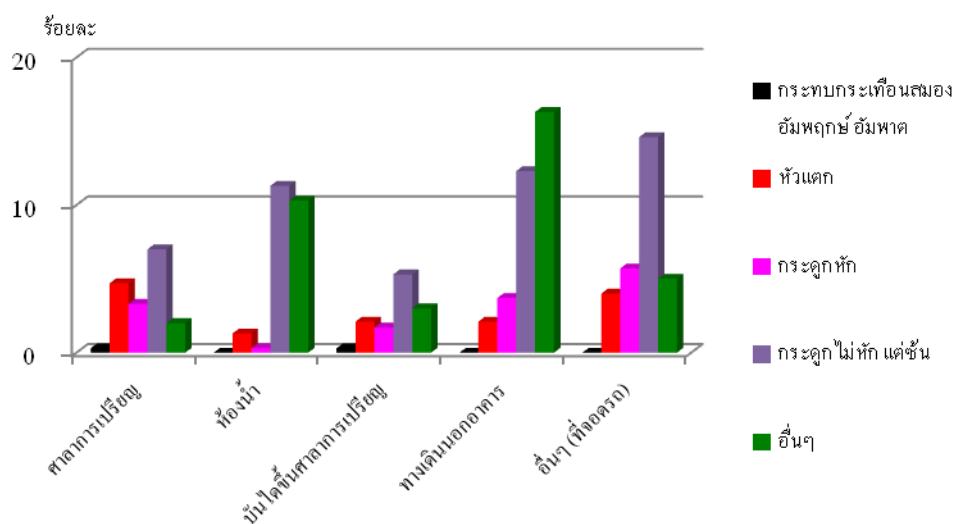
เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่ล้มต่าง ๆ มากที่สุด 5 อันดับแรกได้แก่ ทางเดินนอกอาคาร ห้องน้ำ ศาลา การเปรียญ บันไดขึ้นศาลาการเปรียญและที่จอดรถ กับการบาดเจ็บจาก การล้ม พบร่วงผู้สูงอายุที่เคยล้มในวัดสถานที่ทางเดินนอกอาคารมีการบาดเจ็บจากการล้มสูงที่สุดคือ อื่น ๆ (มีแพล ฟกช้ำ เจ็บสะโพก/หัวเข่า/ข้อเท้า ปวดศีรษะ กระดูกร้าว) รองลงมาคือ กระดูกไม่หัก แต่ช้ำ และกระดูกหัก การล้มในสถานที่ที่จอดรถมีการบาดเจ็บจากการล้มสูงที่สุดคือ กระดูกไม่หัก แต่ช้ำ รองลงมาคือ กระดูกหักและอื่น ๆ ตามลำดับ การล้มในห้องน้ำและที่บันไดขึ้นศาลาการเปรียญมีการบาดเจ็บจากการล้มสูงที่สุดคือ กระดูกไม่หัก แต่ช้ำ รองลงมาคือ กระดูกหักและอื่น ๆ ตามลำดับ สำหรับการล้มในศาลาการเปรียญมีการบาดเจ็บจากการล้มสูงที่สุดคือ กระดูกไม่หัก แต่ช้ำ รองลงมาคือ หัวแตกและกระดูกหัก ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.40 และแผนภูมิที่ 4.49

ตารางที่ 4.40 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามสถานที่ล้มกับการบาดเจ็บจากการล้ม

สถานที่ล้ม (n = 300)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด ตามการบาดเจ็บที่เป็นผลกรบทบ จากการล้ม (คน / ร้อยละ)						รวม (ร้อยละ)
	กระทบ กระเทือน สมอง อัมพฤกษ์ อัมพาต	หัว แตก	กระดูก หัก	กระดูก ไม่หัก แต่ช้ำ	อื่นๆ (มีแพล ฟก ช้ำ เจ็บสะโพก/ หัวเข่า/ข้อเท้า ปวดศีรษะ กระดูกร้าว)		
ศาลาการเปรียญ	0.3	4.7	3.3	7.0	2.0	17.3	
โถส้วม	0.0	0.7	1.0	1.3	0.7	3.7	
กุฏิ	0.0	0.3	0.7	1.0	0.7	2.7	
ห้องน้ำ	0.0	1.3	0.3	11.3	10.3	23.2	
บันไดขึ้นศาลา การเปรียญ	0.3	2.1	1.7	5.3	3.0	12.4	
บันไดขึ้นโถส้วม	0.3	0.3	0.0	2.0	1.3	3.6	
ทางเดินนอก อาคาร	0.0	2.1	3.7	12.3	16.3	34.4	

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

สถานที่ลื้ม (n = 300)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลื้มในวัด ตามการบาดเจ็บที่เป็นผลกระแทบ					รวม (ร้อยละ)
	กระแทบ กระเทือน สมอง อัมพฤกษ์ อัมพาต	หัว แตก	กระดูก หัก	กระดูก ไม่หัก แต่ช้ำ	อื่นๆ (มีผล ฟก ช้ำ เจ็บสะโพก/ หัวเข่า/ข้อเท้า ปวดศีรษะ กระดูกร้าว)	
อื่นๆ (ล่านจอดรถ ใต้ร่มไม้)	0.0	0.3	0.00	0.7	1.7	2.7
รวม	0.6	11.8	10.7	40.9	36.0	100.0

แผนภูมิที่ 4.49 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยลื้มในวัด จำแนกตามสถานที่ลื้มกับการบาดเจ็บจากการลื้ม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการลื้มต่างๆ มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ สะคุดพรرم เสื่อ หรือสิ่งของที่วางเกะกะ ลื่นจากพื้นเปียก และ มีขอบหรือขั้นสูงทำให้สะคุด แขนขาอ่อน

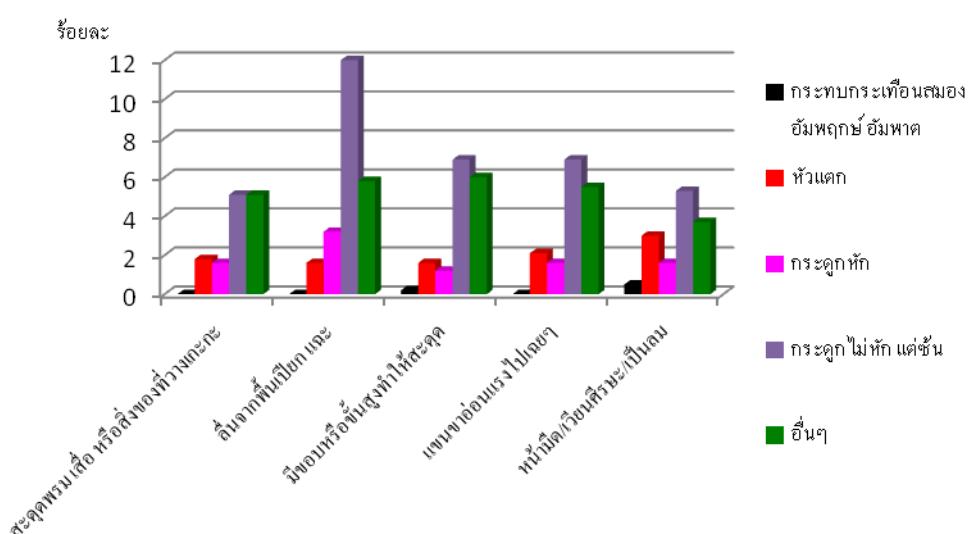
แรงไปเฉย ๆ และหน้ามีด/เวียนศีรษะ/เป็นลม กับการบาดเจ็บจากการล้ม พนบว่าผู้สูงอายุที่ล้มเนื่องจากสาเหตุดังกล่าว มีการบาดเจ็บจากการล้มสูงที่สุดคือ กระดูกไม่หัก แต่ชัน รองลงมาคืออื่นๆ (มีแพด ฟกช้ำ เจ็บสะโพก/หัวเข่า/ข้อเท้า ปวดศีรษะ กระดูกกร้าว) ยกเว้นการล้มเนื่องจากสะบัดพรหม เสื่อ หรือสิ่งของที่วางเกะกะรองลงมาคือ กระดูกไม่หัก แต่ชันกับอื่น ๆ เท่ากัน รองลงมาอีกคือ หัวแตก ยกเว้นการล้มเนื่องจากลื่นจากพื้นเปียก และ ที่มีการบาดเจ็บจากการล้มรองลงมาอีกคือ กระดูกหัก ดังตารางที่ 4.41 และแผนภูมิที่ 4.50

ตารางที่ 4.41 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด จำแนกตามสาเหตุการล้มกับการบาดเจ็บจากการล้ม

สาเหตุการล้ม (n = 300)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด ตามการบาดเจ็บจากการล้ม (ร้อย ละ)					รวม (ร้อยละ)
	กระแทบ กระเทือน สมอง อัมพฤกษ์ อัมพาต	หัวแตก	กระดูก หัก	กระดูก ไม่หัก แต่ชัน	อื่นๆ (มีแพด ฟก ช้ำ เจ็บสะโพก/หัว เข่า/ข้อเท้า ปวด ศีรษะ กระดูกกร้าว)	
สะบัดพรหม เสื่อ หรือ สิ่งของที่วางเกะกะ	0.0	1.8	1.6	5.1	5.1	13.6
ลื่นจากพื้นเปียก และ	0.0	1.6	3.2	12.0	5.8	22.6
มีขอบหรือขันสูงทำ ให้สะบัด	0.2	1.6	1.2	6.9	6.0	15.9
แขนขาอ่อนแรงไป เฉพาะ	0.0	2.1	1.6	6.9	5.5	16.1
หน้ามีด/เวียนศีรษะ/ เป็นลม	0.5	3.0	1.6	5.3	3.7	14.1
บริเวณที่เกิดเหตุมีด/ ไม่สว่าง/ไม่มีไฟ	0.0	0.7	0.7	1.2	2.5	5.1
สัตว์เลี้ยงวิ่งชนหรือ ขาทางเดิน	0.0	0.0	0.0	0.2	0.0	0.2

ตารางที่ 4.41 (ต่อ)

สาเหตุการล้ม (n = 300)	ผู้สูงอายุที่มีประวัติเคยล้มในวัด ตามการบาดเจ็บจากการล้ม (ร้อยละ)					รวม (ร้อยละ)
	กระแทบ กระเทือน สมอง อัมพฤกษ์ อัมพาต	หัวแตก	กระดูก หัก	กระดูก ไม่หัก แต่ช้ำ	อื่นๆ (มีแพล พก ข้าเจ็บสะโพก/หัว เข่า/ข้อเท้า ป่วย ศีรษะ กระดูกร้าว)	
รองเท้าที่สวมไม่ พอดี สะคุดสาย รองเท้า	0.0	0.9	0.9	2.3	1.4	5.5
อื่นๆ (พื้นบรุ่ง ร้าวไม่พื้น)	0.0	0.5	0.2	2.1	4.1	6.9
รวม	0.7	12.2	11.0	42.0	34.1	100.0

แผนภูมิที่ 4.50 ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีประวัติเคลื่อนไหวด้วยตนเองตามสถานที่ลืมกับการบัดเจ็บจากการลืม

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องการสำรวจความรุนแรง และความถี่ของการล้มภายในสถานที่ต่าง ๆ ในวัดในเขตจังหวัดนครราชสีมา เพื่อสำรวจความรุนแรงการล้ม ความถี่การล้ม บริเวณภายในวัดที่ผู้สูงอายุ เกิดการล้มถี่ที่สุด การศึกษาครั้งนี้เป็นการสำรวจเพื่อนำข้อมูลไปใช้ดำเนินความสำคัญของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในวัดได้ การศึกษาครั้งนี้มีเครื่องมือดังนี้คือ 1. แบบสำรวจความเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ (ปรับปรุงจากแบบสำรวจของ รศ. ไตรรัตน์ จารุทัศน์) 2. แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ ประกอบด้วยข้อมูลอายุ เพศ เชื้อชาติ ชนิดของบัตรแสดงตน ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ลักษณะการอยู่อาศัย รายละเอียดกิจกรรมด้านอาชีพ 3. แบบสัมภาษณ์ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในวัด และประวัติการล้มภายในวัด 4. แบบประเมินสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในวัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ผู้สูงอายุ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง ที่มีอายุมากกว่า 60 ปี โดยทำการสอบถามด้วยแบบสอบถามจากผู้สูงอายุที่มาปฏิบัติธรรมภายในวัด และผู้สูงอายุในชุมชนรอบๆ วัดที่ทำการสำรวจ ภายในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 22 วัด การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้สูงอายุ พื้นที่ในการศึกษาครั้งนี้ครอบคลุมทั้งเขตเมืองและชนบทของจังหวัดนครราชสีมา ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และแบบประเมินสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในวัด ถูกนำมาประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าร้อยละและความถี่ ความรุนแรงของการล้มภายในสถานที่ต่าง ๆ ในวัด จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มผู้สูงอายุที่เข้าวัด มากที่สุดอยู่ในช่วงอายุ 60-69 ปี จำนวน 409 คน ร้อยละ 55.1 ของผู้สูงอายุ จากตัวอย่างทั้งหมด 742 คน
2. ในด้านความรู้สึกต่อสุขภาพ ผู้สูงอายุที่มีสุขภาพปานกลางจะเข้ามาใช้บริการวัดสูงจำนวน 385 คน ร้อยละ 51.3 สุขภาพค่อนข้างอ่อนแอด จำนวน 173 คน (ร้อยละ 23.1) สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง จำนวน 163 คน (ร้อยละ 21.7) และสุขภาพแข็งแรงมาก จำนวน 16 คน (ร้อยละ 2.1)
3. ด้านโรคประจำตัว พบร่วมกับผู้สูงอายุเป็นโรคตา โรคต้อ ร้อยละ 20.2 เป็นโรคปวดหลัง ปวดเอว ร้อยละ 19.4 โรคเบาหวาน ร้อยละ 18.7 โรคความดันโลหิตสูง ร้อยละ 15.9 โรคไขข้อเสื่อม/ไขข้ออักเสบ/กระดูกพรุน ร้อยละ 14.7

4. ลักษณะการลืม และช่วงเวลาที่ลืม พบว่าผู้สูงอายุลืม จากลักษณะการลืมแบบสะคุดสูง กว่าการลืมลักษณะอื่นๆ จำนวน 311 คน (ร้อยละ 55.0) แยกตามช่วงเวลา ช่วงเวลา 08.00- 14.59 น. เป็นช่วงเวลาที่พบผู้สูงอายุลืมสูง จำนวน 287 คน (ร้อยละ 50.8) ช่วงเวลา 05.00- 07.59 น. พบ 170 คน (ร้อยละ 30.1) และ ช่วงเวลา 16.00- 18.59 น. พบ 76 คน (ร้อยละ 13.4)
5. ช่วงเวลาที่ผู้สูงอายุลืม กับลักษณะพื้นที่เป็นสถานที่ทำให้ผู้สูงอายุลืม พบว่าผู้สูงอายุลืมบริเวณพื้นที่ราบรูดกว่าบริเวณอื่น ๆ ร้อยละ 65.7 แยกตามช่วงเวลาที่ลืม การลืมตอนกลางวัน (มีแสงเพียงพอ) มีผู้สูงอายุลืม ร้อยละ 41.1 เวลากลางคืน (มีแสงไม่เพียงพอ) มีผู้สูงอายุลืม ร้อยละ 24.6 รองลงมาคือการลืมบริเวณบันไดหรือมีขั้น ร้อยละ 18.6 แยกตามช่วงเวลาที่เกิดการลืม ช่วงเวลากลางวัน (มีแสงเพียงพอ) ร้อยละ 8.0 ช่วงเวลากลางคืน(มีแสงไม่เพียงพอ) ร้อยละ 10.6 การลืมบริเวณบริเวณพื้นที่ราบแต่ไม่มีของระเกะระกะเกิด ร้อยละ 15.7 แยกตามช่วงเวลาที่เกิดการลืม ช่วงเวลากลางวัน(มีแสงเพียงพอ) ร้อยละ 7.4 การลืมเวลากลางคืน (มีแสงไม่เพียงพอ) ร้อยละ 8.3
6. ช่วงเวลาที่ลืม กับบริเวณที่ลืม พบว่าผู้สูงอายุเกิดการลืมที่บริเวณนอกตัวอาคารสูงกว่าบริเวณอื่น ๆ เกิดขึ้น ร้อยละ 47.9 โดยแยกตามช่วงเวลาที่เกิดการลืม การลืมตอนกลางวัน (มีแสงเพียงพอ) ร้อยละ 24.4 การลืมเวลากลางคืน (มีแสงไม่เพียงพอ) ร้อยละ 23.5 รองลงมาคือบริเวณห้องน้ำ ร้อยละ 21.6 แยกตามช่วงเวลาที่เกิดการลืม ช่วงเวลากลางวัน (มีแสงเพียงพอ) ร้อยละ 13.3 ช่วงเวลากลางคืน (มีแสงไม่เพียงพอ) ร้อยละ 8.3 การลืมในตัวอาคารยกเว้นห้องน้ำ เกิดการลืม ร้อยละ 30.5 แยกตามช่วงเวลาที่เกิดการลืม ช่วงเวลากลางวัน (มีแสงเพียงพอ) ร้อยละ 18.8 ช่วงเวลากลางคืน(มีแสงไม่เพียงพอ) ร้อยละ 11.7
7. ช่วงเวลาที่ลืม กับสถานที่ลืม เมื่อจำแนกการลืมของผู้สูงอายุตามสถานที่ต่างๆภายในบริเวณวัด พบว่าทางเดินนอกอาคาร เป็นสถานที่ที่มีการลืมน้อยที่สุด ร้อยละ 40.3 แยกตามช่วงเวลาที่เกิดการลืม ช่วงเวลากลางวัน (มีแสงเพียงพอ) ร้อยละ 20.7 ช่วงเวลากลางคืน (มีแสงไม่เพียงพอ) ร้อยละ 19.6 ห้องน้ำจำนวน ร้อยละ 21.4 แยกตามช่วงเวลาที่เกิดการลืม ช่วงเวลากลางวัน(มีแสงเพียงพอ) ร้อยละ 13.3 ช่วงเวลากลางคืน (มีแสงไม่เพียงพอ) ร้อยละ 8.1 และศาลาการเปรียญ ร้อยละ 14.9 แยกตามช่วงเวลาที่เกิดการลืม ช่วงเวลากลางวัน (มีแสงเพียงพอ) ร้อยละ 11.7 ช่วงเวลากลางคืน (มีแสงไม่เพียงพอ) ร้อยละ 3.2 และเมื่อแยกตามเวลากลางวัน และเวลากลางคืนหรือมีแสง

ส่วนไม่เพียงพอ พนว่าทางเดินนอกอาคาร คือสถานที่ที่เกิดการล้มพังในเวลากลางคืน สูงกว่าสถานที่อื่นๆ

8. ช่วงเวลาที่ล้ม กับสาเหตุการล้ม พนว่าผู้สูงอายุ ล้ม เพราะลื่นจากพื้นเปียกและ สูงสุด ร้อยละ 20.9 แยกตามช่วงเวลาที่เกิดการล้ม ช่วงเวลากลางวัน (มีแสงเพียงพอ) ร้อยละ 14.3 ช่วงเวลากลางคืน (มีแสงไม่เพียงพอ) ร้อยละ 6.6 ล้มจากขอบหรือขั้นสูงทำให้ สะคุด ร้อยละ 17.9 แยกตามช่วงเวลาที่เกิดการล้ม ช่วงเวลากลางวัน (มีแสงเพียงพอ) ร้อยละ 7.5 ช่วงเวลากลางคืน (มีแสงไม่เพียงพอ) ร้อยละ 10.4 และ ล้มจากสะคุดพร้อม เสื่อหรือสิ่งของที่วางเกะกะ ร้อยละ 13.2 แยกตามช่วงเวลาที่เกิดการล้ม ช่วงเวลา กลางวัน (มีแสงเพียงพอ) ร้อยละ 6.4 ช่วงเวลากลางคืน (มีแสงไม่เพียงพอ) ร้อยละ 6.8
9. เมื่อพิจารณาตามสถานที่ต่าง ๆ กับลักษณะการล้ม พนว่า การล้มแบบสะคุดเกิดขึ้นสูง ที่สุด และพบได้น้อยใน ทางเดินนอกอาคาร ร้อยละ 32.5 และในตัวอาคารยกเว้น ห้องน้ำ ร้อยละ 16.3 ส่วนการล้มแบบลื่น ไถลพบบ่อยบริเวณทางเดินนอกอาคาร ร้อยละ 12.6 ในห้องน้ำ ร้อยละ 11.7
10. จำแนกตามการบาดเจ็บ ของผู้สูงอายุที่ล้มในวัด พนว่าผู้สูงอายุบาดเจ็บรุนแรงแยกเป็น หัวแตก ร้อยละ 11.8 พนมากบริเวณศالาการเบรี่ยญ ร้อยละ 4.7 กระดูกที่ข้อมือหัก ร้อยละ 10.7 พนมากบริเวณศالาการเบรี่ยญ ร้อยละ 3.3 กระดูกไม่หักแต่ช้ำ ร้อยละ 40.9 และอื่น ๆ (ไม่บาดเจ็บ แพลงลอก ฟกช้ำ) ร้อยละ 36.0
11. จำแนกสถานที่ภายในวัดที่ 5 อันดับแรกที่พบผู้สูงอายุล้มมากที่สุด 1) ทางเดินรอบ อาคาร ร้อยละ 40.3 2) ห้องน้ำ ร้อยละ 21.4 3) ศالาการเบรี่ยญ ร้อยละ 14.9 4) บันได ขึ้นศالาการเบรี่ยญ ร้อยละ 13.1 5) อื่นๆ (ลานจอดรถ ใต้ร่มไม้)
12. สถานที่ที่จะต้องทำการปรับปรุงแก้ไข เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ 1) ทางเดินนอก อาคาร 2) ห้องน้ำ 3) บันไดขึ้นศالาการเบรี่ยญ 4) ศالาการเบรี่ยญ 5) อื่นๆ (ลานจอด รถ ใต้ร่มไม้) 6) บันไดขึ้นโภสต์ 7) โภสต์ 8) กุฎิ

เอกสารอ้างอิง

กฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา

พ.ศ. 2544

กฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพื้นที่สมรรถภาพคนพิการ

พ.ศ. 2524

ระเบียบคณะกรรมการพื้นที่สมรรถภาพคนพิการว่าด้วยมาตรฐานอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวกโดยตรงแก่คนพิการ พ.ศ. 2544

คู่มือปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม การออกแบบสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ

ทุกคน(Universal Design Code of Practice) ฉบับ พ.ศ. 2551

วิพรณ ประจวบเหมาะ นภารพ ชัยวรรณ มาลินี วงศ์ลีทีชี ศิริวรรณ ศิริบุญ และ ชนิดี มลินทาง
กร 2551. รายงานการศึกษาโครงการสร้างระบบการติดตามและประเมินผลแผนผู้สูงอายุ
แห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545-2564). กรุงเทพมหานคร. วิทยาลัยประชากรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำนักส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์

“ตรัตน์ จารุทัศน์ 2551. รายงานการติดตัวแบบโครงการที่ได้รับรางวัล โครงการกิจกรรมการ
ประกวดให้รางวัลอาคาร – สถานที่ ที่เป็นมิตรสำหรับผู้สูงอายุ Aging Friendly
Environment สัญญาเลขที่ TGRI51012 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริม
สุขภาพ (สสส.)

ทิวารพ ทิววรรณกิจ สุกี้ยา ออมฉายา พรภรณี ปึงสุวรรณ และ ลักษณา มาทอ 2553. การทรงตัว
การลืม และคุณภาพชีวิตในผู้สูงอายุที่เคลื่อนไหวและไม่เคลื่อนไหวร่างกายเป็นประจำ.
วารสารเทคนิคการแพทย์และกายภาพบำบัด Vol.22 No.3 กันยายน-ธันวาคม 2553 หน้า
271-279.

สังกรานต์ กันทอง 2553. การเข้าถึงอาคารและบริการระบบคมนาคมสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุ ผู้
พิการ หรือผู้ทุพพลภาพ กับความพร้อมในการจัดสภาพแวดล้อมที่ทุกคนสามารถเข้าถึง
และใช้ประโยชน์ได้ในประเทศไทย. วารสารนักบริหาร. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร
สิงหาคม 2553, หน้า 126-133.

มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย 2553. สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2552.
กรุงเทพมหานคร. 180 หน้า

วิพรรณ ประจำหน่วย นภารต ชโภวรรณ มาลินี วงศ์สิทธิ์ ศิริวรรณ ศิรินุญ และ ชนิดตี มลินทาง
ครุ 2551. รายงานการศึกษาโครงการสร้างระบบการติดตามและประเมินผลแผนผู้สูงอายุ
แห่งชาติดังข้อที่ 2 (พ.ศ. 2545-2564). กรุงเทพมหานคร. วิทยาลัยประชากรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำนักส่งเสริมและพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์

**กฎกระทรวง กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร
สำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ. ๒๕๔๘**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
และมาตรา ๙ (๑) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็น^๑
พระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา
๑๕ประกอบกับมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่ง^๒
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำ ได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย^๓
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออก
กฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

**ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพื้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจา^๔
นุเบกษาเป็นต้นไป**

**ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้ “สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และ
คนชรา” หมายความว่า ส่วนของอาคารที่สร้างขึ้นและอุปกรณ์อันเป็นส่วนประกอบ
ของอาคารที่ติดหรือตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคารเพื่ออำนวยความสะดวกในการ
ใช้อาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา**

“ลิฟต์” หมายความว่า อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับนำคนขึ้นลงระหว่างพื้นของอาคารที่ต่างระดับ^๕
กันแต่ไม่ใช่บันไดเลื่อนหรือทางเลื่อน

“พื้นผิวต่างสัมผัส” หมายความว่า พื้นผิวที่มีผิวสัมผัสและสีซึ่งมีความแตกต่างไปจาก^๖
พื้นผิวและสีในบริเวณข้างเคียงซึ่งคนพิการทางการมองเห็นสามารถสัมผัสได้

“ความกว้างสูทชิ” หมายความว่า ความกว้างที่วัดจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งโดยปราศจาก^๗
สิ่งใด ๆ กีดขวาง

**ข้อ ๓ อาคารประเภทและลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ
ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ ในบริเวณที่เปิด^๘
ให้บริการแก่บุคคลทั่วไป**

- (๑) โรงพยาบาล สถานพยาบาล ศูนย์บริการสาธารณสุข สถานีอนามัย อาคารที่ทำการของราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย สถานศึกษา หอสมุดและพิพิธภัณฑสถานของรัฐ สถานีข่าวส่วนมวลชน เช่น ท่าอากาศยาน สถานีรถไฟ สถานีรถ ท่าเทียบเรือที่มีพื้นที่ส่วนโอดของอาคารที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไปเกิน ๓๐๐ ตารางเมตร
- (๒) สำนักงาน โรงแรม หอประชุม สนามกีฬา ศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้าประเภทต่าง ๆ ที่มีพื้นที่ส่วนโอดของอาคารที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไปเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร

หมวด ๑

ป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ ๔ อาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ตามสมควร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) สัญลักษณ์รูปผู้พิการ
- (๒) เครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา
- (๓) สัญลักษณ์ หรือตัวอักษรแสดงประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ข้อ ๕ สัญลักษณ์รูปผู้พิการ เครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา และสัญลักษณ์หรือตัวอักษรแสดงประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ตามข้อ ๔ ให้เป็นสีขาวโดยพื้นป้ายเป็นสีน้ำเงิน หรือเป็นสีน้ำเงินโดยพื้นป้ายเป็นสีขาว

ข้อ ๖ ป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ต้องมีความชัดเจน มองเห็นได้ง่าย ติดอยู่ในตำแหน่งที่ไม่ทำให้สับสน และต้องจัดให้มีแสงส่องสว่างเป็นพิเศษทั้งกลางวันและกลางคืน

หมวด ๒

ทางลาดและลิฟต์

ข้อ ๗ อาคารตามข้อ ๓ หากระดับพื้นภายในอาคาร หรือระดับพื้นภายในอาคารกับภายนอกอาคาร หรือระดับพื้นทางเดินภายนอกอาคารมีความต่างระดับกันเกิน ๒๐

- มิลลิเมตร มีทางลาดหรือลิฟต์ระหว่างพื้นที่ต่างระดับกัน แต่ถ้ามีความต่างระดับกันไม่เกิน ๒๐ มิลลิเมตร ต้องปูดุมพื้นส่วนที่ต่างระดับกันไม่เกิน ๕๕ องศา
- ข้อ ๙ ทางลาดให้มีลักษณะ ดังต่อไปนี้
- (๑) พื้นผิวทางลาดต้องเป็นวัสดุที่ไม่ลื่น
 - (๒) พื้นผิวของจุดต่อเนื่องระหว่างพื้นกับทางลาดต้องเรียบไม่สะคุค
 - (๓) ความกว้างสูบที่ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ มิลลิเมตร ในกรณีที่ทางลาดมีความยาวของทุกช่วงรวมกันตั้งแต่ ๖,๐๐๐ มิลลิเมตร ขึ้นไป ต้องมีความกว้างสูบที่ไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร
 - (๔) มีพื้นที่หน้าทางลาดเป็นที่ว่างยาวยไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร
 - (๕) ทางลาดต้องมีความลาดชันไม่เกิน ๑:๑๒ และมีความยาวช่วงละไม่เกิน ๖,๐๐๐ มิลลิเมตร ในกรณีที่ทางลาดยาวเกิน ๖,๐๐๐ มิลลิเมตร ต้องจัดให้มีชานพักยาวยไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร คั่นระหว่างแต่ละช่วงของทางลาด
 - (๖) ทางลาดด้านที่ไม่มีผนังกันให้ยกขอบสูงจากพื้นผิวของทางลาดไม่น้อยกว่า ๕๐ มิลลิเมตร และมีร้าวกันตก
 - (๗) ทางลาดที่มีความยาวตั้งแต่ ๒,๕๐๐ มิลลิเมตร ขึ้นไป ต้องมีราบขับทึ้งสองด้านโดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้
 - (ก) ทำด้วยวัสดุเรียบ มีความมั่นคงแข็งแรง ไม่เป็นอันตรายในการขับและไม่ลื่น
 - (ข) มีลักษณะกลม โดยมีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๓๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๔๐ มิลลิเมตร
 - (ค) สูงจากพื้น ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐๐ มิลลิเมตร
 - (๙) ราบขับด้านที่อยู่ติดผนังให้มีระยะห่างจากผนังไม่น้อยกว่า ๕๐ มิลลิเมตร มีความสูงจากจุดยึด ไม่น้อยกว่า ๑๒๐ มิลลิเมตร และผนังบริเวณราบขับต้องเป็นผนังเรียบ
 - (จ) ราบขับต้องยาวยต่อเนื่อง และส่วนที่ยึดติดกับผนังจะต้องไม่กีดขวางหรือเป็นอุปสรรคต่อการใช้ของคนพิการทางการมองเห็น
 - (น) ปลายของราบขับให้ยื่นเล็กจากจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของทางลาดไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร

- (๔) มีป้ายแสดงทิศทาง ตำแหน่ง หรือหมายเลขอันดับของอาคารที่คุณพิการทางการมองเห็น และคนชราสามารถทราบความหมายได้ ตั้งอยู่บริเวณทางขึ้นและทางลงของทางลาดที่เชื่อมระหว่างชั้นของอาคาร
- (๕) ให้มีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ในบริเวณทางลาดที่จัดไว้ให้แก่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ข้อ ๕ อาคารตามข้อ ๓ ที่มีจำนวนชั้นตั้งแต่สองชั้นขึ้นไปต้องจัดให้มีลิฟต์หรือทางลาดที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้ระหว่างชั้นของอาคาร ลิฟต์ที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้ต้องสามารถขึ้นลงได้ทุกชั้น มีระบบควบคุมลิฟต์ที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถควบคุมได้เอง ใช้งานได้อย่างปลอดภัย และจัดไว้ในบริเวณที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถใช้ได้สะดวกให้มีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ที่ช่องประตูด้านนอกของลิฟต์ที่จัดไว้ให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชราใช้ได้

ข้อ ๑๐ ลิฟต์ที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้ที่มีลักษณะเป็นห้องลิฟต์ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ขนาดของห้องลิฟต์ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑,๖๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๑,๔๐๐ มิลลิเมตร

(๒) ช่องประตูลิฟต์ต้องมีความกว้างสูบที่ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ มิลลิเมตร และต้องมีระบบแสงเพื่อป้องกันไม่ให้ประตูลิฟต์หนีบผู้โดยสาร

(๓) มีพื้นผิวต่างสัมผัสบนพื้นบริเวณหน้าประตูลิฟต์กว้าง ๓๐๐ มิลลิเมตร และยาว ๕๐๐ มิลลิเมตร ซึ่งอยู่ห่างจากประตูลิฟต์ไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๖๐ มิลลิเมตร

(๔) ปูมกดเรียกลิฟต์ ปูมบังคับลิฟต์ และปูมสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) ปูมล่างสุดอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๕๐๐ มิลลิเมตร ปูมบนสุดอยู่สูงจากพื้นไม่เกินกว่า ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร และห่างจากมุกภายในห้องลิฟต์ไม่น้อยกว่า ๔๐๐ มิลลิเมตร ในกรณีที่ห้องลิฟต์มีขนาดกว้างและยาวน้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(ข) มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒๐ มิลลิเมตร มีอักษรเบรลล์กำกับไว้ทุกปูมเมื่อกดปูมจะต้องมีเสียงดังและมีแสง

(ค) ไม่มีสิ่งกีดขวางบริเวณที่กดปูมลิฟต์

- (๕) มีร้าวจับโดยรอบภายในลิฟต์ โดยรวมมีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๘ (๓) (ก)
- (๖) (ก) และ (ง)
- (๗) มีตัวเลขและเสียงบอกตำแหน่งชั้นต่าง ๆ เมื่อลิฟต์หยุด และขึ้นหรือลง
- (๘) มีป้ายแสดงหมายเลขอุ้งและแสดงทิศทางบริเวณโถงหน้าประตูลิฟต์และติดอยู่ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน
- (๙) ในกรณีที่ลิฟต์ขัดข้องให้มีทั้งเสียงและแสงไฟเตือนภัยเป็นไฟกระพริบสีแดงเพื่อให้คนพิการทางการมองเห็นและคนพิการทางการได้ยินทราบ และให้มีไฟกระพริบสีเขียวเป็นสัญญาณให้คนพิการทางการได้ยินได้ทราบว่าผู้ที่อยู่ข้างนอกรับทราบแล้วว่าลิฟต์ขัดข้องและกำลังให้ความช่วยเหลืออยู่
- (๑๐) มีโทรศัพท์แจ้งเหตุฉุกเฉินภายในลิฟต์ซึ่งสามารถติดต่อกับภายนอกได้ โดยต้องอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๕๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร
- (๑๑) มีระบบการทำงานที่ทำให้ลิฟต์เลื่อนมาอยู่ตรงที่จอดชั้นระดับพื้นดินและประตูลิฟต์ต้องเปิดโดยอัตโนมัติเมื่อไฟฟ้าดับ

หมวด ๓

บันได

- ข้อ ๑๑ อาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีบันไดที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราใช้ได้อย่างน้อยชั้นละ ๑ แห่ง โดยต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้
- (๑) มีความกว้างสูตรที่ไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร
- (๒) มีชานพักทุกระยะในแนวคิ่ง ไม่เกิน ๒,๐๐๐ มิลลิเมตร
- (๓) มีร้าวบันไดทั้งสองข้าง โดยให้ร้าวมีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๘ (๗)
- (๔) ลูกตั้งสูงไม่เกิน ๑๕๐ มิลลิเมตร ลูกนอนเมื่อหักส่วนที่ขึ้นบันไดเหลือกันออกแล้วเหลือความกว้างไม่น้อยกว่า ๑๘๐ มิลลิเมตร และมีขนาดสม่ำเสมอตลอดช่วงบันได ในกรณีที่ขึ้นบันไดเหลือกันหรือมีจมูกบันไดให้มีระยะเหลือกันได้ไม่เกิน ๒๐ มิลลิเมตร
- (๕) พื้นผิวของบันไดต้องใช้วัสดุที่ไม่ลื่น
- (๖) ลูกตั้งบันไดห้ามเปิดเป็นช่องโล่ง
- (๗) มีป้ายแสดงทิศทาง ตำแหน่ง หรือหมายเลขอุ้งของอาคารที่คนพิการทางการมองเห็น และคนชราสามารถทราบความหมายได้ ตั้งอยู่บริเวณทางขึ้นและทางลงของบันไดที่เชื่อมระหว่างชั้นของอาคาร

หมวด ๔

ที่จอดรถ

ข้อ ๑๒ อาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา อย่างน้อยตามอัตราส่วน ดังนี้

(๑) ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ ๑๐ คัน แต่ไม่เกิน ๕๐ คัน ให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อย ๑ คัน

(๒) ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ ๕๐ คัน แต่ไม่เกิน ๑๐๐ คัน ให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อย ๒ คัน

(๓) ถ้าจำนวนที่จอดรถตั้งแต่ ๑๐๑ คัน ขึ้นไป ให้มีที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอย่างน้อย ๒ คัน และเพิ่มขึ้นอีก ๑ คัน สำหรับทุก ๆ จำนวนรถ ๑๐๐ คันที่เพิ่มขึ้นเศษของ ๑๐๐ คัน ถ้าเกินกว่า ๕๐ คัน ให้คิดเป็น ๑๐๐ คัน

ข้อ ๑๓ ที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราให้จัดไว้ใกล้ทางเข้าออกอาคารให้มากที่สุด มีลักษณะไม่บานกว้างกว้างเดินรถ มีพื้นผิวเรียบ มีระดับเสมอ กัน และมีสัญลักษณ์รูปผู้พิการนั่งเก้าอี้ล้ออยู่บนพื้นของที่จอดรถด้านที่ติดกับทางเดินรถ มีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๕๐๐ มิลลิเมตร และมีป้ายขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร ติดอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ มิลลิเมตร ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๑๔ ที่จอดรถสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้างไม่น้อยกว่า ๒,๔๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ มิลลิเมตร และจัดให้มีที่ว่างข้างที่จอดรถกว้างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร ตลอดความยาวของที่จอดรถ โดยที่ว่างดังกล่าวต้องมีลักษณะพื้นผิวเรียบและมีระดับเสมอ กับที่จอดรถ

หมวด ๕

ทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร และทางเชื่อมระหว่างอาคาร

ข้อ ๑๕ อาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีทางเข้าอาคารเพื่อให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้โดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพื้นผิวเรียบเสมอ กัน ไม่ลื่น ไม่มีสิ่งกีดขวาง หรือส่วนของอาคารยื่นลำ ออกมาเป็นอุปสรรคหรืออาจทำให้เกิดอันตรายต่อผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

(๒) อยู่ในระดับเดียวกับพื้นถนนภายนอกอาคารหรือพื้นลานจอดรถ ในกรณีที่อยู่ต่างระดับต้องมีทางลาดที่สามารถขึ้นลงได้สะดวก และทางลาดนี้ให้อยู่ใกล้ที่จอดรถ

ข้อ ๑๖ ในการณ์ที่มีอาคารตามข้อ ๓ หลายอาคารอยู่ภายนอกบริเวณเดียวกันที่มีการใช้อาคารร่วมกัน จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม ต้องจัดให้มีทางเดินระหว่างอาคารนั้น และจากอาคารแต่ละอาคารนั้นไปสู่ทางสาธารณะ ลานจอดรถหรืออาคารที่จอดรถทางเดินตามวรรคหนึ่งต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) พื้นที่ทางเดินต้องเรียบ ไม่ลื่น และมีความกว้างสูงสุดไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(๒) หากมีท่อระบายน้ำหรือร่างระบายน้ำบนพื้นดินต้องมีฝาปิดสนิท ถ้าฝาเป็นแบบ
ตะแกรงหรือแบบรู ต้องมีขนาดของช่องตะแกรงหรือเส้นผ่านศูนย์กลางของรู
กว้างไม่เกิน ๑๓ มิลลิเมตรแนวร่องหรือแนวของร่างจะต้องวางกับแนวทาง
เดิน

(๓) ในบริเวณที่เป็นทางแยกหรือทางเลี้ยวให้มีพื้นผิวต่างสัมผัส

(๔) ในกรณีที่มีสิ่งกีดขวางที่จำเป็นบนทางเดิน ต้องจัดให้อยู่ในแนวเดียวกัน โดยไม่กีดขวางทางเดิน และจัดให้มีพื้นผิวต่างสัมผัสหรือมีการกันเพื่อให้ทราบ ก่อนถึงสิ่งกีดขวาง และอยู่ห่างสิ่งกีดขวางไม่น้อยกว่า ๑๐๐ มิลลิเมตร

(๕) ป้ายหรือสิ่งอื่นใดที่ແขวนอยู่หน้าทางเดิน ต้องมีความสูงจากพื้นทางเดินไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ มิลลิเมตร

(๖) ในกรณีที่พื้นที่ทางเดินกับพื้นถนนมีระดับต่างกัน ให้มีพื้นลาดที่มีความลาดชันไม่เกิน ๑:๑๐

ข้อ ๑๗ อาการตามข้อ ๓ ที่มีทางเชื่อมระหว่างอาการ ต้องมีผนังหรือราวกันตกทึ้งสองด้าน โดยมีร้าวจับซึ่งมีลักษณะตามข้อ ๘ (๙) (ก) (ข) (ค) (ง) และ (จ) ที่ผนังหรือราวกันตกนั้น และมีทางเดินซึ่งมีลักษณะตามข้อ ๑๖ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕)

អំពី ៦

ປະຕູ

ข้อ ๑๙ ประคุณของอาคารตามข้อ ๓ ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๓) เปิดปิด ได้ง่าย

- (๒) หากมีธารณีประตุ ความสูงของธารณีประตุต้องไม่เกินกว่า ๒๐ มิลลิเมตร และให้ขอบทั้งสองด้านมีความลาดเอียงไม่เกิน ๔๕ องศา เพื่อให้เก้าอี้ล้อหรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราที่ใช้อุปกรณ์ช่วยเดินสามารถขึ้นได้สะดวก
- (๓) ช่องประตุต้องมีความกว้างสูงที่ไม่น้อยกว่า ๕๐ มิลลิเมตร
- (๔) ในกรณีที่ประตุเป็นแบบบานเปิดผลักเข้าออก เมื่อเปิดออกสู่ทางเดินหรือระเบียงต้องมีพื้นที่ว่างขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร
- (๕) ในกรณีที่ประตุเป็นแบบบานเลื่อนหรือแบบบานเปิดให้มีจับที่มีขนาดเท่ากันระหว่างตามข้อ ๘ (๗) (匕) ในแนวเดิ่งทั้งด้านในและด้านนอกของประตุซึ่งมีปลายด้านบนสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร และปลายด้านล่างไม่เกิน ๘๐๐ มิลลิเมตร ในกรณีที่เป็นประตุบานเปิดออกให้มีระหว่างตามแนวอนด้านในประตุ และในกรณีที่เป็นประตุบานเปิดเข้าให้มีระหว่างตามแนวอนด้านนอกประตุระหว่างดังกล่าวให้สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิเมตร ยาวไปตามความกว้างของประตุ
- (๖) ในกรณีที่ประตุเป็นกระจกร้อนหรือถุงฟิกเป็นกระจก ให้ติดเครื่องหมายหรือແบนสีที่สังเกตเห็นได้ชัด
- (๗) อุปกรณ์เปิดปิดประตุต้องเป็นชนิดก้านบิดหรือแกนผลัก อยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๒๐๐ มิลลิเมตรประตุตามวรรคหนึ่งต้องไม่ติดตั้งอุปกรณ์ชนิดที่บังกับให้บานประตุปิดได้เองที่อาจทำให้ประตุหนีบหรือกระแทกผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ข้อ ๑๕ ข้อกำหนดตามข้อ ๑๙ ไม่ใช้บังกับกับประตุหนีไฟและประตุเปิดปิดโดยใช้ระบบอัตโนมัติ

หมวด ๓

ห้องส้วม

ข้อ ๒๐ อาคารตามข้อ ๓ ที่จัดให้มีห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไป ต้องจัดให้มีห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้อย่างน้อย ๑ ห้องในห้องส้วมนั้นหรือจะจัดแยกออกจากอยู่ในบริเวณเดียวกันกับห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไปก็ได้ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

ต้องจัดให้มีห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้อย่าง
น้อย ๑ ห้อง

ข้อ ๒๑ ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้^{*}

(๑) มีพื้นที่ว่างภายในห้องส้วมเพื่อให้เก้าอี้ถือสามารถเดินทางเข้าออกได้สะดวก มีเส้น
ผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร

(๒) ประตูของห้องที่ตั้งโถส้วมเป็นแบบบานเปิดออกสู่ภายนอก โดยต้องเปิดค้าง
ได้ไม่น้อยกว่า ๖๐ องศา หรือเป็นแบบบานเลื่อน และมีสัญลักษณ์รูปผู้พิการ
ติดไว้ที่ประตูด้านหน้าห้องส้วมลักษณะของประตูออกจากที่ก่อรากมาข้างตัน
ให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวด ๖

(๓) พื้นห้องส้วมต้องมีระดับเสมอ กับพื้นภายนอก ถ้าเป็นพื้นต่างระดับต้องมี
ลักษณะเป็นทางลาดตามหมวด ๒ และวัสดุพื้นห้องส้วมต้องไม่ลื่น

(๔) พื้นห้องส้วมต้องมีความลาดเอียงเพียงพอไปยังช่องระบายน้ำทึบเพื่อที่จะไม่ให้
น้ำขังบนพื้น

(๕) มีโถส้วมชนิดนั่งราน สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๔๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐
มิลลิเมตร มีพนักพิงหลังที่ให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราที่ไม่สามารถ
นั่งตรงตัวได้เองใช้พิงได้และที่ปล่อยน้ำเป็นชนิดคันโยก บุ้มกดขนาดใหญ่
หรือชนิดอื่นที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถใช้ได้อย่างสะดวก
มีด้านข้างด้านหนึ่งของโถส้วมอยู่ชิดผนังโดยมีระยะห่างวัดจากกึ่งกลางโถ^๑
ส้วมถึงผนังไม่น้อยกว่า ๔๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิเมตร ต้องมีรา
งับที่ผนัง ส่วนด้านที่ไม่ชิดผนังให้มีที่ว่างมากพอที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ
และคนชราที่นั่งเก้าอี้ถือสามารถเข้าไปใช้โถส้วมได้โดยสะดวก ในกรณีที่
ด้านข้างของโถส้วมทั้งสองด้านอยู่ห่างจากผนังเกิน ๕๐๐ มิลลิเมตร ต้องมีรา
งับที่มีลักษณะตาม (๓)

(๖) มีรางับบริเวณด้านที่ชิดผนังเพื่อช่วยในการพยุงตัว เป็นรางับในแนวนอน
และแนวตั้ง โดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้^{*}

(ก) รางับในแนวนอนมีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่
เกิน ๗๐๐ มิลลิเมตร และให้ยันล้ำออกมาจากด้านหน้าโถส้วมอีกไม่น้อย
กว่า ๒๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ มิลลิเมตร

- (๗) ราวจันในแนวคิ่งต่อจากปลายของราวจันในแนวโนนด้านหน้าโถส้วมมีความยาววัดจากปลายของราวจันในแนวโนนขึ้นไปอย่างน้อย ๖๐๐ มิลลิเมตรราวจันตาม (๖) (ก) และ (ข) อาจเป็นราواتอเนื่องกันก็ได้
- (๘) ด้านข้างโถส้วมด้านที่ไม่ชิดผนังให้มีราวจันติดผนังแบบพับเก็บได้ในแนวระบาน เมื่อการออกให้มีระบบล็อกที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถปลดล็อกได้ง่าย มีระยะห่างจากขอบของโถส้วมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ มิลลิเมตร และมีความยาวไม่น้อยกว่า ๕๕๐ มิลลิเมตร
- (๙) นอกเหนือจากราวจันตาม (๖) และ (๗) ต้องมีราวจันเพื่อนำไปสู่สุขภัณฑ์อื่น ๆ ภายในห้องส้วม มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิเมตร
- (๑๐) ติดตั้งระบบสัญญาณแสงและสัญญาณเสียงให้ผู้ที่อยู่ภายนอกแจ้งภัยแก่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา และระบบสัญญาณแสงและสัญญาณเสียงให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถแจ้งเหตุหรือเรียกหาผู้ช่วยในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉิน ไว้ในห้องส้วม โดยมีปุ่มกดหรือปุ่มสัมผัสให้สัญญาณทำงานซึ่งติดตั้งอยู่ในตำแหน่งที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถใช้งานได้สะดวก
- (๑๑) มีอ่างล้างมือโดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้
- (ก) ให้อ่างล้างมือด้านที่ติดผนังไปจนถึงขอบอ่างเป็นที่วาง เพื่อให้เก้าอี้ล้อสามารถสอดเข้าไปได้ โดยขอบอ่างอยู่ห่างจากผนังไม่น้อยกว่า ๔๕๐ มิลลิเมตร และต้องอยู่ในตำแหน่งที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าประชิดได้โดยไม่มีลิ่งกีดขวาง
- (ข) มีความสูงจากพื้นถึงขอบของอ่างไม่น้อยกว่า ๑๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐๐ มิลลิเมตร และมีราวจันในแนวโนนแบบพับเก็บได้ในแนวคิ่งทึบสองข้างของอ่าง
- (ค) ก้อนน้ำเป็นชนิดก้านโยกหรือก้านกดหรือก้านหมุนหรือระบบอัตโนมัติ ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอยู่ภายใต้ห้องส้วมที่จัดไว้สำหรับบุคคลทั่วไป และมีทางเข้าก่อนถึงตัวห้องส้วม ต้องจัดให้ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราอยู่ในตำแหน่งที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไปตาม

วรรณนี้ หากได้จัดสำหรับผู้ชายและผู้หญิงต่างหากจากกันให้มีอักษรเบรล์ แสดงให้รู้ว่าเป็นห้องส้วมชายหรือหญิงดิจิไว้ที่ผนังข้างทางเข้าในตำแหน่งที่สามารถสัมผัสได้ด้วย

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่เป็นห้องส้วมสำหรับผู้ชายที่มิใช่ห้องส้วมสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราตามข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ ให้มีที่ถ่ายปัสสาวะที่มีระดับเสมอพื้นอย่างน้อย ๑ ที่ โดยมีราวกันในแนวนอนอยู่ด้านบนของที่ถ่ายปัสสาวะยาวไม่น้อยกว่า ๕๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๖๐๐ มิลลิเมตรมีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๓๐๐ มิลลิเมตร และมีราวกันด้านข้างของที่ถ่ายปัสสาวะทึ่งสองข้าง มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๘๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร ซึ่งยื่นออกมาจากผนังไม่น้อยกว่า ๕๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๖๐๐ มิลลิเมตร

ข้อ ๒๔ ราวกันห้องส้วมให้มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๙ (๙) (ก) และ (ข)

หมวด ๔ พื้นผิวต่างสัมผัส

ข้อ ๒๕ อาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีพื้นผิวต่างสัมผัสสำหรับคนพิการทางการมองเห็นที่พื้นบริเวณต่างระดับที่มีระดับต่างกันเกิน ๒๐๐ มิลลิเมตร ที่ทางขึ้นและทางลงของทางลาดหรือบันไดที่พื้นด้านหน้าและด้านหลังประตูทางเข้าอาคาร และที่พื้นด้านหน้าของประตูห้องส้วม โดยมีขนาดกว้าง ๓๐๐ มิลลิเมตร และมีความยาวเท่ากับและนานาไปกับความกว้างของช่องทางเดินของพื้นต่างระดับทางลาดบันได หรือประตู และขอบของพื้นผิวต่างสัมผัสอยู่ห่างจากจุดเริ่มต้นของทางขึ้นหรือทางลงของพื้นต่างระดับ ทางลาด บันได หรือประตูไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๓๕๐ มิลลิเมตรในกรณีของสถานีขนส่งมวลชน ให้ขอบนอกของพื้นผิวต่างสัมผัสอยู่ห่างจากขอบของชานชาลาไม่น้อยกว่า ๖๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกินกว่า ๖๕๐ มิลลิเมตร

หมวด ๕

โรงมหรสพ หอประชุม และโรงเรียน

ข้อ ๒๖ อาคารตามข้อ ๓ ที่เป็นโรงมหรสพหรือหอประชุมต้องจัดให้มีพื้นที่เฉพาะสำหรับเก้าอี้สักอ่ายางน้อยหนึ่งที่ทุก ๆ จำนวน ๑๐๐ ที่นั่ง โดยพื้นที่เฉพาะนี้เป็นพื้นที่รับขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ มิลลิเมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๑,๔๐๐ มิลลิเมตร ต่อหนึ่งที่ อยู่ในตำแหน่งที่เข้าออกได้

ข้อ ๒๗ อาคารตามข้อ ๓ ที่เป็นโรงเรมที่มีห้องพักตั้งแต่ ๑๐๐ ห้อง ขึ้นไป ต้องจัดให้มีห้องพักที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา เข้าใช้ได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งห้องต่อจำนวนห้องพักทุก๑๐๐ ห้อง โดยห้องพักดังกล่าวต้องมีส่วนประกอบและมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) อยู่ใกล้บันไดหรือบันไดหนีไฟหรือลิฟต์ดับเพลิง
- (๒) ภายในห้องพักต้องจัดให้มีสัญญาณบอกเหตุหรือเตือนภัยทั้งสัญญาณที่เป็นเสียงและแสงและระบบสั่นสะเทือนติดตั้งบริเวณที่นอนในกรณีเกิดอัคคีภัยหรือเหตุอันตรายอย่างอื่น เพื่อให้ผู้ที่อยู่ภายในห้องพักทราบ และมีสวิตซ์สัญญาณแสงและสวิตซ์สัญญาณเสียงแจ้งภัยหรือเรียกให้ผู้ที่อยู่ภายนอกทราบว่ามีคนอยู่ในห้องพัก
- (๓) มีแผนผังต่างสัมผสของอาคารในชั้นที่มีห้องพักที่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราเข้าใช้ได้ มีอักษรเบรลล์แสดงตำแหน่งของห้องพัก บันไดหนีไฟ และพิเศษทางไปสู่บันไดหนีไฟโดยติดไว้ที่กึ่งกลางบานประตูด้านในและอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑,๓๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๙๐๐ มิลลิเมตร
- (๔) มีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ที่ประตูด้านหน้าห้องพักสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ข้อ ๒๘ ห้องพักในโรงเรมที่จัดสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา ต้องมีที่อาบน้ำซึ่งเป็นแบบฝึกบัวหรือแบบอ่างอาบน้ำ โดยมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) ที่อาบน้ำแบบฝึกบัว
 - (ก) มีพื้นที่ว่างขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า ๑,๑๐๐ มิลลิเมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร
 - (ข) มีที่นั่งสำหรับอาบน้ำที่มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๔๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิเมตร
 - (ค) มีราวจับในแนวนอนที่ด้านข้างของที่นั่ง มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๗๐๐ มิลลิเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๖๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๗๐๐ มิลลิเมตร และมีราวจับในแนวตั้งต่อจากปลายของราวจับในแนวนอน และมีความยาวจากปลายของราวจับในแนวนอนขึ้นไปอย่างน้อย ๖๐๐ มิลลิเมตร
- (๒) ที่อาบน้ำแบบอ่างอาบน้ำ

- (ก) มีราบจันในแนวตั้งอยู่ห่างจากผนังด้านหัวอ่างอาบน้ำ ๖๐๐ มิลลิเมตร โดยปลายด้านล่างอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๗๐๐ มิลลิเมตร มีความยาวอย่างน้อย ๖๐๐ มิลลิเมตร
- (ข) มีราบจันในแนวนอนที่ปลายของราบจันในแนวตั้ง และยาวไปจนถึงผนังห้องอาบน้ำ ด้านท้ายอ่างอาบน้ำราบจันในแนวนอนและในแนวตั้งอาจเป็นร้าวต่อเนื่องกันก็ได้ และมีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๙ (ก) (ก) และ (ข)
- (๓) สิ่งของ เครื่องใช้หรืออุปกรณ์ภายในที่อาบน้ำให้อยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๓๐๐ มิลลิเมตรแต่ไม่เกิน ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร

บทเฉพาะกาล

- ข้อ ๒๕ อาคารที่มีอยู่ก่อน หรือได้รับอนุญาตหรือได้ยื่นขออนุญาตก่อสร้าง หรือดัดแปลงอาคารหรือได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและได้ดำเนินการตามมาตรา ๓๕ ทวีแล้ว ก่อนวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้
- ข้อ ๓๐ การดัดแปลงอาคารสำหรับอาคารที่ได้รับยกเว้นตามข้อ ๒๕ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้
- (๑) ไม่เป็นการเพิ่มพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นเกินร้อยละสองของพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นที่ได้รับอนุญาตไว้ก่อนกฎหมายนี้ใช้บังคับ
 - (๒) ไม่เป็นการเพิ่มความสูงของอาคาร
 - (๓) ไม่เป็นการเพิ่มพื้นที่ปักลุมคิด
 - (๔) ไม่เป็นการเปลี่ยนตำแหน่งหรือขอบเขตของอาคารให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตไว้ก่อนกฎหมายนี้ใช้บังคับการดัดแปลงอาคารที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในวรรคหนึ่ง หรือการเปลี่ยนการใช้อาคารที่เข้าลักษณะอาคารตามข้อ ๓ ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชาติตามข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕

ภาคผนวก

ID

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
โครงการวิจัย “สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุในวัดตามลำดับความสำคัญ”

ชื่อผู้ให้ข้อมูล นาย, นาง, นางสาว..... อายุ (ปีเต็ม)

สัมภาษณ์จาก วัด.....

บ้าน/ชุมชนที่อยู่อาศัย..... อำเภอ.....

วัดป. ที่สัมภาษณ์.....

เริ่มเวลา: สิ้นสุดเวลา:

คัดกรองประวัติการล้มในวัด (หากเป็นผู้สูงอายุ ตามข้อ ก และ ข)

(หากไม่ใช่ผู้สูงอายุ ให้เลือกข้อ ก ไม่เคย และตามเฉพาะข้อ ข)

ข้อ	คำถาม				หมวดหมู่รหัส	
ก	ท่านเคยล้มหรือเกือบล้มในวัดแห่งนี้หรือไม่				☐ ไม่เคย ☐ เกือบล้ม ☐ เคยล้ม	
ข	ท่านมีญาติที่เป็นผู้สูงอายุ เคยล้มที่วัดแห่งนี้หรือไม่				☐ มี ☐ ไม่มี	
	☐ ไม่เคย	☐ เกือบล้ม	☐ เคยล้ม	☐ ไม่เคย	☐ เกือบล้ม	☐ เคยล้ม
	☐ ไม่มี	☐ ไม่มี	☐ ไม่มี	☐ มี	☐ มี	☐ มี
ให้ถ้ามีความคืบ การมาวัด	ให้ใช้คำตาม <u>ตอนที่ 1</u> <u>ตอนที่ 2</u>	ให้ใช้คำตาม <u>ตอนที่ 1</u> <u>ตอนที่ 2</u>	ให้ใช้คำตาม <u>ตอนที่ 1</u> <u>ตอนที่ 2</u> <u>ตอนที่ 3</u>	ให้ใช้คำตาม <u>ตอนที่ 4</u>	ให้ใช้คำตาม <u>ตอนที่ 1</u> <u>ตอนที่ 2</u>	ให้ใช้คำตาม <u>ตอนที่ 1</u> <u>ตอนที่ 2</u> <u>ตอนที่ 3</u>
หากเป็นผู้มารวบ น้อยให้ไปตาม <u>ตอนที่ 1</u> <u>ตอนเสริม</u>						

การเก็บข้อมูลนี้จะสัมภาษณ์พร้อมกับเก็บข้อมูลสถานที่ ดังนั้นจึงขอให้ผู้สัมภาษณ์ถามเฉพาะวัดที่ไปทำ การเก็บข้อมูลเท่านั้น เพื่อให่ง่ายต่อการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์ควรอ่านตัวเลือกให้ผู้สัมภาษณ์ฟังด้วย

ตอนที่ 1: ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สูงอายุ

1. สถานภาพผู้สูงอายุ สังคมสุขภาพ และความเป็นอยู่ (Living Arrangement)

ที่	คำถาม	หมวดรหัส
1.1	ท่านอายุเท่าไร เพศ พื้นที่คนเดียว	อายุ (เต็มปี).....ปี ☐ ชาย ☐ หญิง ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
1.2	ท่านเรียนหนังสือจบสูงสุดระดับใด	☐ ไม่ได้เรียน ☐ เรียนจบชั้น(ระบุ)..... ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
1.3	ท่านตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี ท่านรู้สึกว่าสุขภาพโดยรวมของท่านในปัจจุบันเป็นอย่างไร (พนักงานสัมภาษณ์ : อ่านคำตอบ)	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ☐ แข็งแรงมาก ☐ ค่อนข้างแข็งแรง ☐ ปานกลาง ☐ ค่อนข้างอ่อนแอด ☐ อ่อนแอด
1.4	ท่านมีโรคหรืออาการเจ็บป่วยประจำตัวที่ต้องไปพบแพทย์ หรือรับการรักษา เป็นประจำ หรือบ่อยๆ หรือไม่ (เลือกได้มากกว่า 1 รายการ)	☐ ความดันโลหิตสูง ☐ โรคหัวใจ ☐ เบ้าหวาน ☐ อัมพาต / อัมพฤกษ์ ☐ โรคตา โรคต้อ <ol style="list-style-type: none">☐ ปวดหลัง ปวดเอว☐ ข้อเสื่อม / ไขข้ออักเสบ / กระดูกพรุน☐ อื่นๆ (ระบุ).....

ข้อ	คำถาม	หมวดหัส
1.5	<p>ท่านมีปัญหาในเรื่องการทำงานของร่างกายดังต่อไปนี้หรือไม่</p> <p>ก. <u>ปัญหามีได้ยินเสียง</u> เช่น หูดึง/ประสาทหูเสื่อม/หูไม่ได้ยิน/เป็นครั้งคราว ปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการได้ยิน</p> <p>ข. <u>ปัญหางานมองเห็นต่อไปนี้</u></p> <p>ตามัว/มองเห็นไม่ชัด ตาเป็นตื้อ ตาฟาง มีไข้เมengนุน หรือจุดดำลอยไปมาตอนกรอกตา มองภาพไม่ชัด เห็นภาพบิดเบี้ยว มีจุดคำๆ ตรงกลางภาพ</p> <p>ค. <u>ตอนนี้ท่านมีอาการใดๆเหล่านี้หรือไม่</u></p> <p>รู้สึกไม่มั่นคง รู้สึกเหมือนกับว่าห้องหมุนรอบตัวฉัน รู้สึกเหมือนกับกำลังเคลื่อนไหวทึ้งที่กำลังยืนหรือนั่งอยู่กับที่ ... รู้สึกว่าฉันเสียการทรงตัวและกำลังหลบล้ม รู้สึกเหมือนกับว่าฉันกำลังล้มลง รู้สึกมึนงงหรือเหมือนจะเป็นลม สายตาฉันพร่ามัว เคลื่อนไหวสับสน ลืมเวลา สถานที่หรือลืมว่าตนเองเป็นใคร</p>	☐ มี ☐ ไม่มี
		☐ มี ☐ ไม่มี
		☐ มี ☐ ไม่มี
		☐ มี ☐ ไม่มี
		☐ มี ☐ ไม่มี
		☐ มี ☐ ไม่มี
		☐ มี ☐ ไม่มี
		☐ มี ☐ ไม่มี
		☐ มี ☐ ไม่มี
		☐ มี ☐ ไม่มี
		☐ มี ☐ ไม่มี
		☐ มี ☐ ไม่มี
		☐ มี ☐ ไม่มี
		☐ มี ☐ ไม่มี
1.6	ปัจจุบันท่านต้องรับประทานยาประจำอยู่หรือไม่ (ประจำ กือทานต่อเนื่องติดต่อกันทุกวันเป็นเวลามากกว่า 1 เดือน)	☐ ใช่ (ระบุยา)..... ☐ ไม่ใช่

1.7	ท่านออกกำลังกาย เพื่อให้สุขภาพแข็งแรงหรือไม่ (ในที่นี้การออกกำลังกาย หมายถึง กิจกรรมที่กระทำเพื่อ มุ่งหวังให้ประโยชน์ต่อสุขภาพร่างกายและทำโดยมีเป้าหมาย เพื่อสุขภาพ ไม่รวมการทำงานบ้าน และการทำงานอื่นๆ)	☐ ไม่เคยเลย ☐ ออกกำลังกายบ้าง สัปดาห์หนึ่ง ไม่เกิน 2 ครั้ง ☐ ออกกำลังกายเป็นประจำ เกิน 2 ครั้งต่อสัปดาห์
-----	---	---

ตอนที่ 2 ประวัติการล้ม/เก็บล้ม ในวัดที่ทำการสำรวจ(ระบุชื่อวัด)

ข้อ	คำถาม	หมวดหมู่รหัส
2.1	ท่านมาวัดแห่งนี้บ่อยแค่ไหน	☐ 1 ครั้ง/เดือน หรือน้อยกว่า ☐ 2-3 ครั้ง/เดือน ☐ สัปดาห์ละครั้ง ☐ เก็บทุกวัน
2.2	ท่านมาวัดแห่งนี้ด้วยตัวเอง	☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
2.3	ท่านมาวัดนี้ด้วยวิธีใด	☐ เดินมา ☐ รถประจำทาง ☐ รถจักรยานยนต์ หรือ จักรยาน ☐ รถยนต์
2.4	ท่านเคยล้ม หรือเก็บล้ม ในวัดแห่งนี้มาแล้วกี่ครั้ง ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา	☐ 1 ครั้ง ☐ 2 ครั้ง ☐ 3 ครั้ง ☐ 4 ครั้งขึ้นไป
2.5	ครั้งล่าสุด ที่ท่านล้ม หรือเก็บล้ม ในวัดแห่งนี้ เป็นการล้มลักษณะใด ต่อไปนี้	☐ ล้มแบบล้มดุด ☐ ล้มแบบลื้นไถล ☐ ล้มเพราะหน้ามือ

ข้อ	คำถาม	หมวดหัส
2.6	ครั้งล่าสุด ที่ท่านลืม หรือเกือบลืม <u>เกิดขึ้นเวลาใด</u> (ระบุเวลาเป็นตัวเลข ประมาณได้ เช่น 10.00 น)	☐ 5.00 - 8.00 น. ☐ 8.00 - 15.00 น. ☐ 15.00-16.00 น. ☐ 16.00-19.00 น. ☐ อื่นๆ (ระบุ)
2.7	ครั้งล่าสุด ที่ท่านลืม หรือเกือบลืม <u>เป็นพื้นที่</u> หรือมี <u>ขั้นบันได</u>	☐ บันได หรือมีขั้น ☐ พื้นราก ☐ พื้นรากแต่มีของ ระเกะระกะ
2.8	ครั้งล่าสุด ที่ท่านลืม หรือเกือบลืม ท่านลืมในตัวอาคาร หรือนอกอาคาร (บันไดเข้าตัวอาคาร ถือเป็นตัวอาคาร)	☐ ในตัวอาคาร ยกเว้นห้องน้ำ [*] ☐ ในห้องน้ำ [*] ☐ นอกตัวอาคาร
2.9	โปรดบอกสถานที่ที่ท่านลืม หรือเกือบลืม ครั้งล่าสุด	☐ ศาลาการเปรียญ ☐ โบสถ์ ☐ ภูฏิ
		☐ ห้องน้ำ
		☐ บันไดขึ้นศาลาการเปรียญ
		☐ บันไดขึ้นโบสถ์
		☐ ทางเดินนอกอาคาร
		☐ อื่นๆ
2.10	ครั้งล่าสุด ที่ท่านลืม หรือเกือบลืม <u>เป็นพะรำ</u> <u>สาเหตุ</u> <u>ใดต่อไปนี้</u> <u>ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ</u>	☐ สะดุดพรน เสื่อหรือ สิ่งของที่วาง_kegake ☐ ลื่นจากพื้นที่เปลี่ยน และ สะดุด ☐ มีขอบหรือขั้นสูงทำให้ สะดุด ☐ แขนขาอ่อนแรงไปเฉยๆ

		☐ หน้ามีด / เวียนศีรษะ / เป็นลม ☐ บริเวณที่เกิดเหตุมีด / ไม่สว่าง/ไม่มีไฟ ☐ สัตว์เลี้ยง วิงชนหรือวางแผนเดิน ☐ รองเท้าที่สวม ไม่พอดี สะอาดดายรองเท้า ☐ อื่นๆ (ระบุ)
--	--	--

ตอนที่ 3 ผลกระทบการล้ม ด้านร่างกาย เนพะการล้มที่เกิดขึ้นในวัดที่ไปสำรวจเท่านั้น

ข้อ	คำตาม	หมวดรหัส
3.1	ครั้งล่าสุด ท่านล้มแล้วมีอาการอย่างไร	☐ หมดสติ ☐ ไม่หมดสติ แต่ลูกไม่ได้เดย ต้องเรียกรถพยาบาล ☐ ลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วย และ ต้องเข้าโรงพยาบาล ☐ ลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล ☐ ลูกเองได้ มีอาการเจ็บ เล็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล ☐ ลูกขึ้นเองได้ ไม่มีอาการใดๆ
3.2	การล้มครั้งล่าสุด ท่านมีเลือดออกหรือไม่	☐ ไม่มี ☐ มี แต่ไม่มาก ☐ เลือดออกมาก

ข้อ	คำตาม	หมวดรหัส
3.3	การล้มครั้งล่าสุด ท่านมีการ <u>บาดเจ็บอย่างไร</u>	☐ กระแทกกระเทือนสมอง อัมพุต อัมพาต ฯลฯ ที่เกี่ยวกับสมอง ☐ หัวแตก ☐ กระดูกหัก ระบุตำแหน่งที่หัก <ol style="list-style-type: none"> ☐ ข้อมือ ☐ กระดูกแขน ☐ กระดูกสะโพก ☐ อื่นๆ ☐ ไม่หักแต่ช้ำ ระบุตำแหน่ง <ol style="list-style-type: none"> ☐ ข้อมือ ☐ กระดูกแขน ☐ กระดูกสะโพก ☐ อื่นๆ ☐ อื่นๆ
3.4	หลังการล้มครั้งนี้ ท่านต้อง <u>นอนพักกายตัวบนเตียงที่บ้าน</u> หรือไม่ เป็นเวลาเท่าใด	☐ ไม่ต้อง ☐ ต้องวัน/สัปดาห์/เดือน/ปี
3.5	หลังการล้มครั้งนี้ <u>ท่านต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลหรือไม่</u> และต้องนอนที่โรงพยาบาลเป็นเวลานานเท่าใด	☐ ไม่ต้อง ☐ น้อยกว่า 1 สัปดาห์ ☐ 1-2 สัปดาห์ ☐ 2-4 สัปดาห์ ☐ 1-2 เดือน ☐ 2-6 เดือน ☐ 6 เดือนขึ้นไป
3.6	<u>หลังจากออกจากโรงพยาบาล</u> ท่านต้องนอกรักบันเตียงต่อ หรือไม่ เป็นเวลาเท่าใด	☐ ไม่ต้อง ☐ ต้องวัน/สัปดาห์/เดือน/ปี

ข้อ	คำตาม	หมวดหัวส					
3.7	ปัจจุบันท่านทำกิจกรรมเหล่านี้ หรือไม่	ทำ	ไม่ทำ สาเหตุที่ไม่ได้ทำ เพราะกังวลว่า [*] จะล้ม				หากเลือกไม่กังวล ให้ถามสาเหตุที่ไม่ ทำ
			ไม่ กังวล	กังวล เล็กน้อย	กังวล บ้าง	กังวล มาก	
	ไปจ่ายตลาด						
	ทำกับข้าว						
	เดินออกกำลังกาย						
	ไปเยี่ยมเพื่อนบ้านหรือญาติ						
	หยิบของที่อยู่สูง						
	เดินไปไหนไกลๆ						
	ไปที่ที่มีคนพลุกพล่าน เช่น ตลาดนัด ห้างสรรพสินค้า						

**ตอนที่ 4 ประวัติการล้มโดยทางอ้อมโดยญาติของผู้สูงอายุเคยล้มที่วัดแห่งนี้ เน้นความเฉพาะการล้ม
ครั้งล่าสุด**

ข้อ	คำถาม	หมวดรหัส
4.1	ท่านเกี่ยวข้องกับญาติผู้สูงอายุที่เคยล้มที่วัดแห่งนี้เป็น	☐ พี่น้อง ☐ ลูกพี่ลูกน้อง ☐ ลูก ☐ หลาน ☐ อื่นๆ (ระบุ)
4.2	ก่อนล้มผู้สูงอายุท่านนี้อาศัยอยู่กับท่านหรือไม่	☐ อาศัยอยู่ด้วยกัน ☐ ไม่ได้อาศัยอยู่ด้วยกันแต่อยู่ไกลกัน ☐ ไม่ได้อาศัยอยู่ และบ้านอยู่ห่างกัน
4.3	ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับญาติผู้สูงอายุท่านนี้หรือไม่	☐ อาศัยอยู่ ☐ ไม่ได้อาศัยอยู่ด้วยกันแต่อยู่ไกลกัน ☐ ไม่ได้อาศัยอยู่ และบ้านอยู่ห่างกัน
4.4	ครั้งล่าสุดที่ผู้สูงอายุท่านนี้ล้ม เกิดขึ้นเมื่อใด	☐ น้อยกว่า 1 เดือน ☐ 1-3 เดือน ☐ 3-6 เดือน ☐ 6-12 เดือน ☐ มากกว่า 1 ปี (ระบุ)
4.5	ปัจจุบันท่านไปเยี่ยมเยียนผู้สูงอายุท่านนี้ที่บ้านบ่อยแค่ไหน	☐ เกือบทุกวัน ☐ สัปดาห์ละหลายครั้ง แต่ไม่ทุกวัน ☐ สัปดาห์ละครั้ง ☐ หลายสัปดาห์ครั้ง ☐ เดือนละครั้งหรือนานกว่านั้น

ข้อ	คำถาม	หมวดหัส
4.6	<p>ข้อมูลของผู้สูงอายุท่านนี้ขณะล้ม (หากไม่ทราบให้เว้นว่างไว้)</p> <p>เพศ</p> <p>อายุ</p> <p>การพักอาศัย</p> <p>ปัญหาการได้ยิน</p> <p>ปัญหาสายตา</p> <p>ดื่มสุราของมีนมา</p> <p>ก่อนล้มที่วัดแห่งนี้ครั้งล่าสุด ท่านมีประวัติเคยล้มมาก่อน หรือไม่</p> <p>โรคประจำตัว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p>	☐ ชาย ☐ หญิง ปีเดิม ☐ อายุคนเดียว ☐ อายุกับคู่ สมรส ☐ อายุกับลูกหลาน ☐ อายุกับคู่สมรสและ ลูกหลาน ☐ มี ☐ ไม่มี ☐ มี ☐ ไม่มี ☐ ดื่มประจำ ☐ ดื่มครั้งคราว ☐ ไม่ดื่ม ☐ ความดันโลหิตสูง ☐ โรคหัวใจ ☐ เบ้าหวาน ☐ อัมพาต / อัมพฤกษ์ ☐ โรคตา โรคต้อ [*] ☐ ปอดหลัง ปอดเอوا ☐ ข้อเสื่อม / ไขข้ออักเสบ / กระดูกพรุน ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
4.7	การล้มครั้งล่าสุด ตอนที่เกิดเหตุท่านพบเห็นด้วยตนเอง หรือไม่	☐ พบรด้วยตัวเอง ☐ ไม่ได้พบด้วยตัวเองแต่ ทราบรายละเอียดภัยหลัง

ข้อ	คำถาม	หมวดหัวส
4.8	ระบุสถานที่เกิดเหตุ	☐ ศาลการเปรียญ ☐ โบสต์ ☐ ภูมิ ☐ ห้องน้ำ
4.9	ระบุเวลาที่ผู้สูงอายุท่านนั่นล้ม	☐ 5.00 - 8.00 น. ☐ 8.00 - 15.00 น. ☐ 15.00-16.00 น. ☐ 16.00-19.00 น. ☐ อื่นๆ (ระบุ)
4.10	ครั้งล่าสุดที่ผู้สูงอายุท่านนั่นล้มเป็นพะราสาเหตุใดต่อไปนี้ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ	☐ สะดุคพรม เสื่อหรือ สิ่งของที่วาง_kekk ☐ ลื่นจากพื้นที่เปียก และ ☐ มีขอบหรือขั้นสูงทำให้ สะดุค ☐ แขนขาอ่อนแรงไปเฉยๆ ☐ หน้ามีด / เวียนศีรษะ / เป็นลม

ข้อ	คำตาม	หมวดรหัส
4.10 (ต่อ)		☐ บริเวณที่เกิดเหตุมีด /ไม่สว่าง/ไม่มีไฟ ☐ สัตว์เลี้ยง วิ่งชนหรือขวางทางเดิน ☐ รองเท้าที่สวม ไม่พอดี สะอาดด้วยรองเท้า ☐ อื่นๆ (ระบุ)..... ☐ ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ
4.11	หลังจากผู้สูงอายุท่านนั้นล้ม แล้วมีอาการอย่างไร	☐ หมดสติ ☐ ไม่หมดสติ แต่ลูกไม่ได้เลย ต้องเรียกรถพยาบาล ☐ ลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วย และต้องเข้าโรงพยาบาล ☐ ลูกได้ แต่ต้องมีคนช่วย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล ☐ ลูกเองได้ มีอาการเจ็บ เด็กน้อย ไม่ต้องเข้าโรงพยาบาล ☐ ลูกขึ้น床 ไม่ได้ ไม่มีอาการใดๆ ☐ ไม่ทราบ
4.12	การล้มดังกล่าว ผู้สูงอายุท่านนั้นมีเลือดออกหรือไม่	☐ ไม่มี ☐ มี แต่ไม่มาก ☐ เลือดออกมาก ☐ ไม่ทราบ

ข้อ	คำถาม	หมวดหัวส
4.13	การบาดเจ็บของผู้สูงอายุท่านนี้เป็นอย่างไร	☐ กระแทบกระเทือนสมอง อัมพฤต อัมพาต ฯลฯ ที่เกี่ยวกับสมอง ☐ หัวแตก ☐ กระดูกหัก ระบุตำแหน่งที่หัก <ol style="list-style-type: none"> ☐ ข้อมือ ☐ กระดูกแขน ☐ กระดูกสะโพก ☐ อื่นๆ ☐ ไม่หักแต่ช้ำ ระบุตำแหน่ง <ol style="list-style-type: none"> ☐ ข้อมือ ☐ กระดูกแขน ☐ กระดูกสะโพก ☐ อื่นๆ ☐ อื่นๆ
4.14	หลังการถีมครั้งนั้นผู้สูงอายุท่านนั้นต้อง <u>นอนพักรักษาตัวบนเตียงที่บ้าน</u> หรือไม่ เป็นเวลาเท่าใด	☐ ไม่ต้อง <ol style="list-style-type: none"> ☐ ต้องวัน/สัปดาห์/เดือน/ปี
4.15	หลังการถีมผู้สูงอายุท่านนั้นต้อง <u>เข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาล</u> หรือไม่ และต้องนอนที่โรงพยาบาลเป็นเวลานานเท่าใด	☐ ไม่ต้อง <ol style="list-style-type: none"> ☐ น้อยกว่า 1 สัปดาห์ ☐ 1-2 สัปดาห์ ☐ 2-4 สัปดาห์ ☐ 1-2 เดือน ☐ 2-6 เดือน ☐ 6 เดือนขึ้นไป

ข้อ	คำถาม	หมวดรหัส
4.16	หลังจากออกจากโรงพยาบาล ท่านต้องนอกรักบัน เตียงต่อ หรือไม่ เป็นเวลาเท่าใด	☐ ไม่ต้อง ☐ ต้อง วัน/สัปดาห์/เดือน/ปี
4.17	หลังการล้มครั้งนี้ ผู้สูงอายุท่านนี้ยังมาที่วัดที่ท่านล้มอีก หรือไม่	☐ มาเหมือนเดิม ☐ มาแต่น้อยลง ☐ ไม่ได้มารีบเลย

ตอนเสริม

ส.1	<p>ท่านเห็นว่า สถานที่ใดในวัดแห่งนี้ <u>ควรมีการปรับปรุงเรื่องการป้องกันการล้มของผู้สูงอายุ</u> มากที่สุด 3 ลำดับแรก (ใส่ตัวเลข ใน ☐ เลข 1 ถึงลำดับที่ 1 เลข 2 ถึงลำดับที่ 2)</p> <p>.....</p>	☐ ศาลาการเปรียญ ☐ โบสถ์ ☐ ภูภิ ☐ ห้องน้ำ ☐ บันไดขึ้นศาลาการเปรียญ ☐ บันไดขึ้นโบสถ์ ☐ ทางเดินนอกอาคาร ☐ อื่นๆ <p>.....</p>
ส.2	<p>ท่านเคยทราบหรือรับรู้การล้ม หรือเก็บล้มของบุคคลอื่นในวัดแห่งนี้หรือไม่ โดยกรุณาให้รายละเอียดดังนี้ (เท่าที่ตอบได้)</p> <p>สถานที่</p> <p>เวลา</p> <p>ลักษณะการล้มหรือเก็บล้ม (ลื่น/สะคุด/หน้ามืดเป็นลม)</p> <p>ความรุนแรงจากการล้ม (ลูกเองได้/ต้องพยุง/ต้องเรียกรถพยาบาล/เลือดออก/ฟกช้ำ) </p>	

ตอนที่ 5 Checked lists สิ่งอำนวยความสะดวก วัดที่ผู้ต้องแบบสอบถามตามล้ม (กระทำโดยผู้สำรวจเท่านั้น)

ที่จอดรถ	☐ ที่จอดรถอยู่ใกล้อาคาร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ พื้นผิวมีระดับเสมอ กัน	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ช่องจอดรถไม่ขนานกับทางเดินรถ	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ช่องจอดขนาดใหญ่กว่า 2.4×6.0 เมตร มีที่ว่างข้างรถไม่น้อยกว่า 1.0 เมตร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ มีสัญลักษณ์รุปคนพิการ หรือสูงอายุที่พื้น	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ มีป้ายคนพิการ หรือผู้สูงอายุ ติดสูงจากพื้น 2.0 เมตร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
ทางเข้า อาคาร ทางเดิน เชื่อม ระหว่าง อาคาร	☐ พื้นผิวทำจากวัสดุไม่ลื่น และไม่มีลิงก์กีดขวางการเดิน	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ อยู่ระดับเดียวกับพื้นภายนอก หรือต้องมีความลาดชันไม่เกิน 1:10	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ มีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.5 เมตร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ หากมีป้ายหรือสิ่งกีดขวางทางเดิน ต้องอยู่สูงกว่าพื้นทางเดิน อย่างน้อย 2.0 เมตร ☐ ไม่มี ☐ มี	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ มีผนัง หรือรากันตกทั้ง 2 ด้าน	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ หากมีไฟท่อระบายน้ำ รูช่องตะแกรงมีขนาดไม่เกิน 1.3 เซนติเมตร และไม่ขนานแนวทางเดิน ☐ ไม่มี ☐ มี	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ หากมีทางแยก บริเวณทางแยก ต้องมีผิวต่างสัมผัส ☐ ไม่มี ☐ มี	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ หากมีสิ่งกีดขวางทางเดิน ต้องจัดให้อยู่ในแนวเดียวกัน และไม่มีกีดขวางทางเดิน และต้องมีพื้นผิวต่างสัมผัส หรือมีการกันเพื่อเตือนให้ทราบก่อนถึงสิ่งกีดขวางไม่น้อยกว่า 0.3 เมตร ☐ ไม่มี ☐ มี	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

	<p>☐ กือกน้ำเป็นชนิด ก้านโยก หรือก้านกด หรือระบบอัตโนมัติ</p> <p>☐ ราบจัน บริเวณโถส้วม ☐ มี ☐ ไม่มี</p> <p>☐ ราบจันแนวนอนสูงจากพื้น 65-70 เซนติเมตร ยื่นล้ำออกจากด้านหน้าโถส้วมไม่น้อยกว่า 25-30 เซนติเมตร</p> <p>☐ ราบจันในแนวเดียว ต่อจากปลายของราบจันในแนวนอน มีความยาวไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร</p> <p>☐ มีราบจันติดผนังแบบพับเก็บได้ในแนวราบ ต้องสามารถปลดล็อกได้ง่าย ติดตั้งห่างจากโถส้วม 15-20 เซนติเมตร ยาวไม่น้อยกว่า 55 เซนติเมตร</p> <p>☐ ราบจัน บริเวณโถปัสสาวะ ☐ มี ☐ ไม่มี</p> <p>☐ มีราบจันในแนวนอน ทึ่งสองด้าน สูงจากพื้น 80 -90 เซนติเมตร</p> <p>☐ มีราบจันในแนวนอน อยู่ด้านบนที่ล่างปัสสาวะ ยาวไม่น้อยกว่า 50-60 เซนติเมตร ติดตั้งอยู่สูงจากพื้น 1.2-1.3 เมตร</p> <p>☐ ราบจัน บริเวณอ่างล้างมือ ☐ มี ☐ ไม่มี</p> <p>☐ มีราบจันในแนวนอน แบบพับได้ในแนวเดียว ทึ่งสองข้างของอ่างล้างมือ</p>	<p>☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน</p>
ทางลาด	<p>☐ ระดับพื้นต่างกันไม่เกิน 2.0 เซนติเมตร ใช้การปิดมุ่ง 45 องศา</p> <p>☐ วัสดุพื้น เป็นแบบผิวไม่ลื่น</p> <p>☐ ทางลาดยาวรวมกัน 6 เมตร ต้องมีความกว้าง ไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร ทางลาดยาวรวมกัน 6.0 เมตร ต้องมีความกว้าง ไม่น้อยกว่า 1.5 เมตร</p> <p>☐ ทางลาดยาวรวมกัน 6.0 เมตร ต้องมีพื้นที่พักบนทางลาด ไม่น้อยกว่า 1.5 เมตรทุกๆระยะ 6.0 เมตร</p> <p>☐ ทางลาดยาวตั้งแต่ 2.5 เมตร ต้องมีราบจันทึ่งสองข้างปลายทางลาดต้องทำด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จุดเริ่มต้น และจุดสิ้นสุดทางลาดต้องอยู่ในสภาพดี เชื่อมต่อเสมอ กับพื้นเดิม</p>	<p>☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน</p>

	☐ ทางลาดที่ไม่มีผนังกันต้องมีรวม หรือยกขอบไม่น้อยกว่า 5 เซนติเมตร ☐ ความชันไม่เกิน 1: 12	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ความกว้างไม่น้อยกว่า 1.5 เมตร ☐ มีชานพักทุกระยะในแนวตั้ง ไม่เกิน 2.0 เมตร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
บันได	☐ มีราวจับทั้งสองข้าง ☐ วัสดุผิวไม่ลื่น ☐ มีป้ายแสดงทิศทาง ตำแหน่ง และหมายเลขอื่น	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ จมูกบันไดให้มีระยะเหลือ ไม่เกิน 2 เซนติเมตร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ลูกตั้งสูง ไม่เกิน 15 เซนติเมตร และไม่มีช่องเปิด	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ลูกนอนยาว ไม่น้อยกว่า 30 เซนติเมตร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ทำจากวัสดุเรียบ ไม่ลื่น ติดตั้งมั่นคงดี	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ราบจับมีความยาวต่อเนื่อง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ติดตั้งห่างจากผนัง 5 เซนติเมตร สูงจากจุดยึด 12 เซนติเมตร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ผนังที่ติดตั้งราบจับ ต้องเรียบ ไม่มีคม	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
ราบจับ ห้องส้วม	☐ ปลายราบจับ ยื่นจากจุดลิ้นสุด 30 เซนติเมตร ขนาดกับพื้น	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ทำจากวัสดุเรียบ ไม่ลื่น ติดตั้งมั่นคงดี	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ราบจับมีความยาวต่อเนื่อง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ติดตั้งห่างจากผนัง 5 เซนติเมตร สูงจากจุดยึด 12 เซนติเมตร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ผนังที่ติดตั้งราบจับ ต้องเรียบ ไม่มีคม	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
ราบจับ ทางลาด	☐ ปลายราบจับ ยื่นจากจุดลิ้นสุด 30 เซนติเมตร ขนาดกับพื้น	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ทำจากวัสดุเรียบ ไม่ลื่น ติดตั้งมั่นคงดี	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ราบจับมีความยาวต่อเนื่อง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ติดตั้งห่างจากผนัง 5 เซนติเมตร สูงจากจุดยึด 12 เซนติเมตร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ผนังที่ติดตั้งราบจับ ต้องเรียบ ไม่มีคม	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
ราบจับ บันได	☐ ปลายราบจับ ยื่นจากจุดลิ้นสุด 30 เซนติเมตร ขนาดกับพื้น	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ทำจากวัสดุเรียบ ไม่ลื่น ติดตั้งมั่นคงดี	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ราบจับมีความยาวต่อเนื่อง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ติดตั้งห่างจากผนัง 5 เซนติเมตร สูงจากจุดยึด 12 เซนติเมตร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
	☐ ผนังที่ติดตั้งราบจับ ต้องเรียบ ไม่มีคม	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

หมายเหตุ

คำแนะนำ

1. ให้สำรวจเฉพาะตรงจุดที่เกิดการล้มจากที่สัมภាយณ์ท่านนั้น
2. หากข้อใดไม่ผ่าน ให้ขัดเส้นได้ ให้ข้อความอธิบายรายละเอียดว่าไม่ผ่านเพราะอะไร เช่น “ราบลับนานาอนสูงจากพื้น 65-70 เซนติเมตร ยื่นลำตัวออกจากด้านหน้าโถส้วมไม่น้อยกว่า 25-30 เซนติเมตร” หากพบว่าระยะจากพื้นได้ความสูงตามกำหนด แต่ การยื่นลำตัวออกจากด้านหน้าโถส้วมไม่เป็นตามกำหนด ให้ขัดเส้นได้เฉพาะการยื่นลำตัวออกจากด้านหน้าของโถส้วม ดังนี้ “ราบลับนานาอนสูงจากพื้น 65-70 เซนติเมตร ยื่นลำตัวออกจากด้านหน้าโถส้วมไม่น้อยกว่า 25-30 เซนติเมตร”
3. ให้ระบุลงในหมายเหตุ ด้วยว่าเป็นพื้นที่ตรงไหน เช่น บันไดหน้าศาลาการเปรีญ

ประวัติผู้เขียน

นายนิติกร ดรกันยา เกิดเมื่อวันที่ 29 มกราคม 2515 เลขที่ 86 หมู่ที่ 5 ตำบลพรมนา
อำเภอพรมนานิคม จังหวัดสกลนคร ที่อยู่ปัจจุบัน 426/329 หมู่ที่ 2 ตำบลหนองบัวคลา อำเภอ
เมือง จังหวัดนราธิวาส สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.)
โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (เทคโนโลยีก่อสร้าง) เมื่อปีพุทธศักราช 2545 จาก
มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิวาส ปัจจุบันข้าพเจ้าทำงานอยู่ที่องค์กรบริหารส่วนตำบลคลีประกอบ
อำเภอจักราช จังหวัดนราธิวาส ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง ระดับ 7)